

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 122 ΑΘΗΝΑΙ Ε

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

30 θαυμάσιες φωτογραφίες

ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Το όπεροδρόμιο επεκτείνεται

ΟΙ ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Το Καρναβάλι στην Αθήνα

ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Τὸ ἀρτίωτερο
τὸ πολυτελέστερο
τὸ ἀνετώτερο
τουριστικὸ συγκρότημα
ξενοδοχειακῶν ἐξυπηρετήσεων
εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἑκατὸ περίπτερα πολυτελείας
μὲ ἓνα δωμάτιον δύο κλινῶν
πλήρες λουτρὸν
θεράντα
τηλέφωνο
καὶ πρὸ παντὸς δέρμανσιν

Ὁ καλύτερος τόπος ξεκουράσματος
τὸν χειμῶνα.
Ἑστιατόρια
Κέντρα διασκεδάσεως
Dancing
Ἀθλοπαιδιὰ ξηρὰς
καὶ θαλάσσης.

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 122 ΔΡΑΧ. 5
24 ΦΕΒΡ. - 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1958

Ἑκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ἡλιοπούλου
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονὴς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:
Συντάξεις, Σωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 57-081
Ἑκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 90-821
Συνδρομαί:
Ἑσωτερικῶν, ἐξάμηνός δραχ. 130. Ἑτησίᾳ δραχ. 260.
Ἐξωτερικῶν, ἐξάμηνός δολλάρ. 7. Ἑτησίᾳ δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Συμπλήρωμα

Τὸ ρεπορτάζ σας τοῦ τελευταίου τεύχους (ἀριθ. 121) μὲ τίτλο «Μία βόμβα στὸ Βατικανόν», ποὺ διεκτραγωδεῖ τὸ σκάνδαλο τῆς Μπελίντα Λή καὶ τοῦ Φίλιππου Ὁρσίνι, καλὸ (ἰδίως οἱ φωτογραφίες τῆς ὥρας Ἀγγλίδος ἡθοιοῦ ὑπέρτερος), ἀλλὰ σύντομο. Ποῖος εἶναι ἀκριβῶς ὁ Φίλιππος Ὁρσίνι; Αὐτὸ ποὺ γράφετε εγὼ νὸς μᾶς τῶν τριῶν ἀρχαιοτέρων οἰκογενειῶν τῆς Ἰταλίας δὲν ἀρκεῖ. Μπορεῖτε νὰ γράψετε τίποτε περισσότερον καὶ ποὺ συγκεκριμένο;

Κ. ΦΩΣΚΟΛΟΣ, Ἀθῆναι

♦ Ὅταν στὴ μεσαιωνικὴ Ρώμη διαστανθόνταν τὰ σαθὰ στὸν αἱματηρὸς ἀγῶνα τῶν φετρῶν, ἀκούγονταν οἱ πολέμικες λαχὲς τῶν δύο ἰσχυροτέρων οἰκογενειῶν: «Οἱ Ὁρσίνι γιὰ τὴν Ἑκκλησίαν». «Οἱ Κολόννα γιὰ τὸ Λαόν». Πάνω ἀπὸ μίαν χιλιετηρίδα οἱ Ὁρσίνι στάθηκαν στὸ πλεῖον τοῦ Βατικανοῦ. Ἡ παράδοση τοῦ πιστώνει μὲ πέντε ποντίφικες, 18 ἁγίους, 40 καρδινάλιους. Ἐντεκα γυναῖκες Ὁρσίνι ἐγέναν βασιλισσες. Ἀρρενες Ὁρσίνι παντρεύτηκαν τίς κόρες δώδεκα βασιλιάδων καὶ αὐτοκρατόρων. Στὰ 1725 ὁ πάπας Βενέδικτος Η', γιὰ νὰ τεματίσῃ τὴ διαμάχην Ὁρσίνι καὶ Κολόννα, ὥρισε ὁ ἀρχηγὸς τῆς κάθε οἰκογενείας νὰ εἶναι ἐναλλάξ Ποιγνὶς τῆς Ἀγίας Ἐδρας. Ὁ σημερινὸς ποιγνὶς Ὁρσίνι, ὁ φάρος Φίλιππος Ναπολέον, ἀνάρθωσε τὰ οἰκονομικὰ τῆς οἰκογενείας νυμφευόμενος τὴν Φράνκα Μποναδόσι, κόρη ἐνὸς ἐπαρχιακοῦ παραγωγῶν λαχαροκόλαμου. Ἡ Φράνκα, φιλόδοξη καὶ εὐσεβὴς, γέμισε τὸ σπίτι τῆς μὲ καρδινάλιους, ἐπισκόπους, ἀρχιεπισκόπους καὶ παπάδες καὶ ὥρισε τὸν Φίλιππο νὰ καταλάβῃ τὴν θέση τοῦ Ποιγνικοῦ τῆς Ἀγίας Ἐδρας, ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχε ἐκπέσει ὁ πατέρας του διὰ τὸν παντρεῖται μίαν Ἀμερικανίδα διεξενυμένη. Ὁ Φίλιππος, ὅμως, ἐπληττε. Προτιμοῦσε τὴ συντροφικὰ ὥραιον κοιτιδαὶν στὰ καμπάρ. Ἐθιμίσεν τὴ θέση σου, θυμίσεν πὺς εἶσαι ἓνας Ὁρσίνι, γκρινιᾶτε ἢ πριγκίπισσα. «Μήπως μ' ἀφήνουν νὰ ξεχάσω;». Τώρα, μετὰ τὸ σκάνδαλο τῆς διπλῆς ἀποκρίσεως ἀποκτονίας, ὁ γοιματεὺς τοῦ Βατικανοῦ ἐδήλωσε: «Ἡ θέση τοῦ Ποιγνικοῦ τῆς Ἀγίας Ἐδρας θὰ καταληφθῇ μόνον ἀπὸ τὸν Ἀσπένιο Κολόννα». Ἐπιβεβαιεῖται ὅτι ὁ Φίλιππος Ὁρσίνι, θὰ ἔχῃ ἀρκετὸ ἀποσπασμὸν, ὥστε νὰ μὴν ἐμφανισθῇ πλέον στὸ Βατικανόν. Αὐτὰ σὰς ἀκοῦν;

Χωρὶς λόγια

Γιατὶ δημοσιεύετε τόσες πολλές γελοιογραφίες χωρὶς λόγια;
ΑΝ. ΒΑΚΗΣ, Πάτρα

♦ Κανονικὰ, ἡ γελοιογραφία, ἡ γνήσια γελοιογραφία εἶναι ἡ χωρὶς λόγια. Αὐτὴ ποὺ βασίζει τὴν ἱκανότητά της νὰ προκαλέσῃ τὸ γέλιο ἢ, ἐστω, τὸ χαμόγελο στὴν τονισμένη ἀποτύπωση μιᾶς σκηνῆς, ἐνὸς ὅπου, μιᾶς γκρινιάσεως—χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην τὴν ἀστεία λεξάντα. Γι' αὐτὸ καὶ προτιμοῦμε τὸ γνήσιον αὐτὸ εἶδος. Πολλὲς φορές, ὅμως, εἶναι ἀναγκαῖα μιὰ ἐπεξήγηση, ἡ ὁποία, ἐπαναλαμβάνομε, ὁποσδήποτε μειώνει τὴν ἀξία τοῦ σκίτσου, τόσο περισσότερο, ὅσο μεγαλύτερη εἶναι. Ἐπάρχουν, μάλιστα, γελοιογραφίες, ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ δημοσιευθῶν καὶ δίχως καθόλου σκίτσο, διὰ τὸ ἀστεῖον τοῦς ἐγκτεῖται μόνον στὰ λόγια καὶ ἡ ἀπεικόνισις παίζει ἀπλῶς ἐνισχυτικὸν ἢ διακοσμητικὸν ρόλον.

Ἄλλο, βέβαια, ζήτημα ἂν δὲν σὰς ἀρέσουν οἱ γελοιογραφίες ποὺ δημοσιεύομε. Ἀλλὰ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖον πιστεύομε μὴ δύνανται ἀκοῦν. Τὸ θέμα εἶναι τόσο ὑποκειμενικόν, ὥστε σπάνια θὰ δρῇ τε ὁ ἀνθρώπος νὰ γελᾷ καὶ μὲ τίς ὁ γελοιογραφίες....

Ζωγραφικὴ

Τὰ ἄρθρα σας μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς παρουσιάζετε τοὺς σύγχρονους Ἑλλήνες ζωγράφους εἶναι θαυμάσια. Μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀπόδοση τῶν φωτογραφιῶν σας μποροῦμε καὶ γνωρίζομε τὰ ἔργα τῶν καλλιτεχνῶν καὶ γενικὰ οἱ σελίδες αὐτὲς εἶναι καὶ ἀπὸ αἰσθητικῆς ἀποψη πρῶτοπορευτικῆς γιὰ ἑλληνοκὸ ἐντυπ. Μὲ τὴν ἐννοια μὴ ἰδέα: Δὲν θὰ μπορούσατε νὰ μᾶς παρουσιάσετε σὲ συνέχειαν τὴν ἑλληνικὴν ζωγραφικὴν, ποὺ ἔχει ἀγνωστὸς στὸ ἐθνικὸν κοινὸν θησαυρὸς;

Ι. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ, Ἀθῆναι

♦ Ἀποφεύγομε τίς συνέχειες, ποὺ δίνουν μοραία μὴ δυνάμει στὴν ὅλην τοῦ περιοδικοῦ. Θὰ συνεχίσουμε, ὅμως, νὰ δίνουμε ἄρθρα γιὰ τὴν ζωγραφικὴν, συμμετρεν μὲ τίς ἄλλες καλὰς τέχνες.

ΑΥΤΗ ΜΟΝΟΝ Η ΛΕΞΙΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΔΙΑΦΙΛΟΝΙΚΗΤΟΝ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΚΑΛΟΥ ΚΑΦΕ

Μόνον μίαν ἐταιρείαν ὀνομαζομένην Νεσκάφ — ἡ ὁποία πρώτη παρουσίασε ἓνα διαλυτὸν καφέ εἰς κόνιν, ποιότητος — ἔχει τὴν ἀπολυτέραν πεῖραν διὰ νὰ σὰς ἐξασφαλίσῃ εἰς κάθε φλυτζάνι Νεσκάφ ὅλην τὴν γεύσιν τοῦ γνησιοῦ φρεσκοκαβουρδισμένου καφέ.

Ἡ ἀπλή, αὐτὴ κίνησις — ζεστὸν νερὸν σὲ λίαν σκόνη Νεσκάφ — ποὺ σὰς ἐπιτρέπει νὰ παρασκευάσῃτε ἓνα πραγματικὰ καλὸν καφέ, ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν σειράς λεπτῶν ἐργασιῶν εἰς τὰς ὁποίας οἱ εἰδικοί τῆς Νεσκάφ ἀνεδείχθησαν δεξιότατοι.

ΝΕΣΚΑΦΕ

ΠΡΩΤΟΝ
ΕΙΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ
ΕΙΣ ὅΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: ΑΝΔΡ. ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 24 - ΤΗΛ. 40.220

ΕΞΥΠ

...Εκλεκτό διαμάνδι...

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

VICTOR

Τό κραγιόν

STOP

Σταθεροποιείται

2 φορές γρηγορότερα στα χείλη από κάθε άλλο κραγιόν (περίπου 5 λεπτά).

Ταχεία

απορροφητικότητα.

Ομορφα

και ελαφρά χείλη

Πλούσια

και μοντέρνοι χρωματισμοί (12 αποχρώσεις).

STOP

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΕΣΑ σὲ λίγο καιρὸ ἀπὸ τὴν πρώτη εμφάνισή της, ἡ Ἀλίκη Βουγιουκλάκη, ἐπεβλήθη σὰν μία ἀπὸ τὶς καλύτερες ἐνσὲν τῆς ἐλληνικῆς σκηνῆς, κερδίζοντας, μὲ τὴν ὁμορφιά καὶ τὸ πλούσιο ταλέντο της, τὴν ἐκτίμηση τοῦ κοινοῦ. Στις σελίδες 38-39, ὁ συνεργάτης μας Βάσος Μίγκος — σὺν ὁποῖον ἀνήκει καὶ ἡ φωτογραφία τοῦ ἐξωφύλλου — δίνει ἕνα χαρακτηριστικὸ πορτραῖτο τῆς νέας αὐτῆς καλλιτέχνιδος.

Κοινωνίες

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ

ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

μέ φυσικά αἰδέρια ἔλαια

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

Οἱ δημεύσεις

ΤΟΥ Κ. ΟΣΚΑΡ

♦ Μετὰ τὴν θύελλα, ἡ γαλήνη...

Ἡ Α.Μ. ὁ Καρνάβαλος, τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ, βγάζει τὴν πολυχρόνη ἀστεία «μουτσούνα» του, πίνει τὸ-τελευταῖο του κρασί, κ' ὕστερα ἀποσύρεται στὴν ἐτήσια πάλι ἀπομόνωσή του. Τὰ παρδάλα του κοστούμια διπλώνονται μὲ ναφθαλίνη στὴν ντουλάπα, οἱ μάσκες πετιοῦνται σὲ κάποιο συρτάρι κ' οἱ ὀδοκαθαριστὲς μαζεύουν δεμάτια-δεμάτια τὶς σερπαντίνες καὶ τὰ κομφετί. Ὁ κόσμος ξαναβρίσκει τὴν ἰσορροπία του, τὴν καλὴ νοσημένη «ἰσορροπία» του... καί, φυσικά, ξαναγυρίζει στοὺς κινηματογράφους, τοὺς ὁποῖους τὶς τρεῖς τελευταῖες ἐβδομάδες εἶχε λιγάκι παραμελήσει!

♦ Κατ' ἐξοχὴν «κινηματογραφικὴ ἡμέρα» θεωρεῖται ἡ Καθαρὴ Δευτέρα. Δυὸ ἐξαιρετικὲς ταινίες θὰ προσφέρῃ στὸ κοινὸν τῆς ἡ «Σκούρας Φίλμ», δυὸ ταινίες πού τώρα μάλιστα προβάλλονται στοὺς μεγάλους κινηματογράφους τῆς Ἀμερικῆς καὶ μὲ τὶς ὁποῖες οἱ κριτικοὶ ἀσχολήθηκαν μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Ἡ ὁμορφιά τῆς Κολάσεως εἶναι ἡ μία (μὲ τὴν Λάνα Τάρνερ πρωταγωνίστρια) καὶ ἡ «Μονομαχία στὸν Ἀτλαντικὸ» ἡ ἄλλη, μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν Κούρτ Γιοργκενς καὶ τὸν Ρόμπερτ Μίτσαυ.

♦ Τὰ τελευταῖα χρόνια, εἶχε κινδυνεύσει ἐλαφρά ἡ «κινηματογραφικὴ φήμη καὶ ὑπόστασις» τῆς Λάνα Τάρνερ. Ἡ γοητευτικὴ αὐτὴ γυναίκα, μὲ τὸ ὀραϊότατο πρόσωπο, τὰ «γυναικεία» μάτια καὶ τὴν χαδιάρικη φωνή, ἀντιμετώπισε τὸν μεγάλο κίνδυνο τοῦ «ἐπιθωρισμοῦ». Καλὴ, βέβαια, ἡ Λάνα, πολὺ ὀραία, πολὺ γυναίκα..., ἀλλὰ ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ ρίχνει πονηρὲς ματιὰς στὰ νέα πληθωρικά ταλέντα. Ἡ Μονρόε ἀνοίξε τὴ μάχη... στήθεος μὲ στήθος, ἀπὸ κοντὰ ἦρθαν ἡ Λολλό, ἡ Σοφία Λάρεν κ' ἐκεῖνο τὸ ἀφιλότιμο τὸ Μπριζιτάκι... Προκλητικὲς ἐμφανίσεις, ἡβηλμένα ὑπερβολικὰ «κουνήματα» τῶν γοφῶν καὶ πασῶν τῶν προεξέχουσων καμπυλοτήτων, δυναμικὴ ἀφαίρεση καὶ τῶν πιὸ ἀπαραιτήτων ἐσωρούχων... Πού νὰ τολμήσῃ τέτιες «ἐλευθερίες» ἡ Λάνα; Δὲν ἰσχυρίσθηκε, βέβαια, ποτὲ ὅτι ὑπῆρξε «Ἀγία», ἀλλὰ ὅλα κι ὅλα! Δὲν θὰ ἀποφάσιζε ποτὲ νὰ προβῇ σ' ἕνα τέτοιο ἀθέμιτο συναγωνισμό. Ὅλα ἔχουν κ' ἕνα ὄριο. Ἀξιοπρέπεια. Ἐτσι ἡ φίλη μας ἡ Λάνα ἀπεφάσισε νὰ παραμερίσῃ μὲ ἀξιοπρέπεια καὶ νὰ περιμένῃ νὰ περάσῃ ἡ εὐπόρος, δὲν τὴν εἶχαν πάρει, ὅλωςτε, καὶ τὰ χρόνια! Κάποτε θὰ ἐρχόταν ἡ μεγάλη στιγμή της νὰ δείξῃ τί ἀξίζει...

♦ ...καὶ ἦρθε! Ὁ γνωστὸς γιὰ τὶς ἐπιτυχίες του παραγωγὸς τοῦ Χόλλυγουντ, πού συνεργάζεται ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν «Φόξ», ὁ Τζέρρυ Γουῶλντ, ἀπεφάσισε νὰ γυρίσῃ τὸ πολὺκροτο μυθιστόρημα τῆς Γκρέης Μετάλιους «Ἡ ὁμορφιά τῆς Κολάσεως». Ἐγεννήθη ἀμέσως τὸ πρόβλημα τῆς ἡθοιοῦ πού θὰ ἀπέδιδε στὴν ὀθόνη τὸν παράξενο καὶ πολυσύνθετο ρόλο τῆς Κωνσταντίνης —μίας γυναίκας μὲ ἐντονὴ προσωπικότητα πού στὴν ἡλικία τῆς πλήρους ὀριμότητος θὰ νοιώσῃ νὰ φωλιάζῃ στὴν καρδιά της ὁ «μεγάλος ἐρωτὰς» τῆς ζωῆς της. Ἐνα τεράστιο πρόβλημα θὰ ὀρθώθῃ μπροστά της: Ἡ κόρη της, ἡ κόρη της πού, μὲ τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὸν ἐγωισμό τῆς νεότητος, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ καταλάβῃ τὴν μητέρα της, δὲν θὰ δεχθῇ νὰ μὴ στὴ ζωὴ τους ἕνας «καινούργιος ἀνδρας». Καὶ τότε θὰ γυρᾷ ἀφήνοντας τὴν Κωνσταντίνην στὴν ἀπόγνωση, τὴν ἀπελπίσσει καὶ τὸ δίλημμα: Ποιά φωνὴ ν' ἀκούσῃ; Τῇ φωνῇ τῆς μητέρας πού ζητᾷ κατανόηση ἢ τὴν ἐπιταγὴ τῆς τελευταίας καὶ μεγάλης ἀγάπης;

♦ Ὁ Τζέρρυ Γουῶλντ ἐκάλεσε τὴν Λάνα Τάρνερ. Πάντα ἐπίστευε ὅτι ἡ Λάνα, πέρα ἀπὸ τοὺς ἐλαφροὺς, μάλλον, ρόλους πού ταλαιπωρήθηκε τόσα χρόνια, ἦταν ἱκανὴ νὰ ἐναρμόσῃ στὸν κινηματογράφου ρόλους μεγάλων ἀξιώσεων καὶ νὰ προσφέρῃ πραγματοποιήσεις πραγματικὰ ἀξιόλογες. Ἐτσι ἡ συνεργασία Τζέρρυ Γουῶλντ-Λάνα Τάρνερ ἐκίνησε μὲ τοὺς πῶ καλοὺς πῶλους. Ἐνας παραγωγὸς διατεθειμένος νὰ ξαναπλάσῃ μὴ στὰρ καὶ μὴ στὰρ ἀποφασισμένη νὰ ξανακερδίσῃ τοὺς θαυμαστὰς της. Δυὸ καλὰ καὶ εὐκρινεῖς προστάθεις καταλήγουν συνήθως σὲ αἰσιο ἀποτέλεσμα...

♦ Ἐτσι, ὅταν τελείωσε «Ἡ ὁμορφιά τῆς Κολάσεως», ἕνα πραγματικὰ μεγάλο φιλμ εἶχε πραγματοποιηθῇ... «Μεγάλος», μάλιστα καὶ μὲ τὶς δυὸ σημαντικὲς, ἀν' ὑπολογιστὴ κανεῖς ὅτι ἡ διάρκειά του θάῤαι τις 3 ὥρες. Στὴν ταινία ὁ θεατὴς θὰ παρακολουθῇ παράλληλα μὲ τὴν ἱστορία τῆς Κωνσταντίνης, τὰ προβλήματα καὶ τὶς ἱστορίες καὶ ἄλλων ἡρώων πού πλέκονται ἀνάμεσα στὸ θέμα τῆς ζωῆς τῆς βασικῆς ἡρώιδος τοῦ ἔργου... Δίπλα στὴν ἔσοχη —τὴν κυριολεκτικὰ ἔσοχη Λάνα Τάρνερ— παίρνουν ἡ γλυκύτατη Χόπ Λάντς, ὁ νέος Λη Φίλιπς, ὁ Λούντ Νολάν, ὁ Ἀρθουρ Κέννεντυ, ἡ Τέρρυ Μούρ καὶ ὁ Μπάρρυ Κού. Σκηνοθέτης ὁ πολὺς Μάρκ Ρόμσον, ὁ ὁποῖος μόλις τελείωσε τὸ γύρισμα τῆς ταινίας αὐτῆς ἄρχισε ἀμέσως στὴν Ἰαπωνία τὸ γύρισμα τῆς νέας ταινίας τῆς «Ἰνγκριντ Μπέργκμαν «Τὸ πανδοχεῖο τῆς ἡδονῆς»...

♦ Σημειώσω ὅτι «Ἡ ὁμορφιά τῆς Κολάσεως» γυρισμένη σὲ θαυμάσια χρώματα «Ντὶ Λάξ» καὶ σὲ Σινεμακόπ, θὰ προβληθῇ τὴν Καθαρὴ Δευτέρα στὸ «Ἀττικόν» καὶ στὴν «Ἀττικα».

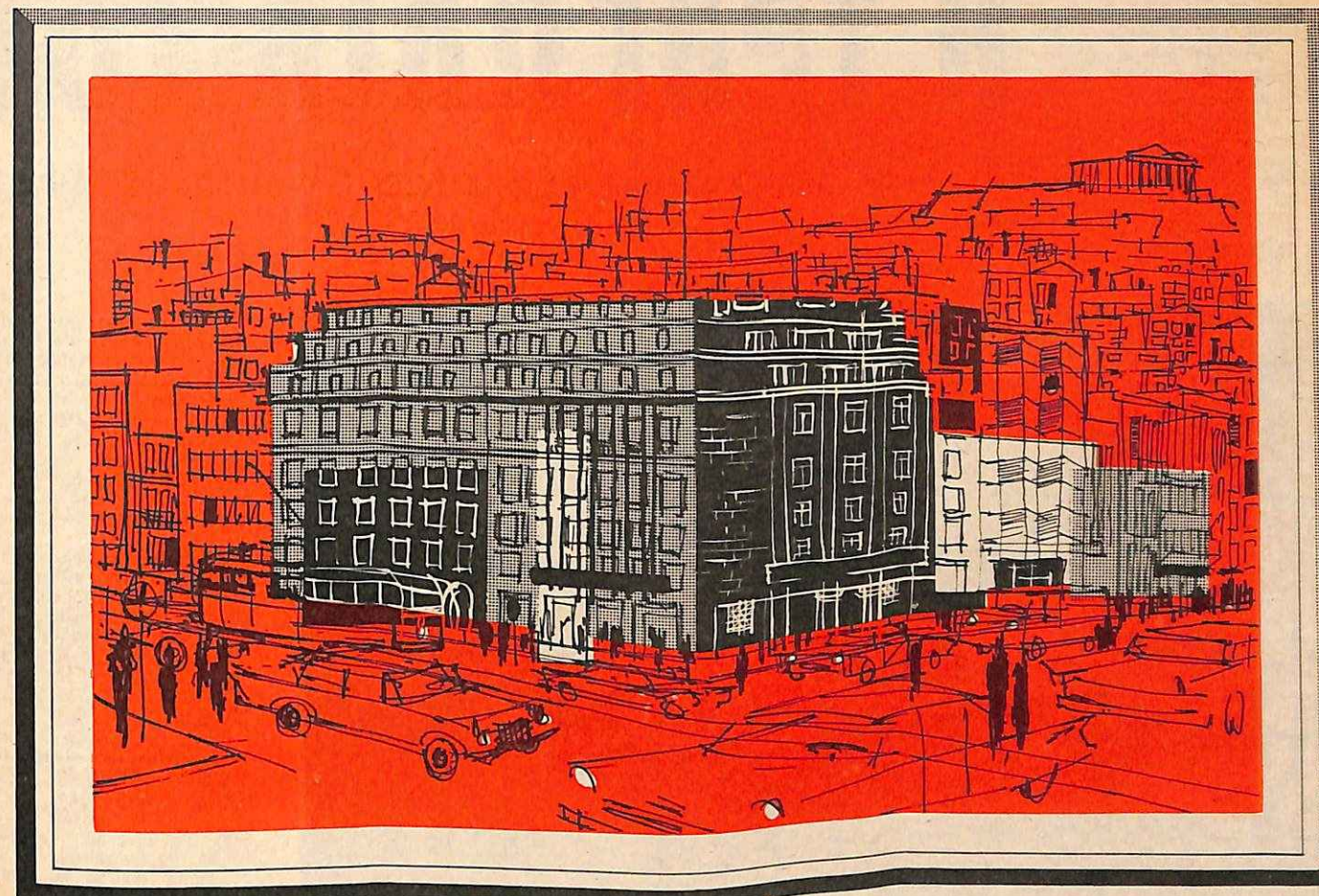
♦ Ἐν τῷ μεταξύ, ὅμως, τὴν Καθαρὴ Δευτέρα θὰ προβληθῇ καὶ ἡ «Μονομαχία στὸν Ἀτλαντικόν», γιὰ τὴν ὁποία εἶχαμε μιλήσει σὲ προηγούμενο τεῦχος τῶν Εἰκονῶν. Εἶναι ἡ πρώτη ταινία πού γύρισε στὸ Χόλλυγουντ ὁ κορυφαῖος πρωταγωνιστὴς τοῦ γερμανικοῦ κινηματογράφου Κούρτ Γιοργκενς. Ὑποβύεται τὸν Γερμανὸ διοικητὴ ἐνὸς ὑποβρυχίου, τὸν Φὼν Στόλμπεργκ... Ἐνας ρόλος ἐξαιρετικὰ δυναμικοῦ πού τὸν δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ ἀποκαλύψῃ ὅλο τὸ πλούσιο ταλέντο του... Ὁ Φὼν Στόλμπεργκ θὰ συναντήσῃ κάποτε μὲ ἕνα Ἀμερικανικὸ καταδρομικὸ πού κυβερνᾷ ὁ κόπταιν Μάρρελ (τὸν ρόλο τοῦ Ἀμερικανοῦ ναυτικοῦ ἀποδίδει ὁ Ρόμπερτ Μίτσαυ). Θὰ συγκρουσθοῦν σὲ μὴ μονομαχία μέχρι θανάτου, τὸ ἀποτέλεσμα, ὅμως, θὰ εἶναι τόσο ἀπρόσπτο, ἀλλὰ καὶ τόσο ἀνθρώπινο πού θὰ καταπλήξῃ τοὺς θεατὰς. Ἡ «Μονομαχία στὸν Ἀτλαντικόν» θὰ προβληθῇ τὴν Καθαρὴ Δευτέρα στὸ «Ρέξ». Γίνεται ἰδιαίτερη σύσταση γιὰ νὰ μὴ χάσετε αὐτὴ τὴν πραγματικὰ ὀραϊότατη ταινία...

♦ Φίλοι μου, καλὴ Σαρακοστή!

Ὁ Κίριος Οσκαρ

(Διὰ τὸ πιστὸν τῆς ἀντιγραφῆς Γιώργος Λαζαρίδης)

(Ἀνακοίνωσης)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "COMERZBANK"

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.
ΑΓΟΡΑΝ CHECKS, TRAVELLER'S CHECKS ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΔΡΧ. 116.132.743.10
ΚΑΤΑΒΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957 ΔΡΧ. 2.108.475.532.33

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ:
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17, ST. HELEN'S PLACE E.C. 3, LONDON

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΜΟΙΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟΥΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΑΣ ΣΤ' ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥΣ;

Η 'Αγγλία, μα και όλόκληρος ο φίλαθλος κόσμος είναι ακόμη ευθισμένος στο πένθος για την τρομερή αεροπορική καταστροφή που έγινε στο Μόναχο, στις 6 Φεβρουαρίου, και που στοίχισε τη ζωή σ' επτά παίκτες της περίφημης ποδοσφαιρικής ομάδας «Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ» και σέ οκτώ από τους καλύτερους αθλητικούς ρεπόρτερς της Μεγάλης Βρετανίας. Συνολικά, ο αριθμός των σκοτωμένων είναι 21 και των τραυματιών 23. 'Ανάμεσα στους τελευταίους είναι ο Μάττ Μπάσμπυ, ο προπονητής της ομάδας, που σώθηκε ως εκ θαύματος με βαρείες πληγές, και η γυναίκα του Γιουγκοσλάβου αεροπορικού ακολουθού στο Λονδίνο, καθώς και το δρέφος της, που είχε μαζί της.

Ο αντίκτυπος της τραγωδίας ήταν τρομαχτικός. 'Η Βουλή των Κοινοτήτων σταμάτησε τις εργασίες της για λίγα λεπτά, κι όλο το αγγλικό έθνος προσευχήθηκε για τη σωτηρία των αθλητών που είχαν επιζήσει, αλλά πάλευαν με το θάνατο. Σ' όλα τα ποδοσφαιρικά γήπεδα τηρήθηκε, την Κυριακή, 8 Φεβρουαρίου, δύο λεπτών σιωπή εις μνήμην των νεκρών. Στην 'Αγγλία, όλοι οι ποδοσφαιριστάι φόρεσαν πένθος.

Το αεροπλάνο, ένα βαρύ δικινητήριο «Ελίζαμπέταν», 47 θέσεων της ΒΕΑ, είχε νοικιαστεί για να μεταφέρει τους «Κόκκινους Διαβόλους» της «Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ» στο Βελιγράδι, όπου θα συναντιόντουσαν με την Γιουγκοσλαβική ομάδα «Ερυθρός Αστέρας» για το κύπελλο Πρωταθλητριών Ευρώπης. 'Επειτα από δύο ανεπιτυχείς απόπειρες απογειώσεως στον παγωμένο διάδρομο του αεροδρομίου, ο "Άλο Κλάρκ, ανταποκριτής του «Νταϊήλν Σκέτς», τηλεγράφησε στην εφημερίδα του: «Καθυστερήσαμε εξ αιτίας θλάθης της μηχανής. Χιονίζει, αμφιβάλλω αν θα ξεκινήσουμε». 'Ηταν γραφτό τ' ονομά του να περιληφθί ανάμεσα στους σκοτωμένους...

Πραγματικά, στις 16.04' ακριβώς, το αεροπλάνο, κάνοντας την τρίτη του απόπειρα, πέρασε το διάδρομο, χτύπησε σ' ένα φράχτη, διαλύθηκε σ' ένα χωράφι, κ' έπιασε φωτιά, ενώ ένας κινητήρας του τινάχτηκε πάνω σ' ένα

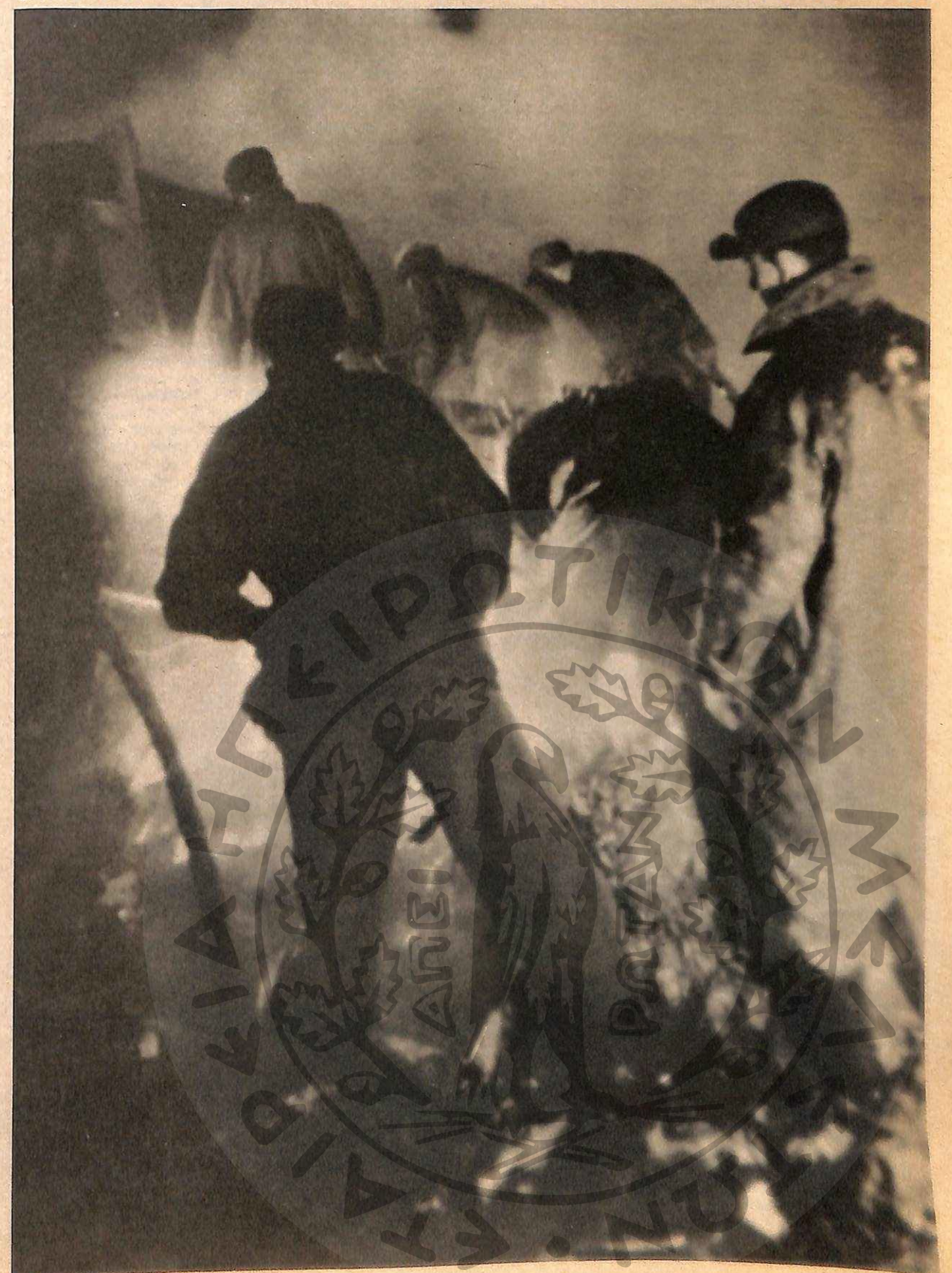
σπιτάκι. Το αεροπλάνο είχε κοπή στη μέση, κι όσοι βρίσκονταν πίσω σκοτώθηκαν όλοι...

Οι αιτίες της συμφοράς δεν έχουν ακόμη γνωσθή. «Αισθάνθηκα ένα τρομερό χτύπημα... Είδα μια κίτρινη λάμψη... Έβλυσα τη ζώνη ασφαλείας μου, είδα την πόρτα κινδύνου ανοιχτή και πήδηξα έξω» διηγήθηκε ο Πάτερ Χόουαρντ, του «Νταϊήλν Μαϊνλ» που διασώθηκε.

Οι επτά νεκροί ποδοσφαιριστάι — ο Ταϊήλορ, ο Μπύρν, ο Κόλμαν, ο Τζόνς ο Πέγκ, ο Χουήλαν κι ο Μπέρτ — ήταν απ' τους καλύτερους του κόσμου. 'Ακόμη κι αν τελικά επιζήση, ο Μπάσμπυ θα δυσκολευτή πολύ ν' ανασυγκροτήσει την ομάδα του...

'Η καταστροφή του Μονάχου δεν είναι ή πρώτη που πλήττει ποδοσφαιρική ομάδα. Στις 4 Μαΐου 1949, 16 παίκται της Ιταλικής «Τορίνο» σκοτώθηκαν σέ αεροπορικό δυστύχημα στη Λισσαβώνα. Στις 20 Μαρτίου 1950 σκοτώθηκαν πολλοί παίκται του Ράγκμπυ 'Ιρλανδίας-Ουαλλίας, και τον Σεπτέμβριο του 1950, 13 Βραζιλιανοί αθλητάι σκοτώθηκαν στην Φορταλέζα. Δεν είναι παράδειγμα, έπειτ' απ' όλα αυτά, που οι Αυστριακοί ποδοσφαιριστάι της ομάδας της Βιέννης απέφασισαν να μην ξαναταξιδεύσουν με αεροπλάνο και που διατάχθηκαν αυστηρές ανακρίσεις για τις συνθήκες του τραγικού δυστύχηματος του Μονάχου...

ΕΡΓΑΤΑΙ ΕΡΕΥΝΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΤΡΙΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΙΣΥΛΛΕΞΟΥΝ ΤΥΧΟΝ ΔΙΑΣΩΘΕΝΤΑΣ

(Paul Popper)

Η «ΜΑΝΤΣΙΕΣΤΕΡ ΓΙΟΥΝΑΙΤΕΝΤ» δεν θα συνέλθι από το πλήγμα. Πίσω σειρά, από τ' αριστερά: Έντουαρντς (τραυματίας), Φούλκς (τραυμ.), Τζόνς (νεκρός), Γούντ (τραυμ.), Κόλμαν και Πέγκ (νεκροί). 'Εμπροσθία σειρά: Μπέρου (τραυματίας), Χουήλαν, Μπύρν και Ταϊήλορ (νεκροί), Βάιολετ (τραυματίας).

ΤΟ ΧΙΟΝΙ ΣΚΕΠΑΣΕ γρήγορα τα τραγικά υπολείμματα. Τα συνεργεία διασώσεως χρειάσθηκε να εργασθούν σκληρά για ν' ανασύρουν τους νεκρούς και τραυματίες της ομάδας «Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ».

(Keystone)

...620
ΣΠΙΤΙ
Πανεπιστημίου 53

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ
ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ
ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΘΕΙΑ
ΚΑΛΩΣΥΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Καὶ ὡρῶν' ἀὼ' ὅλα ἡ ἀγάπη: Δεμέζιο καὶ χαρὰ ἰνὴ ζωῆς

ΕΝΑΣ μικρὸς δοσκός ἀπὸ τὸ Περού παίζει στὴ φλογέρα του τὸ τραγούδι τῆς ζωῆς μὲ ὅλη τὴ γλύκα του —τὴ γλύκα τοῦ μικροῦ θεοῦ Πανός.

Καὶ τότε τὸν ρώτησα μὲ τὰ μάτια
νὰ μὲ ξαναρωτήσῃ ναι...
καὶ τότε μὲ ρώτησε ἂν θάδελα ναι...
καὶ ἔπλεξα τὰ χέρια μου γύρω του ναι
καὶ τὸν ἱσώθηκα πάνω μου ναι
καὶ ἡ καρδιά μου κινποῖσε σὰν ἱρελλή
καὶ ναι, εἰλα, ναι θέλω Ναι.
Τζέιμς Τζόυς

24 ἑκατομμύρια φωτογραφίες ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο διαλέχθηκαν προσεκτικὰ, ἐπὶ τρία ἔτη, μὲ ἀγάπη γιὰ τὴν κάθε σκηνὴ πού ἀποτυπώνουν, μὲ πίστη στὸ ἀποκαλυπτικὸ περιεχόμενον κάθε λεπτομέρειας. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὄγκο, οἱ 500, οἱ καλύτερες καὶ χαρακτηριστικώτερες, πού προέρχονται ἀπὸ 68 χώρες τῆς γῆς, ἀπετέλεσαν μιὰν ἐκθεση, μιὰν ἐκθεση πού γνώρισε τὸν θρίαμβο παντοῦ ὅπου ἐμφανίσθηκε.

Κεντρικὸς σκοπὸς τῆς ἐκθέσεως, βασικὴ ἰδέα καὶ στενὸς συνδετικὸς κρίκος τῶν 500 φωτογραφιῶν εἶναι μιὰ μεγάλη ἀλήθεια: Οἱ ἄνθρωποι ἀνήκουν σὲ μιὰν οἰκογένεια. «Ἡ Ἀνθρώπινη Οἰκογένεια» εἶναι συνεπὶς κι ὁ τίτλος τῆς ἐκθέσεως, πού δείχνει τὸν ἔρωτα καὶ τὸ παιχνίδι, τὴν θεϊκὴ στιγμὴ τῆς μητρότητος, τὸ δρᾶμα τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀγχος μπροστὰ στὸν πόλεμο, τὴν πίστη στὴν Ὑπέρτατη Δύναμη, τὴν ἀσίγητη ἐλπίδα —μὲ μιὰ λέξη, τὴ ζωὴ στὶς

χίλιες-δύο, τὶς μικρὲς καὶ τὶς μεγάλες ἐκδηλώσεις τῆς.

Δημιουργὸς τῆς ἐκθέσεως εἶναι ὁ λοχαγὸς "Εντουαρντ Στάιχεν καὶ τὸ ἐπιτελεῖο του στὸ Μουσεῖο Σύγχρονης Τέχνης. Ὁ "Εντουαρντ Στάιχεν θεωρεῖται ὁ καλύτερος Ἀμερικανὸς φωτογράφος. Προλογίζοντας τὴν ἐργασία του αὐτὴν, τόνισε ὅτι τὸ θέμα του ἦταν ἡ ἐνότης τῆς ἀνθρωπότητας, ἡ θεοπέμπτῃ ὁμορφιά καὶ καλωσύνη πού ὑπάρχει σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Θέμα του ἀκόμη ἦταν ν' ἀποδείξῃ τὴ δύναμη πού κρύβει, τὴ δύναμη πού ἀσπεύει ἡ φωτογραφία στὸν ἄνθρωπο.

«Σ' ἓνα κόσμο —λέγει ὁ "Εντουαρντ Στάιχεν— πού μαστίζεται ἀπὸ προβλήματα, φόβους, μίσος, εἶναι χρήσιμο νὰ ἀντικρύσωμε τοὺς ἑαυτοὺς μας σὰν ἀνθρώπινα πλάσματα, σὰν μέλη τῆς Ἀνθρώπινης Οἰκογένειας, σὰν πλάσματα σὲ σχέση μὲ τὸ «εἶναι» μας, μὲ τὴν οἰκογένειά μας,

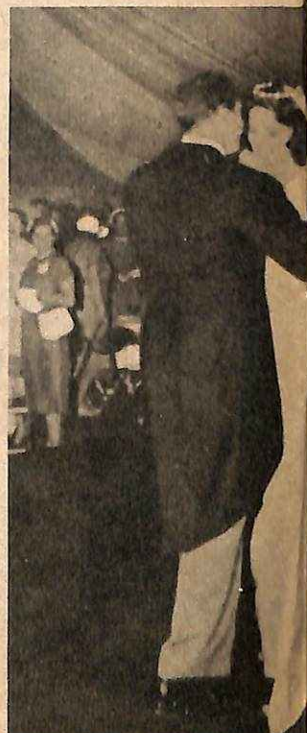
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 14

«ΟΣΤΟΥΝ ΕΚ ΤΩΝ ΟΣΤΕΩΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΣΑΡΞ ΕΚ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΜΟΥ...». Ὁ "Ερως, ἡ ἀκατανίκητη δύναμη τῆς ζωῆς, πού κάνει δύο ξένους ὡς χθὲς ἀνθρώπους νὰ ἀφήσουν τὴν μητέρα, τὸν πατέρα καὶ τὸ σπιτί τους γιὰ νὰ ζήσουν τὸ ὄνειρό τους, ἐξεπλήρωσε πλέον τὸν οὐσιώδη προορισμὸ του. Τὸ καινούργιο πλάσμα, ὁ αὐριανὸς ἄνθρωπος, ὁ συνεχιστὴς τῆς Ἀνθρώπινης Οἰκογένειας κυφορεῖται...

«ΚΑΙ ΕΣΟΝΤΑΙ οἱ δύο εἰς σάρκα μιάν...». Ἐκεῖνος καὶ Ἐκεῖνη ἀποτελοῦν τὸ αἰώνιο θέμα, πού ἐπαναλαμβάνει τὴ μαγευτικὴ τροχιά του σὲ κάθε ἐποχὴ καὶ σὲ κάθε τόπο τῆς Γῆς, ἀπὸ τὴν πρωτόγονη Νέα Γουινέα ὡς τὸ κοσμοπολιτικὸ Παρίσι ἢ τὴ Νέα Ὑόρκη. Κάποτε φτάνει ἡ ἱερὴ στιγμή τοῦ γάμου καί, σύμφωνα μὲ τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐποχῆς, δημιουργεῖται ἡ νέα οἰκογένεια, πού θὰ συνεχίσῃ τὸν ἀπαραβίαστο δρόμο τῆς ἀνθρωπότητας.

«ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ὅλο θ' ἀνηχήσῃ ἀπὸ τὴν πασίχαρη κραυγὴ: Ὑπάρχω...». Ἡ ὑπέρτατη στιγμή τοῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς, καθὼς μέσα ἀπὸ τὶς ὠδίνες τοῦ τοκετοῦ θ' ἀκούσῃ τὸ πρῶτο κλάμα τοῦ νέου ἀνθρώπου. Κ' ἔπειτα τὸ σκίρτημα τῆς μητρικῆς καρδιάς, καθὼς θὰ νοιώσῃ ὅτι προσφέρει ἀπὸ τὰ στήθη τῆς τὸ χυμὸ τῆς ζωῆς στὸ νεογέννητο καὶ θὰ τὸ δῇ, ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα, νὰ πλάθεται μέσα στὰ χέρια τῆς, νὰ τῆς χαμογελάῃ ἑξάφνου γιὰ πρώτη φορὰ, νὰ τὴν ἀναγνωρίζῃ, νὰ κάνῃ τὰ πρῶτα του παιγνίδια, τὰ πρῶτα του βήματα. Κοντὰ τῆς, μέσα στὴν ἀγκαλιά τῆς, μπροστὰ στὰ μάτια τῆς ἔχει τὴν εὐλογία τοῦ Μεγαλοδύναμου.

Τὰ παιδιά, ἡ οἰκογένεια, τὸ παιχνίδι κ' ἡ μάθηση - ἡ ζωὴ σὲν ἀνδοφορία ἴης

«Ἐν αὖς ἄνδρας ὑπάρχει στὸν κόσμον κι' αὐτὸς ὁ ἄνδρας ὀνομάζεται ἀνθρωπότης. Μὴ γυναικα ὑπάρχει στὸν κόσμον καὶ ἡ γυναίκα αὐτὴ ὀνομάζεται ἀνθρωπότης. Ἐν αὖ παιδί ὑπάρχει στὸν κόσμον καὶ τὸ παιδί αὐτὸ ὀνομάζεται ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ...!»

«Ψάλε, γλυκύτης, ὡς τὸ ὕστερο φτερούγισμα τῆς ἐσπέρας καὶ τῆς αὔρας».
"Αγ. Ἰωάννης ὁ Πέρσης

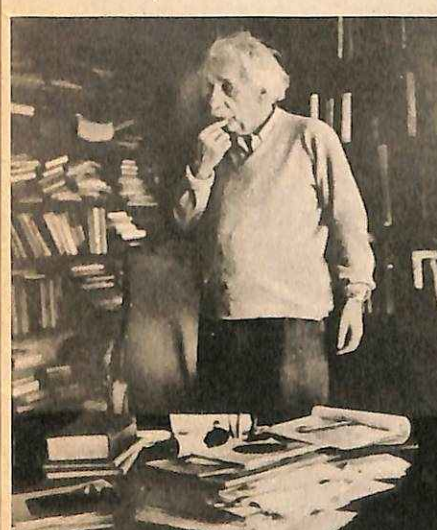
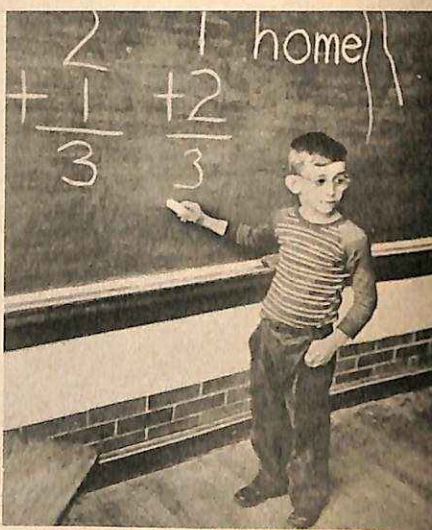

Εἶναι γι' αὐτὰ τὸ δένδρο τῆς ζωῆς...». Ὁρθόστητη, σὰν πανάρχαιος ὀδελίσκος, προστατεύει τὰ παιδιά της, ὅπως ἔκανε ἐπὶ γενεὲς γενεῶν. Εἶναι οἱ χιλιοτραγουδημένες ὥρες τῆς μητρικῆς φροντίδας πού, μέσα ἀπὸ χαρὲς καὶ λύπες, ἀνασταίνει τὰ νέα βλαστάρια μέχρι νὰ ριζώσουν καὶ νὰ πάρουν τὴ σκυτάλη τῆς ζωῆς στὰ δικά τους πιά τὰ χέρια.

Τὴν οἰκογενειακὴ εὐτυχία τὴν βλέπομε παντοῦ καὶ πάντοτε ἴδιο, ἀπὸ τὸ διπλανὸ σπίτι ὡς τὴν μακρινὴ Κούβα.

ΚΑΙ ΑΡΧΙΖΕΙ ἡ ἀτέλειωτη πορεία τῆς γνώσεως. Ὁ παππούς, πού μέσα ἀπὸ τὸ παιχνίδι μεταβιβάζει τὴν ἐμπειρία του, ἀνοίγει τὴν αὐλαία στὸ μεγάλο τοῦτο κεφάλαιο. Ἐπειτα τὸ σχολεῖο πα-

ραδίδει τὶς θεμελιώδεις ἐννοιες, γιὰ τὶς ὁποῖες ὁ μικρὸς δὲν ἀμφιδάλλει καθόλου. Δυὸ συν ἓνα ἴσον τρία... Ὁ μεγάλος, ὅμως, Αἰνστάιν δὲν εἶναι καθόλου σίγουρος... Ψάχνει, ἐρευνᾷ, ἀναθεωρεῖ.

ΚΑΙ ΜΕΣΙΑ στὶς καθημερινὲς χαρὲς, φροντίδες καὶ λύπες τὸ γέννημα τῆς ἀγάπης τοὺς μεγαλώνει. Οἱ μεγάλοι ζοῦνε τὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν καὶ τὰ παιδιά, λίγο-λίγο, ἀρχίζουν νὰ μιμοῦνται τὴ ζωὴ τῶν μεγάλων, ὅπως τὴν ἀναπλάθει ἡ ὀργιαστικὴ φαντασία τους. Τὸ παιχνίδι γίνεται ἡ τριβὴ μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ ἀφήνει ἓνα καταστάλαγμα πείρας, πού θὰ τὰ ὀριμάσει καὶ θὰ τὰ μεταβάλλει, μὲ τὸν καιρὸ, σὲ ὁλοκληρωμένους ἀνθρώπους.

Ο άνθρωπος εργάζεται, ο άνθρωπος διασκεδάζει - ή ζωή έχει δύναμη, αξία και νόημα

ΤΟ ΞΕΧΕΙΛΙΣΜΑ της ζωντανίας πρέπει να βρή διεξοδο. «Οι λόφοι και η θάλασσα και η γη χορεύουν. Οι άνθρωποι χορεύουν με γέλιο και δάκρυα», γράφει 'Ινδός σοφός

με τους πλησίον μας, με την πατρίδα μας, με την ανθρωπότητα και με το απέραντο σύμπαν, που κ' εμείς αποτελούμε μέρος του.

Η έκθεση αρχίζει μ' ένα απλό θέμα: Μια μικρή φλογέρα. Ένα αγοράκι στο Περού παίζει το λιτό αυτό όργανο με δλη τη γλύκα, τη γλύκα του μικρού θεού Πανός. Και πρώτη-πρώτη έρχεται, φυσικά, η αγάπη. 'Αγάπη, έρωτας, στοργή, πάθος σ' όλες τις χώρες —το έναυσμα που οδηγεί στον γάμο, στην κυοφορία των νέων ανθρώπων, στη δόξα της μητρότητας.

«Η γή είναι η μητέρα που δεν πεθαίνει ποτέ», λένε οι Μασοί. Τη γή που καρπίζει με τον ανθρώπινο ιδρώτα, την δουλειά που εξαγνίζει και εξυψώνει όλους τους ταπεινούς, απεικονίζει μια άλλη φωτογραφική ένδοξη, για να καταλήξει στη ρήση του 'Ινδού σοφού: «Αν ο κόσμος δεν εργασθῇ, θά χαθῇ».

Ο κόσμος, όμως, διασκεδάζει, παίζει, χαίρεται στο διάλειμμα του μόχθου του. Όλοι οι άνθρωποι, όσοι γελάνε απλά, απλόχερα, αθόρυμητα —όλοι οι άνθρωποι είναι καλοί. Η μικρή περουβιανή φλογέρα συναγωνίζεται σ' αλήθεια τους μουσικούς των μεγάλων συμφωνικών συναυλιών.

Ύστερα, η έκθεση δείχνει την δίψα του ανθρώπου για τη γνώση. 'Ακόμη και χέρια ρυτιδωμένα από το χρόνο, θαρρείς φυλόγλυπτα, μαθαίνουν γραφή, μαζί με τα απλά παιδικά δάκτυλα που χαϊδεύουν το άλφαβητάρι. Μπροστά σ'

ένα μαυροπίνακα, ένας μαθητάκος χαίρεται τη γνώση ότι δυο και δυο κάνουν τέσσερα. Μπροστά σ' ένα μαυροπίνακα κι ο 'Αϊνστάιν...

Η γνώση, όμως, δεν άρκει. Ο άνθρωπος χρειάζεται —σ' όλα τα πλάτη της υδρογείου— κάτι πιο 'Υψηλό, και σ' Αυτό προσεύχεται, σ' Αυτό αποθέτει τις ελπίδες του. Η θρησκευτική ανάταση είναι μια δύναμη και μια όμορφη, που υπάρχει σε κάθε ψυχή.

Ακολουθεί ο θάνατος. Τον συνοδεύει ο άθνατος όμηρικός στίχος: «Όπως ή γενιά των φύλλων, έτσι είναι κ' ή γενιά των ανθρώπων».

Ένα πεδαιμένο μικρό, σε κάποιο Ισπανικό χωριό, ένας νεκρός στρατιώτης του αμερικανικού έμφυλίου πολέμου —90 ετών— ένας φύλαρχος που πέθανε και τον κλαίει ή φυλή του, οι τρεις βασίλισσες που θρηνούν τον νεκρό 'Αγγλο βασιλέα... Και σάν κατάληξη: Η εικόνα του θανάτου στο πεδίο της μάχης, με το μεγάλο έρωτηματικό που ύψωσε ο Σοφοκλής:

—Ποιός είναι ο φονιάς; Ποιό είναι το θύμα; Μίλα!

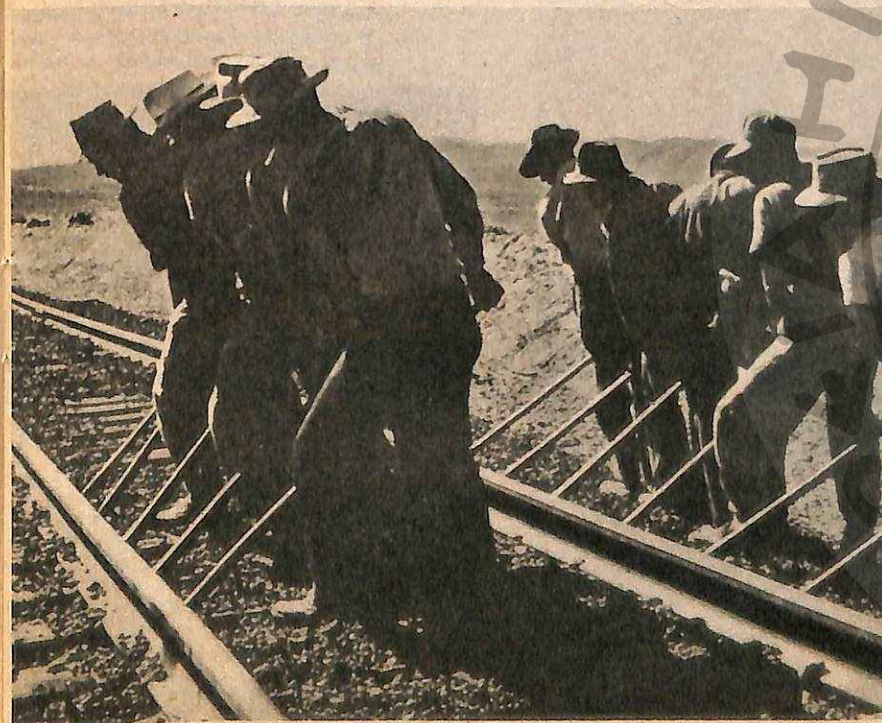
Την αγωνία της θερμωπυρηνικής εποχής εκφράζουν δουδά, τραγικές μάσκες, τα πρόσωπα τριών παιδιών, τριών γυναικών, τριών ανδρών. Τίποτε δεν τα συνδέει. Ούτε ή φυλή, ούτε το χρώμα. Μόνο ή προσήλωση σ' ένα κόσμο που δεν θέλει ν' αυτοκαταστραφή.

Από τα δραματικά έρωτηματικά των ατόμων, ή έκθεση μάς μεταφέρει στη Γενική Συνέ-

ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΜΥΧΙΕΣ πτυχές της ανθρώπινης ψυχής πηγάζουν ή μουσική και ή χορός. Πότε τελετουργικός ή όργιαστικά παράφορος, πότε πιο ήρεμος και συναισθηματικός, χαρίζει στον άνθρωπο ένα άμεσο βίωμα.

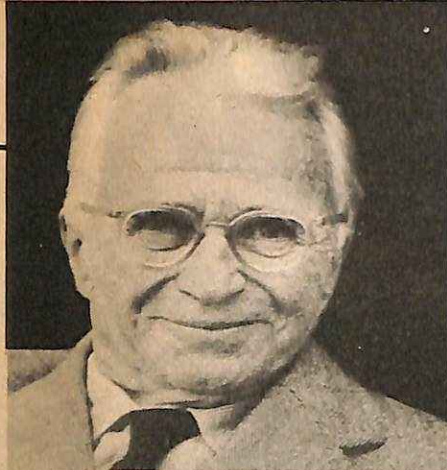
«ΑΝ ΔΕΝ ΕΡΓΑΣΘΗ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΘΑ ΧΑΘΗ», λέει ή σοφή ρήση. Κι αυτό είναι το μοτίβο που διέπει το μεγάλο κεφάλαιο του ανθρώπινου μόχθου, το μόχθου ο οποίος κάνει τόσο γόνιμη και καρποφόρα τη μητέρα γή.

ΤΕΣΣΕΡΑ ΧΕΡΙΑ ΚΑΝΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΑΠΟ ΔΥΟ. Είναι το πρώτο πράγμα που έμαθε ο άνθρωπος από την αγωγή ακόμη της παρουσίας του πάνω στη γή. Και τραγουδούσε από τότε την εργασία: «Σάν θάμαι άντρας, θά γίνω κυνηγός — σάν θάμαι άντρας, θά γίνω καμικιστής — σάν θάμαι άντρας, θά σκαρώνω πιρόγες — σάν θάμαι άντρας, θά γίνω μαραγκός — σάν θάμαι άντρας, θά γίνω δουλευτής — Ω, πατέρα! Για, χὰ-χὰ-χὰ!», φτάνει ως τις ήμέρες μας το πανάρχαιο τραγούδι που έψαλλε ή κοιτίδα ολοκληρης της ανθρωπότητας, οι 'Ινδίες.

ΚΑΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΧΑΙΡΟΝΤΑΙ ΤΙΣ ΑΠΛΕΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΘΕΑΜΑΤΟΣ. ΟΛΟΙ, Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟΙ

Edward Steichen

ΕΝΤΟΥΡΝΤ ΣΤΑΪΧΕΝ: Δημιουργός της έκθεσής «'Ανθρώπινη Οικογένεια».

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

λευση των 'Ηνωμένων 'Εθνών. 'Εκεί που ο κόσμος, οργανωμένος, ελπίζει.

Ο κύκλος πρέπει να κλείσει. Γυρίζει πίσω στην αγάπη, στον έρωτα, στο ανθρώπινο. Γυρίζει στα παιδιά, που παίζουν γεμάτα χαρά και ευτυχία —το μέλλον της ανθρωπότητας.

«'Η 'Ανθρώπινη Οικογένεια τελείωσε», λέγει ο δημιουργός της. «'Η έκθεση έκλεισε, αλλά δεν έχει συμπληρωθεί. Γιατί την συμπληρώνετε εσείς. Δεν είναι κάτι που το παρακολουθήσατε σαν θέαμα, είσαθε σείς οι ίδιοι. 'Εσείς, εγώ, εμείς είμαστε ή έκθεση».

Το θαυμάσιο αυτό φωτογραφικό υλικό —που την πενιχρή του ανταύγεια παρουσιάζουν σήμερα στις σελίδες τους οι ΕΙΚΟΝΕΣ, με λίγες σχετικά φωτογραφίες—θα έχουν την ευκαιρία να χαρούν οι 'Αθηναίοι. 'Η «'Ελληνοαμερικανική 'Ενωσις», ένα σωματείο που ιδρύθηκε με βασικό σκοπό την προαγωγή των μορφωτικών και οικονομικών —των φιλικών— δεσμών που υπάρχουν ήδη μεταξύ 'Ελλάδος και 'Ηνωμένων Πολιτειών, οργάνωσε την έκθεση στην 'Ελλάδα. Τα έργαίνιά της γίνονται την Τρίτη, 25 του μηνός, στο Ζάππειο. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι αρχιτέκτονες κ.κ. Ν. Δεκαβάλλας και Κ. Παρασκευόπουλος ανέλαβαν την διαρρύθμιση του χώρου, από όπου οι 500 φωτογραφίες της «'Ανθρώπινης Οικογένειας» θα σαλπίσουν το άπλό, αλλά στέρεο, το μεγάλο ανθρώπινο μήνυμά τους. ■■■

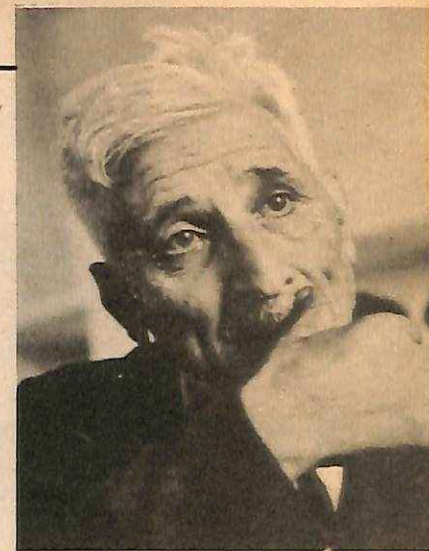
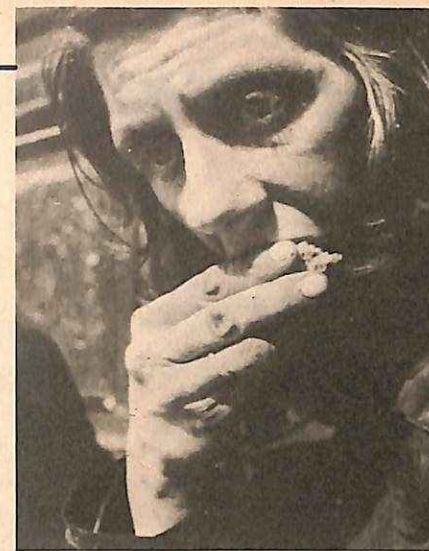
«ΤΟΥΤΗ είναι η φωτιά που θα βοηθήσει τις έρχόμενες γενεές, αν την χρησιμοποιήσουν με σεβασμό. 'Αλλά αν την πιάσουν με ασέβεια στα χέρια τους, τούτη η ίδια φωτιά έχει τη δύναμη να τους φέρη μεγάλες συμφορές...». 'Αλίμονο, ή κατάρα του πολέμου συνοδεύει ως σήμερα την ανθρωπότητα στο κάθε της βήμα. Καί η Οικογένεια τί θα κάνει;

Μωροσλὰ σλὸν δάναλο, μωροσλὰ σλὸν φόβο ὄχο φαίνονται ἀνίσχυροι

Ἡ ἐλπίδα ὅμως φωλιάζει σ' ὅλες τις ψυχές. Καί κάθε μέρα ἡ ἐλπίδα ἀνανεώνεται μαζί με τὰ παιδιά που ἔρχονται στὸν κόσμο, με τὰ παιδιά που προχωροῦν πάντα στὸ πλάσιμο μιᾶς καινούργιας, καλύτερης ζωῆς, που δένουν τὸ σήμερα με τὸ αὔριο.

ΓΙΑΤΙ; Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τους τὰ γκράφισαν με τὰ χέρια τους. Ὁ ἄθῳς μικρὸς ἀναρωτιέται καὶ δὲν βρίσκει ἀπάντηση. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἔνοχοι μεγάλοι ὁποιοδήποτε ἀπάντηση κι ἂν δίνουν, ξέρουν πῶς λένε ψέματα.

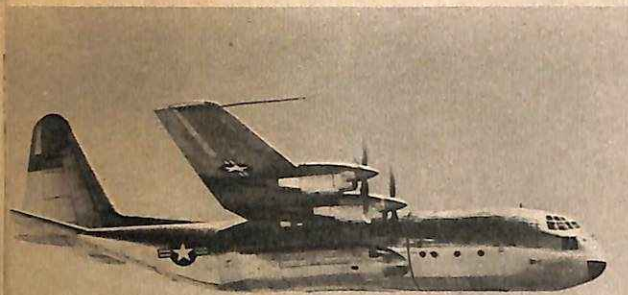

ΤΡΕΙΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ἀπεικονίσεις-σύμβολα, που παρουσιάζουν ἀνάγλυφα τρία ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα δεινὰ τῆς 'Ανθρώπινης Οἰκογένειας. Ἡ Πείνα, ὁ Φόβος καὶ ἡ Ἀγωνία τοῦ ἀδέσβαιου αὔριο. Ποιὸς τόπος τῆς γῆς δὲν μαστίζεται καθημερινὰ ἀπὸ τούτες τις προαιώνιες συμφορές, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ ἐκλείψουν τώρα πιά ὁριστικά.

Η ΕΚΘΕΣΗ κλείνει με τὴ φωτογραφία τῶν δυὸ νεαρῶν ὑπάρξεων, που ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ δάσος βγαίνουν στὸ φῶς τῆς ζωῆς. Ὁ νέος κόσμος, καλύτερος, ἀγαθότερος δημιουργεῖται τώρα κάτω ἀπὸ τὰ δῆμάτῳ τους.

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΕΓΑΛΟΣ συγκοινωνιακός κόμβος ή 'Αθήνα έχει ανάγκη από τελείως σύγχρονο αεροδρόμιο, για την διαρκώς αύξανόμενη κίνηση των αεροσκαφών.

Μελέτη και πρόγραμμα επεκτάσεως διαδρόμου προσγειώσεως. Προϋπολογισμός και έγκριση πιστώσεων. Διεθνής διαγωνισμός για την έγκριση καλύτερου αρχιτεκτονικού σχεδίου του κτιρίου «τέρμιναλ» του αερολιμένος 'Ελληνικού, θελτίωση των εγκαταστάσεων ραδιοβοήθημάτων και τηλεπικοινωνιών του αεροδρομίου και μεταφορά σε καταλληλότερο μέρος των εγκαταστάσεων, προμήθεια μηχανημάτων, εγκατάσταση και λειτουργία των. Και ακολουθεί ένας μακρύς και λεπτομερής κατάλογος των εργασιών που γίνονται ήδη και οι οποίες, σε σύντομο χρονικό διάστημα, πρόκειται να μεταβάλουν τον Κεντρικό 'Αερολιμένα του 'Ελληνικού, την κύρια πύλη της αεροπορικής συγκοινωνίας της χώρας, σε κάτι ωραίο, χρήσιμο και απόλυτα σύγχρονο. Σε πολιτικό αεροδρόμιο πρώτης τάξεως, που ν' αποτελέσει καύχημα και διαφήμιση της χώρας και ταμείο συγχρόνως συναλλαγματικών εισπράξεων, για το δια-

κώς ανάπτηρο. έμπορικό μας ισοζύγιο πληρωμών.

Η περίπτωση του αεροδρομίου 'Ελληνικού έχει πολλά να διδάξει ίσως τους τεχνικούς και τους ειδικούς. 'Επάνω, όμως, και πέρα απ' όλα αυτά παρουσιάζει ένα κλασικό παράδειγμα των αποτελεσμάτων, καλών ή κακών, του αϊφνιδισμού. Σκοπεύετε ένα θήραμα πού, νωθρό και αδιάφορο, προχωρεί σιγά-σιγά. Σκοπός σας, θέβαια, είναι να σκοτώσετε το θήραμα, να το ακινητήσετε έντελως και για πάντα, να το θάψετε. «Να φύγει το αεροδρόμιο», ν' καταργηθεί, να διαλυθεί. Και με το τράβηγμα της σκανδάλης, την έκπυρσοκρότηση του όπλου, το θήραμα άφηνιζεται, ξεπετάγεται και ζωντανεύει, παίρνοντας, ζωηρό και αγνώριστο, το δρόμο του. 'Επί χρόνια και χρόνια, ή 'Υπηρεσία Πολιτικής 'Αεροπορίας χασμουριότανε νωθρά και συζητούσε αν έπρεπε ή δεν έπρεπε, αν θα γινότανε αυτό ή το άλλο, αν θα περι-

μενε τον επόμενο χρόνο ή μετά πέντε χρόνια για ν' αποφασίσει. Πέρα από τα διάφορα αυτά «άν», δεν είχε προχωρήσει το ζήτημα ούτε κατά ένα χιλιστό.

Τα πράγματα, όμως, υποχρεώνουν και τα γεγονότα εκθιάζουν λύσεις. 'Ακόμη και στις δημόσιες υπηρεσίες. Το νωθρό, ναρκωμένο και αποτελεσματικό «ζήτημα του αεροδρομίου» σκοπεύθηκε και πυροβολήθηκε, θέβαια, από εκείνους πού, θαρρεστημένοι να το βλέπουν άθλιο και έτοιμοθάνατο, έσκέφθηκαν, και πολύ λογικά, ότι ήταν κάτι άχρηστο και όσο το γρηγορότερο έφευγε από τη μέση, τόσο το καλύτερο. Θά έπαυε και να ένοχλη, όσο και όσους ένωχλούσε, μια και ζωή, μέλλον και χρησιμότητα δεν έδειχνε. 'Ερρίχθηκε ο πυροβολισμός, λοιπόν, αλλά... το αεροδρόμιο, αντί να φύγει, ξύπνησε! Ξύπνησε ή «ύπηρεσία», ξύπνησαν οι άρμόδιοι, έέχασαν την άθλια ρουτίνα και ρίχτηκαν στη δουλειά. Και το ξύπνημα αυτό απέ-

δωκε σύντομα. Μελέτες και έργασίες, πού έπρεπε να υπάρχουν από χρόνια, έγιναν μέσα σε έβδομάδες και σε λίγους μήνες, άποφάσεις, πού επί χρόνια δεν έπαίρνονταν, πάρθηκαν σε ώρες, έμπόδια, πού έφάνιντο θουνά άπροσπέλαστα, ίσοπεδώθηκαν από την νέα πνοή πού φύσηξε στα σκονισμένα άρχεία και στους σκονισμένους έγκεφάλους. Το ριπνά άνοίγει και έμφανίζεται το πρόγραμμα των έργασιών επεκτάσεως και θελτίώσεως του Κεντρικού 'Αερολιμένος 'Ελληνικού.

Η πρώτη φάση, πού προβλέπει το πρόγραμμα για το 1958, άρχισε ήδη να εκτελείται. Η προκήρυξη του διαγωνισμού και η άνάθεση εις τον άνάδοχο της εκτελέσεως των έργων επεκτάσεως του κεντρικού διαδρόμου και του βοηθητικού τροχοδρόμου μήκους 350 μέτρων είναι το πρώτο γεγονός και ο πρώτος κρίκος στην άλυσίδα αυτών πού πρόκειται να γίνουν. Το σημερινό μήκος του διαδρόμου είναι 2.250 μέτρα και το μήκος αυτό θεωρείται άνεπαρκές για τα σύγχρονα και κυρίως για τα αύριανά αεριοθούμενα μεγαθήρια του άέρος. Πέρα από τα 2.250 αυτά μέτρα, όμως, υπάρχουν, από τον καιρό της νωθρότητας και του μακαρίου ύπνου, τα 350 μέτρα τα όποια άνήκουν στο δημόσιο, ως εκτάσεις άπαλλοτριωθείσι και των όποιων οι ιδιοκτήται έχουν ήδη από καιρό άποζημιωθεί και άποχωρήσει. 'Υπολογίζεται, λοιπόν, ότι με την έναρξη του θέρους θα έχουν ήδη κατασκευασθεί αυτά τα 350 μέτρα διαδρόμου, θα έχουν δαπανηθεί δηλαδή περίπου 6.000.000 δραχμές, πού θα χρειασθούν για το έργο αυτό. 'Εν τώ μεταξύ, με τη συμπλήρωση του έργου αυτού και την παράλληλη κατασκευή των διαφόρων βοηθητικών εγκαταστάσεων του επεκτεινόμενου τμήματος του διαδρόμου (φωτισμός κλπ.), θα προχωρή η διαδικασία της άπαλλοτριώσεως 370 περίπου στρεμμάτων, πού θα χρειασθούν για τη συμπλήρωση του διαδρόμου με 400 μέτρα άκόμη, ώστε να φθάσει συνολικά το μήκος των 3.000 μέτρων, πού θεωρούνται άπολύτως άρκετά για την προσέγγιση και άπογείωση οίουδήποτε σημερινού και αύριανού αεροπλάνου. Η δαπάνη άποζημιώσεων για τις άπαλλοτριώσεις, κατά τους γενομένους υπολογισμούς, θα περιστραφή γύρω στα 60.000.000 δραχμές, χωρίς να υπολογίζεται ο χώρος πού θα καταληφθεί από τη σημερινή ιδιοκτησία του Κολλεγίου 'Ελληνικού, για την όποια πρόκειται να γίνει μια ιδιαίτερη μάλλον συμφωνία. Το Κολλέγιο, δηλαδή, φαίνεται ότι θα σαικά δεν έχει αντίρρηση να δώσει μια άνταλλαγή με τις εγκαταστάσεις της αεροπορίας στο Καθούρι και ν' άφήσει όλοκληρη την περιοχή, με τις κτιριακές του εγκαταστάσεις, πού υπολογίζονται όλα μαζί σε 15.000.000 δρχ. περίπου.

Έτοιμο το 1959

Όταν συμπληρωθεί η διαδικασία αυτή, ή όποια προβλέπεται ότι θα διαρκέσει όλοκληρο το 1958, θα κατασκευασθεί και το τμήμα του διαδρόμου των 400 ύπολοιπων μέτρων, ώστε το αεροδρόμιο του 'Ελληνικού, από άπόμεως μήκους διαδρόμου, να είναι το 1959 έντελως έτοιμο για να δεχθεί τα καινούργια αεροπλάνα. Η εργασία αυτή καταρτισμένου προγράμματος θελτίώσεων και επεκτάσεως. 'Εν τώ μεταξύ, όμως, και κατά το διάστημα του 1958 θα γίνουν και άλλες έργασίες. 'Ηδη, με την πρώτη ένδειξη κάποιος όριστικότε-

ρης θελτίώσεως του καιρού, άρχισαν οι προκαρκτηκές έργασίες για τη διάλυση των προχείρων θάσεων έπισκευών και των παραπηγμάτων της άμερικανικής θάσεως άεροπορικών μεταφορών του αεροδρομίου. 'Υπολογίζεται ότι ως το καλοκαίρι ο χώρος αυτός θα έχει ελευθερωθεί έντελως και θα είναι έτοιμος για να δεχθεί το νέο κτιριακό συγκρότημα, το όποιο θα άνεγερθεί εκεί για την ύποδοχή και διακίνηση των έπιβατών του αεροδρομίου.

Θελτίωση τηλεπικοινωνιών

Στη δεύτερη φάση των έργασιών περιλαμβάνεται και η θελτίωση των ραδιοβοηθητικών εγκαταστάσεων και των τηλεπικοινωνιών. Τα λεπτά και πολύπλοκα αυτά όργανα πρόκειται να μεταφερθούν στην κορυφή του 'Υμηττού, όπότε προβλέπεται ότι θα ύπερβιβάσασθ ή άπόδοσή τους. Στην ίδια αυτή φάση προβλέπεται και η προκαρκτητική ενημέρωση της πολιτικής αεροπορίας, δια της συμμετοχής της εις τη διάσκεψη της Γενεύης κατά το τρέχον έτος, όπου θα γίνει μελέτη και θα συναχθούν τα συμπεράσματα για τη γενική γραμμή και τη διάταξη πού πρέπει ν' άκολουθούν τα σύγχρονα αεροδρόμια τα προοριζόμενα να δέχονται αεριοθούμενα αεροπλάνα. 'Ενας έμπειρογνώμων της ICAO και του CAA, πού άποτελούν τα διεθνή όργανα ρυθμίσεως των αεροσυγκοινωνιών, θα έλθει εν συνέχεια εις τας 'Αθήνας και εν συνεργασία με τη διεύθυνση της πολιτικής αεροπορίας θα καταρτισθεί το γενικό σχέδιο θάσει του όποιου, στην τρίτη πλέον φάση των έργασιών, θα προκηρυχθεί διεθνής άρχιτεκτονικός διαγωνισμός για την άνέγερση των νέων κτιριακών εγκαταστάσεων του αεροδρομίου του 'Ελληνικού. Το σχέδιο θα προβλέπει για άποθήκες καυσίμων, για την τοποθέτηση των πυροσβεστικών σταθμών και για το κτίριο του αερολιμένος με τις άθουσες έπιβατών, άναμονής, εκτελωνισμού άποσκευών και έμπορευμάτων, έστιατορίου κλπ. Εις την προκήρυξη του διαγωνισμού προβλέπεται και η άπονομή τριών θραυείων για τα τρία καλύτερα σχέδια πού θα προκριθούν. Για το εν τώ μεταξύ χρονικό διάστημα θα γίνουν οι στοιχειώδεις θελτίσεις στα σημερινά κτίρια, ώστε να μη διακοπή ή άπόσκοπη λειτουργία του αεροδρομίου μέχρι τη στιγμή κατά την όποια, έτοιμο πιά το νέο μεγάλο έλληνικό αεροδρόμιο, με σύγχρονα τεχνικά μέσα, με διάδρομο μήκους 3.000 μέτρων και με άνετα και έμφανισμα κτίρια, θ' άποτελή, μετά 3-4 χρόνια, την σύγχρονη, εύπρεπισμένη και κατάλληλη έναέρια πύλη της 'Ελλάδος. 'Ολοκληρή η δαπάνη για την άφιξη στο αίσιο αυτό τέλος του δρόμου πού άρχισε ήδη υπολογίζεται σε 225.000.000 δραχμές. Για το 1958 προβλέπεται δαπάνη 90.000.000 δραχμών περίπου, από τις όποιες το μεγαλύτερο κομμάτι θ' άπορροφήσουν οι άποζημιώσεις από τις άπαλλοτριώσεις για την επέκταση του διαδρόμου. 'Αέζει στο σημείο αυτό ν' άναφερθεί ότι από το συνολικό ποσό των 225 εκατομμυρίων τα μισά σχεδόν κεφάλαια προέρχονται από άμερικανικές πιστώσεις βοήθειας πού ύπήρχαν και πού ή νωθρή μέχρι χθες ύπηρεσία είχε άφήσει να κοιμούνται άναξιοποίητες για να χαθούν άσφαλώς στο τέλος, αν δεν ξύπναγαν ένα πρσί από τον κίνδυνο να καταργηθούν έντελως και οι ύπηρεσίες και να μείνει ή 'Ελλάς χωρίς πολιτικό αεροδρόμιο.

K. A. P.

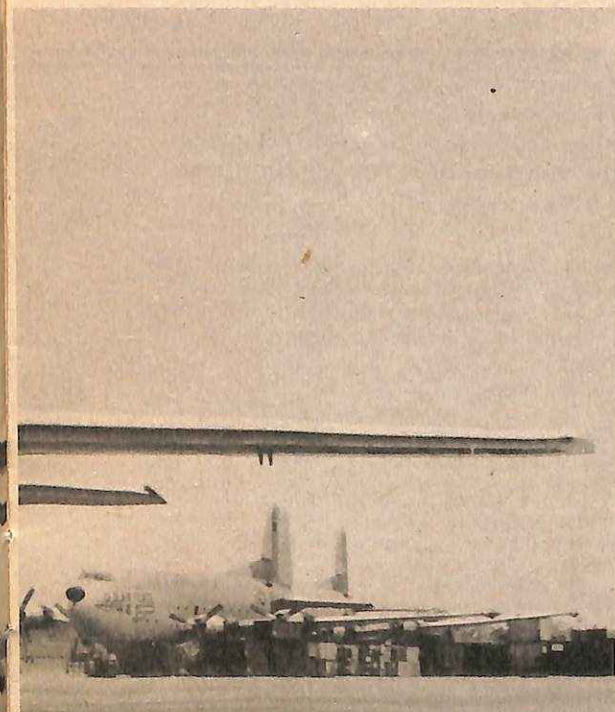
ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΙΖΕΤΑΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΞΙΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΕΡΟΛΙΜΗΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ, Ο ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΘΑ ΦΘΑΣΗ ΤΕΛΙΚΑ ΤΟ ΜΗΚΟΣ ΤΩΝ 3.000 ΜΕΤΡΩΝ ΩΣΤΕ ΝΑ ΠΡΟΣΓΕΙΩΝΩΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΙΩΝΩΝΤΑΙ

ΕΥΚΟΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΑΕΡΙΩΘΟΥΜΕΝΑ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝΟΡΚΟΥΣ Η ΚΑΛΛΙΤΕΡΗ ΠΟΙΝΗ
ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΖΗΣΗ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ - ΙΕΡΕΥΣ

Πριν από ένα μήνα, στις 25 'Ιανουαρίου, οι ένορκοι του Νανσύ απήγγειλαν την έτυμηγορία τους. Ακόμη τη συζητεί δλόκληρη ή Γαλλία, δλόκληρος δ καθολικός κόσμος. Γιατί τδ έγκλημα ήταν άληθινά συνταρακτικό. Συνταρακτικό, γιατί έκτελέσθηκε με πρωτοφανή αγριότητα: Μια νέα γυναίκα, 19 έτών, σκοτώθηκε με μια σφαίρα στον αυχένα. Κατόπιν, δ δολοφόνος την ξεκοίλιασε μ' ένα μαχαίρι, έβγαλε τδ παιδί, τδ έμβρυο, και τδ παραμόρφωσε οίκτρά... "Έγκλημα ακόμη πιδ συνταρακτικό, γιατί δ δράστης, που σκότωσε με τδ σην άναλγησία την έρωμένη του και τδν καρπδ τδν έρώτων τους, ήταν ιερεύς.

Μοιραία ή δίκη ξεσήκωσε πολδ θόρυβο, άπέραντες συζητήσεις. "Ένα δικαστήριο, κατὰ πλειοψηφία καθολικό, θά τολμούσε νά καταδικάσει σέ θάνατο ένα ιερέα; Γι' άλλους τδ βασικό θέμα ήταν: Πώς μπορεί ή ψυχή ένδς ανθρώπου νά κρύβη τόσο σκοτάδι, τδση άπύθμενη λάσπη; Και για τδς πιδ στοχαστικούς: Τι σημασία μπορεί νά έχη ή ποινή, ή δ ποι ο α δ ή πο τ ε ποινή;

Ο παπάς τδ 'Υρύφ δδηγήθηκε στδ έδωλιό του έπειτα από μιάμιση ώρα σύσκεψη τδ δικαστηρίου. Μπήκε πολδ γρήγορα, ανάμεσα στδς δυδ φρουρούς του, με τδ κεφάλι χαμηλωμένο, δπως τδ είχε κάνει σ' όλες τς συνεδριάσεις, χωρίς νά ρίξη ούτε μια ματιά στδ κοινό. "Έπειτα, με τδ πρόσωπο ανέκφραστο, πάντα κοιτάζοντας τδ σταυρό που έσφιγγε στα νέρια του σ' όλη τή διάρκεια τής δίκης, αντιμετώπισε τδς δικαστάς του.

"Ενιά ήταν οι ένορκοι τής Λωρραίνης. Μιάμιση ώρα νωρίτερα, πριν άποσυρθούν για νά συσκεφθούν, δ άδβας Ντενουαγιέ, ξαναβρίσκοντας ξαφνικά τδν τόνο τδ έφημέριου που έκφωνεί τδ κήρυμά του από τδν άμβωνα, είχε πη:

— "Έξακολουθώ νά είμαι ιερωμένος, θά πληρώσω τδ έγκλημά μου σάν ιερωμένος. "Έγκυ καταλείπομαι σέ σάς γιατί ξέρω πώς άπέναντί μου αντίπροσωπεύετε τδ Θεό...

"Αμέσως δ πρόεδρος Φάκ άρχισε νά διαβάξη τήν άπόφαση τδν ένδρκων — τήν ύστατη κρίση που είχαν βγάλει οι άνθρωποι. "Απ' τδν Ντενουαγιέ δέν έδλεπε κανείς παρά ένα σκυφτό πρόσωπο, ένα άσπρο πουκάμισο χωρίς γραβάτα, με τδ λαιμό έκτεθειμένο, σάν έτοιμο νά δεχθί τή γκιλοτίνη.

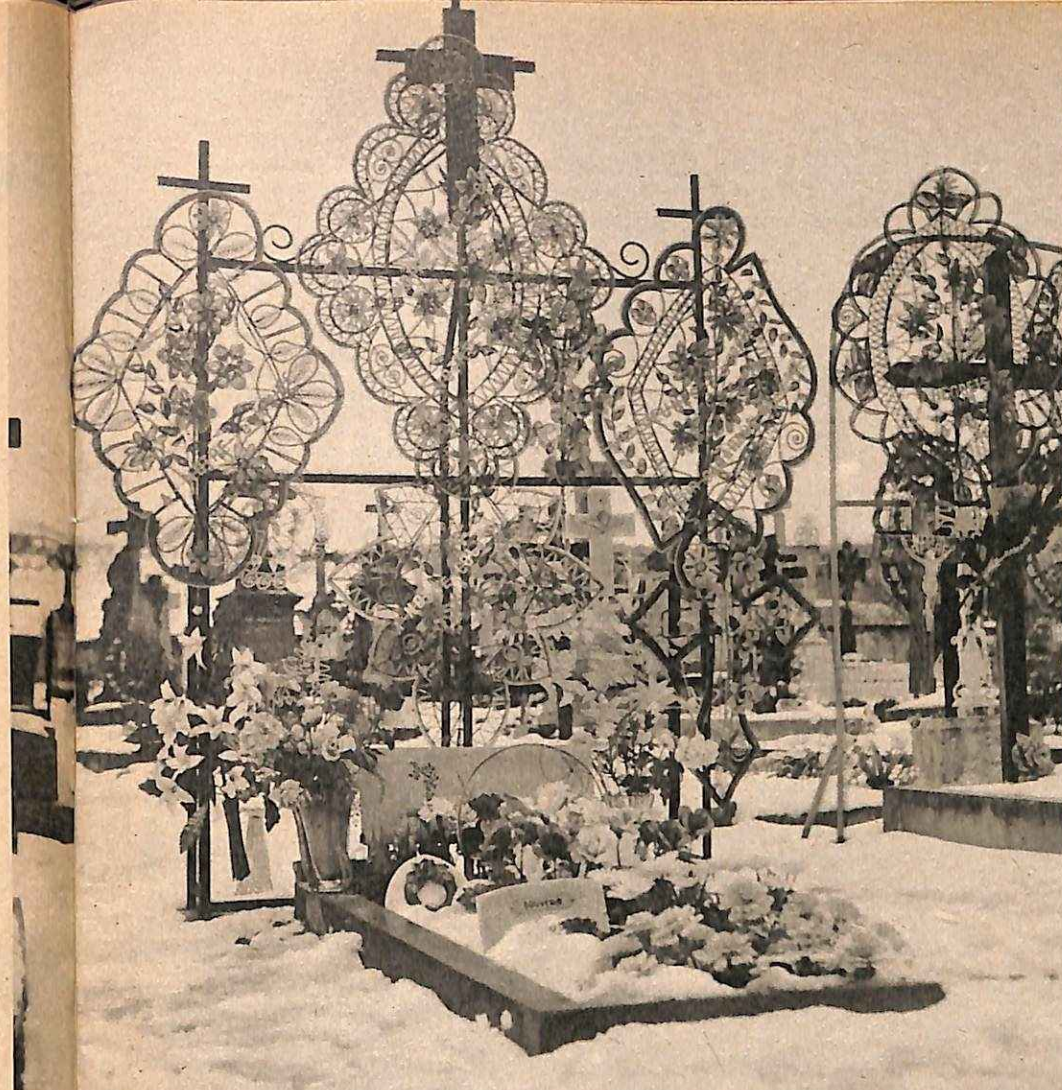
Αυτά που φορούσε ήταν μια παρωδία ρούχων. Για νά έμφανισθί μπροστά στδς δικαστάς του, αυτός δ παπάς, που δέν είχε δικαίωμα πιδ νά φοράη τδ ράσο, προσπαθούσε νά δείξη μ' όλα τά μέσα που είχε στή διάθε-

σή του πώς δέν ήταν ένας πολίτης σάν τδς άλλους, καλοντυμένος, περιποιημένος, γραβατωμένος, σιδερωμένος, δπως οι συνηθισμένοι δολοφόνοι, που θέλουν νά κάνουν «καλή έντύπωση».

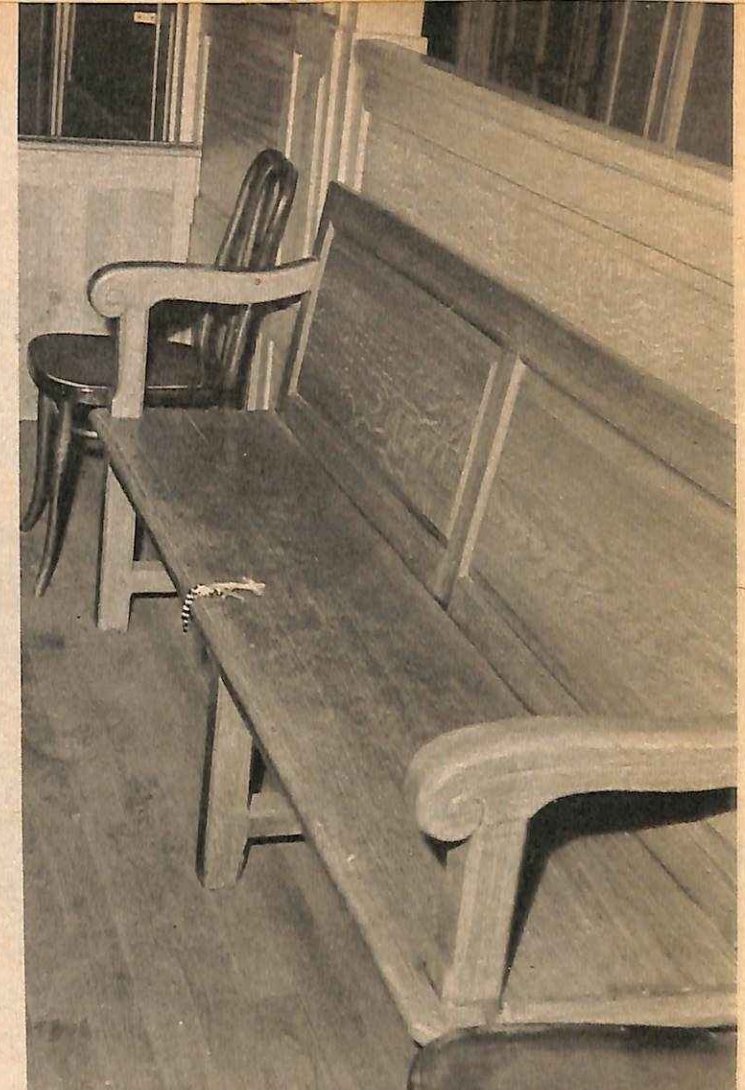
"Ο παπάς τδ 'Υρύφ ήταν τόσο ιερωμένος και τόσο λίγο πολίτης, τόσο άδέσιος στήν έκλογη τδν ρούχων του, ώστε φαινόταν νάχη κάνει λάθος στήν έποχή: Στις 25 'Ιανουαρίου, στις 2 τδ άπόγευμα, όταν δ πρόεδρος Φάκ άρχισε νά διαβάξη τήν άπόφαση, τδ Νανσύ ήταν σκεπασμένο από χιόνι και πάγους — κι' όμως εκείνος ήταν ντυμένος δλωσιδίου καλοκαιρινά...

Οι ένορκοι είχαν ν' άπαντήσουν σέ πέντε έρωτήματα. "Ιδου τά έρωτήματα αυτά και οι άπαντήσεις τους, δπως τς διάβασε δ πρόεδρος:

1. "Ο Γκυ Ντενουαγιέ σκότωσε με τή θέλησή του τή Ρεζίν Φαί;
"Απάντηση: Ναι.
2. Τδ έγκλημα ήταν προμελετημένο;
"Απάντηση: Ναι.
3. Διέπραξε παιδοκτονία σκοτώνοντας τήν Μαρί-Λύν Φαί, τδ άγέννητο ακόμα παιδί του;
"Απάντηση: Ναι.
4. Αυτά τά δυδ έγκλήματα έκτελέστηκαν συνδυασμό τδ ένα με τ' άλλο;
"Απάντηση: Ναι.
5. "Υπάρχουν έλαφρυντικά;
"Απάντηση: Ναι.

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ τδ 'Υρύφ, δ πιδ στολισμένος τάφος είναι τής Ρεζίν. Οι γονείς της άνήθηκαν ν' άφαιρέσουν άπ' αυτόν τήν τρομερή λακωνική έπιγραφή.

ΤΟ ΕΔΩΛΙΟ είναι πιδ άδειο. "Ο Ντενουαγιέ έσωσε τδ κεφάλι του. Πάνω στήν ταραχή του, ξέχασε φεύγοντας τδ μικρό σταυρό.

(Φωτ. Dalmas)

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΕΚΤΥΛΙΧΘΗΚΕ όλο τδ δράμα τής Ρεζίν. Στδ βάθος άριστερά ή έκκλησία, όπου πήγαινε νά ψάλλη στή χορωδία και γνώρισε τδν Ντενουαγιέ. Δεξιά, στήν άκρη τδ δρώμου, τδ σπίτι της και δεξιά έμπρός τδ σημείο εις τδ όποιον δολοφονήθηκε τή νύχτα τής 3ης Δεκεμβρίου 1956.

Φθάνοντας στδ Νανσύ, λίγο πρό τδ έγκλήματος, δ Ντενουαγιέ θά είδε τδν φωτεινό σταυρό που δεσπόζει τής πόλεως. "Αλλ' ούτε τδ σύμβολο τής θρησκείας του κατάρθρωσε ν' άναχαιτίσει τή θηριώδη άπόφασή του

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ: Τίποτε δεν δικαιολογεί, δεν μετριάζει αυτό το έγκλημα!

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ: Μόνον Έσού, Θεέ, μπορείς να διαλέξεις την ώρα του θανάτου!

Ο ΓΚΥ.ΝΤΕΝΟΥΑΓΙΕ ΟΔΗΓΕΙΤΑΙ ΜΕ ΧΕΙΡΟΠΕΔΕΣ ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ της δίκης, η κυρία Φαί προσευχήθηκε στην εκκλησία του Ύρϋφ, εκεί ακριβώς όπου η κόρη της είχε γνωρίσει τον δολοφόνο της.

Οι τέσσερις πρώτες ερωτήσεις δεν σήκωναν καμιά συζήτηση, αφού ο ίδιος ο παπάς ωμολόγησε πως είχε κάνει αυτά τα εγκλήματα και μάλιστα έκανε την αναπαράστασή τους. Μα η πέμπτη, που άφορούσε τα έλαφρυντικά, συζητήθηκε πολλή ώρα, αφού το δικαστήριο έχρειάστηκε πάνω από δυό ώρες για να απαντήσει σ' αυτό το άπροσδόκητο «ναί».

Έτσι, ο Γκύντενουαγιέ καταδικάστηκε σε ισόβια και γλύτωσε ως εκ θαύματος το θάνατο. Οι γαλλικές εφημερίδες δημοσίευσαν την είδηση με μεγάλους τίτλους, προσθέτοντας: «Οι άνθρωποι τον κατεδίκασαν σε αιώνιες τύψεις — Μένει αντιμέτωπος με την αμαρτία του...».

Αλλά το Ύρϋφ, η μικρή πόλη όπου ο Γκύντενουαγιέ έκανε το απαίσιο έγκλημά του, αρνείται να ξεχάσει το δράμα. Στον τάφο της Ρεζίν Φαί, της 19χρονης κοπέλας, που ο παπάς σκότωσε για να εξαφανίσει, μαζί μ' αυτήν και τον καρπό των παρανόμων ερώτων του, η οικογένειά της έβαλε να χαραχθούν την τρομερή επιγραφή:

«ΕΔΩ ΚΕΙΤΑΙ Η ΡΕΖΙΝ ΦΑΙ, ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ
ΣΤΙΣ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956 ΑΠ' ΤΟΝ ΠΑΠΑ ΤΗΣ
ΕΝΟΡΙΑΣ, Γ.Κ. ΝΤ., ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 19 ΕΤΩΝ».

Την ημέρα εκείνη, ένα χρόνο και λίγες εβδομάδες πριν από την καταδίκη, ο Γκύντενουαγιέ είχε οδηγήσει την Ρεζίν με την «Ντεκαδέ» του έξω από την πόλη κοντά σ' ένα σημείο όπου ήταν στημένος ένας τεράστιος Έσταυρωμένος. Το όμοιομα αυτό του Θεανθρώπου δεν συγκράτησε τον έγκληματία ιερωμένο. Η Ρεζίν, μόλις ο Γκύντενης είπε την τρομερή απόφαση, έβαλε, σύμφωνα με την όμολογία του, τα κλάματα. Ο παπάς της είπε πως ήθελε να της δώσει άφεση αμαρτιών πριν την σκοτώσει. Η Ρεζίν αρνήθηκε. Τότε της ζήτησε συγγνώμη. «Σ' έχω συγχωρήσει από καιρό», είπε εκείνη. Κατόπιν έδωσε το πιστόλι που είχε φέρει μαζί του. Η Ρεζίν θέλησε να σωθή δαζοντάς το στα πόδια. Τότε εκείνος πυροβόλησε, όπως το έδειξε στην αναπαράσταση. Έπειτα έκανε μια τρομερή έγχειρίση: Από το ζεστό ακόμη πτώμα της φίλης του έβγαλε το έμβρυο που ήταν ένα σχεδόν σχηματισμένο παιδί και το παραμόρφωσε. Τέλος, σκέπασε το πτώμα μ' ένα ρούχο...

Στη διάρκεια της δίκης, ο Ντενουαγιέ είπε στην μητέρα της Ρεζίν, που στο σπίτι της έτρωγε συχνά: «Προσεύχομαι για σάς». «Είναι καιρός», του απάντησε εκείνη. Αρνήθηκε κατηγορηματικά να τον συγχωρήσει. Ο δημόσιος κατηγορός Μπορέλ, στην αγόρευσή του, είχε ζητήσει την ποινή του θανάτου.

—Είναι για μένα —είχε πη— θλιβερό καθήκον να ζητώ την ποινή του θανάτου, αλλά είναι επίσης καθήκον μου να στιγματίσω αυτό το σατανικό και τερατώδες έγκλημα, συνέπεια μιάς ολόκληρης ζωής άκολασιών. Δεν υπάρχουν έλαφρυντικά!

Πραγματικά, όταν ο δικηγόρος του Ντενουαγιέ αποπειράθηκε να δικαιολογήσει το σεξουαλικό έγκλημα του πελάτου του, με το επιχείρημα πως η εγκράτεια, που επιβάλλεται στους ιερωμένους, τον είχε βασανίσει τόσο, ώστε ν' αμαρτήσει, η κατηγορία απέδειξε άμεσως πως ο έγκληματίας παπάς είχε, πριν απ' την Ρεζίν, μια ολόκληρη σειρά από φιλενάδες. Μια απ' αυτές, η Μισελίν Λ., είχε υποβληθεί, κατά διαταγήν του, σε έκτρωση, για να μην αποδεικνύει το νόθο παιδί της την αμαρτία του παπά. Η Ρεζίν, όμως, θέλησε να κρατήσει το παιδί της...

Τίποτε δεν μετριάζει το έγκλημά σας...

Ο Μπορέλ έδειξε τον Ντενουαγιέ, με μια χειρονομία γεμάτη όργη και περιφρόνηση:

—Εξαπατήσατε όλο τον κόσμο, Ντενουαγιέ: Το Θεό σας, τους προ-ισταμένους σας, την κοινωνία, τα θύματά σας και τους γονείς των θυμάτων σας! Δεν έγινε ούτε καν ένας ήθικος άγώνας μέσα σας. Τίποτε δεν σας δικαιολογεί, τίποτε δεν μετριάζει το έγκλημά σας!

Έμενε, φυσικά, το ζήτημα της διανοητικής και ήθικης ισορροπίας αυτού του ανθρώπου. Οι έμπειρογνώμονες, όμως, του Παρισιού, του Στρασβούργου και του Νανσύ ήταν κατηγορηματικοί σ' αυτό το σημείο: Η γενική του Ντενουαγιέ υγεία ήταν άριστη, η κληρονομικότης δεν παρουσίαζε το παραμικρό στίγμα, η κρίση του δεν είχε κανένα ελάττωμα. Πριν, κατά τη διάρκεια και μετά το έγκλημά του, ο κατηγορούμενος αυτός είχε πλήρη πνευματική διαύγεια.

Σ' όλη τη διάρκεια του αμειλικτού κατηγορητηρίου, ο Ντενουαγιέ είχε μείνει ακίνητος σαν στήλη άλατος, μαζεμένος στον έαυτό του, σαν ανδρείκελο που παρίστανε τον κατηγορούμενο.

Ο συνήγορός του, ο Ρομπέρ Γκάς, που πέτυχε ν' αναγνωρισθούν έλαφρυντικά στον πελάτη του, στηρίχθηκε κυρίως στο μεταφυσικό πρόβλημα αν πρέπει ή όχι να επιβάλλεται η ποινή του θανάτου.

—Αυτός ο άνθρωπος, είπε στην αρχή, δεν μπορεί να είναι τόσο κακοποιός όσο φαίνεται. Έπί 14 μήνες, δεν τον είδα να χύνει ούτε ένα δάκρυ...

Εκείνη τη στιγμή, επί τέλους, ο Ντενουαγιέ έβγαλε ένα μαντήλι, σκούπισε τα μάτια του κι άφησε να του ξεφύγει ένας λυγμός. Αλλά ο συνήγορος συνέχισε:

—Όσο απέχθης κι αν είναι η συμπεριφορά του, ζη τώρα σαν καλόγερος στο κελλί του. Αν τον καταδικάσετε σε θάνατο, θα στείλετε, ίσως, στον ούρανό έναν μετανοημένο! Αφήστε τον, λοιπόν, στη γη, αφήστε τον στη φυλακή, γιατί εκεί θα γνωρίσει την Κόλαση που του αξίζει!

Με τα δάκρυα στα μάτια, με τη φωνή ραγισμένη απ' τη συγκίνηση, ο συνήγορος ύψωσε τα χέρια και τα μάτια προς τον ούρανο:

—Κύριε των πιστών, κατέβα ανάμεσά μας! Πες στους δικαστές που βρίσκονται εδώ πως δεν έχουν το δικαίωμα να εγγίσουν μια ζωή που δεν ανήκει παρά σε Σένα! Μόνο Έσού, Θεέ μου, μπορείς να διαλέξεις την ώρα του θανάτου του!

ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΝΑΝΣΥ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΣΕ ΙΣΟΒΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ, ο Ντενουαγιέ μεταφέρεται από το Τμήμα Μεταγωγών του Νανσύ στις φυλακές του Σαρλερουά. Δεν θα κοιμηθί άπόψε στο κελλί των μελλοθανάτων, όπως περίμενε και ο ίδιος πριν λίγες ώρες.

Ο Ντενουαγιέ ήταν ο τελευταίος που μίλησε στους δικαστές του. Σηκώθηκε, σφίγγοντας πάντα το σταυρό στο χέρι του, και είπε με σταθερή, αλλά αφάνταστα τραγική φωνή:

—Σας το είπα και σας το επαναλαμβάνω: Οι αιτίες που μ' έκαναν να δράσω έτσι μου είναι άκατανόητες. Δεν ξέρω πιά τι έγινε μέσα στην ψυχή μου. Ζητώ συγγνώμη στο Θεό, σε κείνους που έβλαψα, στην κοινωνία και στην Έκκλησία που, από δικό μου λάθος, περνάει τραγικές στιγμές. Θα πληρώσω το έγκλημά μου. Παραδίδομαι στο Θεό και σ' εσάς, κύριοι ένοχοι, που Τον αντιπροσωπεύετε σήμερα...

Ο Γκύντενουαγιέ καταδικάστηκε, όπως είπαμε, σε ισόβια. Οι χωροφύλακες τον ώδηγησαν προς τη φυλακή του. Στη μικρή εκκλησία του Ύρϋφ και σ' όλες τις εκκλησίες της Λωρραίνης έγιναν εξελαστήριες λειτουργίες, για να σβηστή το σκάνδαλο που προκάλεσε ο έγκληματίας παπάς. Στη Μασσαλία, ο άλλοτε επίσκοπος του Νανσύ, σεβασμιότατος Λαυρέντιος, προσευχήθηκε για την ανάπαυση της ψυχής του θύματος, για την ένορία του Ύρϋφ και για τον ίδιο τον Γκύντενουαγιέ. Οι πιστοί, πολυαριθμοί, γέμισαν όλες τις εκκλησίες της Γαλλίας για να ζητήσουν απ' το Θεό συγγνώμη για την τρομερή αμαρτία. Ο Θεός, άσφαλώς, συγχώρεσε. Οι άνθρωποι επίσης — όσο μπορούσαν...

Όταν οι εκπρόσωποι του κλήρου γίνονται φορείς σκανδάλων —και μάλιστα έγκλημάτων τόσο ειδεχθών— ή κοινή γνώμη φουκιά. Πολλοί, μάλιστα, διαρωτώνται αν πρέπει, αν είναι σωστό να προβάλλονται στη δημοσιότητα οι άπαισιες αυτές πράξεις των ιερωμένων. Άρκεται επίσης διαμαρτυρόνται.

Η συγκάλυψη, όμως, των σκανδάλων δεν έχει να ωφελήσει κανένα —και περισσότερο από κάθε άλλον την Έκκλησία. Η κοινότης των πιστών δεν σκανδαλίζεται από τους αμαρτωλούς. Για την έλλειψη κυρώσεων δυσανασχετεί, όργίζεται, ανησυχεί. Φορείς σκανδάλων υπήρχαν ανέκαθεν και θα υπάρχουν πάντα. Ο ίδιος ο Θεός ιδρυτής της χριστιανικής θρησκείας είπε με άπίθανη κατηγορηματικότητα ότι: «άνανγκη γάρ ήμιν έλθειν τα σκάνδαλα, άλλ' ουχί τώ άνθρωπώ δι' ου το σκάνδαλον έρχεται».

Όταν αυτή ή μικρή κοινότης των δώδεκα μαθητών του Κυρίου, μολονάτι είχε επί κεφαλής τον Θεόν, είχε εις τους κόλπους της και τον προδότη, και τον άπιστο, και τους ματαιόδοξους, και τον άρνητή του διδασκάλου, είναι δυνατόν μεταξύ τώτων δεκάθων χιλιάδων κληρικών να μην υπάρχουν φορείς σκανδάλων;

Υπάρχουν και θα υπάρχουν. Οι Εύαγγελιστάι, όμως, όχι μόνον δεν απέκρυψαν τα σκάνδαλα και τίς αδυναμίες των δώδεκα άποστόλων, αλλά τα περιέγραψαν με ακρίβεια και αντικειμενικότητα.

ΕΛΙΝΟΡ ΤΣΕΒΙΟΤ

Μυθιστόρημα της GEORGETTE HEYER

και ο λόρδος Καρλάιον της άποχεται να της φέρη για συντροφιά την παλιά της γκουβερνάντα, τη μίς Μπέκελς. Την πρώτη νύχτα συμβαίνει κάτι πολύ παράξενο: Καθώς κάθεται μόνη στη διώδυνη, η "Ελινόρ άκούει ήματα από διπλανό δωμάτιο. Τρέχει να δει ποιος είναι και βρίσκει μπροστά σ' ένα μυστηριώδη άγνωστο. Σαφηνισμένος επίσης άπ' την παρουσία της "Ελινόρ στο σπίτι, ο έπισκέπτης έξηγει άδιστα πως είναι ένας καλός φίλος του Μάικλ και φεύγει. Όλες οι πόρτες του σπιτιού ήτανε μανταλωμένες. Άπό πού είχε μπει ο ξένος; Την έξηγήση, την δίνει ο Νίκυ την επομένη μέρα, άνακαλύπτοντας μια κρυφή είσοδο. Ένθουσιασμένος με την άπροσδόκητη περιπέτεια, ο Νίκυ παραφυλάει την ίδια νύχτα, με την έλπιδα πως ο μυστηριώδης ξένος θα ξαναφανή και, πραγματικά, μέσ' στα θαλάμια μεσάνυχτα, άκούει ήματα και τρέχει να πιάση τον άγνωστο. Έκείνος, όμως, κατορθώνει να διαφύγει, άφου τόν πυροβολή πρώτα στον ώμο. Ο θεός του Τσέβιου, ο λόρδος Μπέντλινγκτον, έρχεται να δει την "Ελινόρ. Τό θρος του είναι κάπως παράξενο. Προτείνει με τρόπο στην "Ελινόρ ν' αναλάβη αυτός να τακτοποιήση όλα τα έκκεντρή ζητήματα του άνευσιού του κ' επιμένει να ψάξη στα χαρτιά του για να βρή, λέει, κάτι γράμματα που τόν άνηκουν.

Ω τι λέτε! Ήταν, βλέπετε, όλα τόσο διαφορετικά και ήσυχια χωρίς αυτή την έπίσκεψη! είπε η "Ελινόρ σαρκαστικά.

Ο Καρλάιον της χαμογέλασε, λέγοντας μονάχα:

—Έλπιζω να μην τάραξε κανείς την ήσυχία σας χτες τη νύχτα;

—Που τέτια τύχη! Ο άπαίσιος σκύλος του άδελφού σας δε μ' έφθασε να κοιμηθώ. Έξυνη με μανία την πόρτα της κάμαράς μου, τόσο που άναγκάστηκα να ισηκωθώ άπ' το κρεβάτι να τόν άνοήξω να μπη μέσα.

—Θά σάς πήρε από καλό.

—Δε λέτε καλύτερα πως ήθελε να πάρη το κόκκαλο που είχε κρύψει κάτω άπ' το κρεβάτι μου.

Ο Καρλάιον γέλασε:

—Όλα αυτά βέβαια είναι πολύ ένοχλητικά, αλλά μη στενοχωριέστε. Θά σάς άπαλλάξω κι άπ' τόν σκύλο κι άπ' τόν άνάγνο άδελφό μου.

—Ω, όχι! άναφώνησε η "Ελινόρ ζωνρά. Μη τ' κάνετε αυτό, παρακαλώ! Ο Μπάουνσερ είναι πρώτης τάξεως φύλακας και μου είναι εύχριστο να τόν νοιώθω στο σπίτι. Φαντασθήτε, δεν ένοούσε με κανένα τρόπο ν' αφήση τόν φωμά να πλησίση στο σπίτι!

—Δε μιλάς σοβαρά, Νέντ! έπενέθη ο Νίκυ. Πώς μπορώ να φύγω άπ' εδώ, τη στιγμή που δάληκα να τόν αυτό το πολύτιμο έγγραφο ή ό,τι είναι τέλος πάντων αυτό που είναι κρυμμένο εδώ. Έξάλλου, ή ξαδέρφη "Ελινόρ δε θέλετε να μείνη χωρίς τόν Μπάουνσερ και, τόν ξέρετε πολύ καλά, ο Μπάουνσερ δεν πρόκειται να μείνη χωρίς έμένα.

Τέλος, ύστερ' από πολλά παρακάλια και συζητήσεις, ο Καρλάιον δέχτηκε να γυρίση ο Νίκυ στο Χάινουερ μετά την άνακριση. Τα τρία άδελφια ξεκίνησαν με τ' άμάξι και η "Ελινόρ με τη μίς Μπέκελς στράφηκαν πάλι στη δουλειά που είχαν άφήση στη μέση. Ένα-ένα, κατέβαλαν τ' άδελφια άπ' τα ράφια της διβλιοθήκης, τ' άξονόμίζαν, έξέταζαν μην ήταν τίποτε κρυμμένο ανάμεσα στα φύλλα και τ' άξανάβαζαν στη θέση τους. Ούτε ίχνος μυστικού έγγραφου πουθενά. Και μ' έλο που ή μίς Μπέκελς ήτανε πολύ εύχρηστημένη ή "Ελινόρ είχε τόν συναίσθημα πως έκανε άδικα τόν καιρό της.

Είχανε μόλις καθήσει στο τραπέζι για ένα πρόχειρο γεύμα —κρύο ψιτό, φρούτα και τσάι— όταν ή καρρότσα τού Καρλάιον σταμάτησε πάλι έξω άπ' την πόρτα του σπιτιού. Η "Ελινόρ έίρεξε να μπη αν όλα είχανε πάει καλά.

Ο Νίκυ της φώναξε χαρούμενα:

—Δε με δάλανε φυλακή, "Ελινόρ! Ο άνακριτής ήταν ύπεροχος. Δεν τόν φανταζόμουνά πως τόν πράγμα ήτανε τόσο άπλό! Και ο Χίτον τ' άπτε σπουδαία. Η άπόφαση είναι άπαλλακτική. Ο άθαντος του Μάικλ χαρακτηρίστηκε δυστύχημα.

—Ω, πόσο χαίρομαι! φώναξε η "Ελινόρ. Τό περίμενα, φυσικά, ώστόσο είχα μια μικρή άνησυχία.

Καθώς μιλούσε, άπλωσε αυθόρμητα τó χέρι της στον Καρλάιον.

—Εύχαριστώ. Ναι, όλα πήγαν καλά, της είπε εκείνος.

Και πρόσθεσε μ' ένα χαμόγελο στα μάτια:

—Άν κρίνη κανείς άπ' τόν ένθουσιασμό του πλήθους που είχε μαζευτή στην αίθουσα, οι έννοκοι θα την είχαν άσχημα αν έδγαζαν άλλη άπόφαση. Είδη κ' έπαθα ώσπου να δάλω τόν Νίκυ στ' άμάξι. Όλοι οι χωριάτες ήθελαν να τόν σφίσουν τó χέρι, λες και ήταν κανένας έθνικός ευεργέτης!

—Αυτό που έκαναν δεν ήταν βέβαια σωστό, παρατήρησε ο Τζών, δείχνει όμως πόσο άντιπαθητικός είχε κατορθώσει να γίνη ο Τσέβιου σ' αυτά τ' ά μέρη.

Άφου έφαγαν όλοι μαζί κουβεντιάζοντας και συζητώντας, ο Καρλάιον κι ο Τζών πήγανε στη διβλιοθήκη και, με τάξη και μεθοδικότητα, άρχισαν να ψάχνουν συρτάρια και ντουλάπια. Η "Ελινόρ προθυμοποιήθηκε να βοηθήση. Χαρτιά, σημειωματάρια, παλιοι λογαριασμοί, γράμματα, καταχωνιασμένα όλα από χρόνια, είδαν εκείνο τ' άπόγεμα τó φός της μέρας.

—Όλα αυτά έπρεπε να είχανε καή από καιρό, μουρμούρισε ο Τζών.

—Άρχίζω να συμφωνώ μαζί σου, άποκρίθηκε ο Καρλάιον κοιτάζοντας σκυθρωπά τη στοίβα τ' πολίόχαρτα που είχε μαζευτή μπροστά του. Πάντως, είναι μια δουλειά που πρέπει να γίνη και θα την τελειώσω, είτε βρώ τίποτε, είτε όχι. Έσείς όμως, κυρία Τσέβιου, πρέπει να ξεκουρασθήτε τώρα. Άρκετά δουλέψαμε σήμερα. Θά ξανάβρω αύριο.

Οι δύο νέοι άποχαιρέτησαν την "Ελινόρ. Ο Τζών της είπε πως θα έφευγε την επομένη τó πρωί για τó Λονδίνο, αλλά πως θα προσπαθούσε να έρθη για την κηδεία.

Η νύχτα πέρασε χωρίς άπρόοπτα και την άλλη μέρα, πολύ νωρίς τó πρωί, ο Καρλάιον ήρθε στο Χάινουερ να συνεχίση την έρευνα. Μαζύ με τόν Νίκυ ανέδθηκαν στη σοφίτα να κάνουν μια ριζική έκαθάριση και άσφαλός δε θ' άφηναν τίποτα εκεί μέσα, αν δεν ανέβαινε ή μίς Μπέκελς για να τούς φέρη καφέ και δεν προλάβαινε να περισώση, άπ' τó σωρό που είχαν έτοιμάσει για πέταμα, διάφορα χρήσιμα πράγματα.

Η "Ελινόρ, με τόν Μπάουνσερ από κοντά, γήγχε στον κήπο να δάση όδηγίες στον περιβολάρη. Εκεί που κουβεντιάζε μαζί του, είδε ένα άμάξι να σταματά μπροστά στην καγκελλένια πόρτα κ' έαν κοντόχοντρο έντρα να κατεβαίνει. Η "Ελινόρ προχώρησε μερικά ήματα να τόν ρωτήση τί ήθελε και μόλις πρόλαβε να έμποδίσ

τό σκύλο να τού ξεσχίση τó παντελόνι. Φουρκισμένος άπ' αυτή την ύποδοχή, ο ξένος άφησε κατ' ά μέρος τις τσιριμόνιες και είπε, όρθο-κοφτά, πως είχε έρθει για τ' άλεφτά που τόν χρωστούσαν. Έμεινε μ' άνοιχτό τó στόμα σαν έμαθε πως ο πελάτης του είχε πεθάνει, αλλά συνήρθε γρήγορα από την έκπληξη και ήλωσε κατηγορηματικά πως, είτε έτσι, είτε άλλως, εκείνος μια φορά δε θα έφευγε αν δεν τόν πλήρωναν. Συγχισμένη, ή "Ελινόρ τού είπε να πάη να βρή τούς έκτελεστές της διαθήκης, βλέποντας όμως πως εκείνος δε φαινότανε διατεθειμένος να τόν κουνήση, αν δεν τού έδινε ή ίδια ένα μικρό μέρος του χρέους —φτωχός άνθρωπος, είπε, ήταν και οι δουλειές πήγαιναν τόσο άσχημα— τού ήλωσε πως λυπότανε πολύ, αλλά δε μπορούσε να συγκρατήση περισσότερο τó σκύλι. Χωρίς δεύτερη κουβέντα, ο έπισκέπτης πήδησε στ' άμάξι κ' έφυγε όλοταχώς. Έξω φρενών, ή "Ελινόρ ανέδθηκε στη σοφίτα να πη τού λόρδου Καρλάιον πως μόνο αυτό έλειπε, να δέχεται τώρα και τις προσβολές των πιστών του Τσέβιου στο κατώφλι του σπιτιού.

—Πολύ φοβούμαι πως θα έχετε κι άλλες τέτιες δυσάρεστες έπισκέψεις, άποκρίθηκε ο Καρλάιον. Θά δάλω, φυσικά, μια άγγελία στις έφημερίδες, αλλά πόσοι θα τη διαβάσουν; Δεν καταλαβαίνω όμως ένα πράγμα. Γιατί δεν αφήσατε τόν Μπάροου ν' άνοίξη την πόρτα; Δεν ήταν δική σας δουλειά αυτή.

—Μά ήμουνά στον κήπο. Ήταν πολύ φυσικό να πλησιάσω να δώ τί ήθελε αυτός ο άνθρωπος! άποκρίθηκε ή "Ελινόρ άγανακτισμένη.

—Λάθος. Άλλη φορά να τó έχετε ύπ' όψη σας, παρατήρησε ο Καρλάιον ήρεμα. Άλλά τó έπεισόδιο αυτό μου θυμίζει κάτι άλλο: Σαν έκτελεστής της διαθήκης τού ξαδέρφου μου, θα πρέπει να φροντίσω να έχετε άρκετά λεπτά επάνω σας για τίποτε μικροέξοδα του σπιτιού. Δεν πρέπει να ξεδεύετε άπ' τ' άδικά σας.

—Αυτό είναι δική μου δουλειά. Θά προτιμούσα να μη μου δώσετε λεπτά.

—Είστε ύπερβολικά εύσυνειδητη, κυρία μου, άφου όμως δε θέλετε, θα δώσω ένα ποσό στη μίς Μπέκελς και θα την παρακαλέσω ν' αναλάβη εκείνη τó ζήτημα.

Η "Ελινόρ συγκράτησε με κόπο τη φούκα της.

—Θά σάς παρακαλέσω να μη με μεταχειρίζεστε σ' ά νόμωνα καμιά μαθητιούλα! είπε. (Διάβαζε στο βλέμμα του την άπάντησή του και πρόσθεσε διαστικά). Και μη μου πητε πως φέρομαι σ' ά μια μαθητιούλα, γιατί θάταν ψέμα!

—Πώς θα μπορούσα να πώ τέτιο πράγμα; Ξέρω πως είστε μια πολύ γνωστική γυναίκα, ίσως με τó παραπάνω άνεξάρτητη, που έχει συνήθειε να γίνεται πάντα τó δικό της.

Η "Ελινόρ τόν κοιτάξε έμβρόντητη.

—Έσείς τó λέτε αυτό!

—Μάλιστα, έγώ. Είπαμε, είμαι άυταρχικός και πεισματάρης. Πρέπει όμως να όμολογήσετε ότι, γενικά, ο τρόπος που σκέπτομαι έγώ είναι πιο λογικός άπ' τó δικό σας.

Μάταια έψαξε ή "Ελινόρ να βρή κάτι να πη. Άνασθήκωσε τούς ώμους και γήγχε θυμωμένη άπ' την κάμαρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13ο

Την παραμονή της κηδείας, κατ' τις πέντε τ' άπόγεμα, ένα κομψό άμάξι με τέσσερα όλογα σταματούσε μπροστά στο σπίτι. Ένας καλοντυμένος ύπέρτης πήδηξε κάτω με μια μικρή βαλίτσα στο χέρι, την άκούμπησε με χίλιες προφυλάξεις στο πεζούλι και ξαναγύρισε να βοηθήση τόν κύριο του να κατεβή.

Ένας νέος ψηλός, λεπτός, με ύπεροχη κορμοστασιά, κατέβηκε ναυελικά άπ' τ' άμάξι και στάθηκε με ύφος καρτερικό να τού ισάση ο ύπέρτης τις πτυχές της διπλής πελερίνας του. Φορούσε ένα γκριζό καπέλλο, βαλμένο λιγάκι λοζά πάνω στα σγουρά καστανά μαλλιά του. Στο ένα χέρι κρατούσε τ' άντλια του κ' ένα έδένινο πατσιούνι. Κάτω άπ' τó γύρο του καπέλλου του, τ' ά μάτια του, γαλανά, άτονα και κουρασμένα, κοιτάζαν με πλήξη, χωρίς να βλέπουν τίποτε συγκεκριμένο. Η κυνική έκφρασή τους έρχότανε σ' άρ' άξεν αντίθεση με τó στρογγυλό πρόσωπο, την άνσηκωμένη μύτη, τó λεπτό σ' ά γυναικείο στόμα, τó μικρό πηγούνι.

Η "Ελινόρ που καθότανε μπροστά στο μικρό

γραφείο του σαλονιού, κοντά στο παράθυρο, γύρισε σαφηνισμένη τó κεφάλι άκούοντας τόν Μπάροου ν' άνοίξη διάπλατα την πόρτα της κάμαρας και να άναγγέλλη με βλοσυρή έπισιμότητα:

—Ο κ. Φράνσις Τσέβιου, κυρία!

Η "Ελινόρ σηκώθηκε άμέσως. Ο Νίκυ κατέβασε τ' ά μούτρα.

«Τι να βέλη άραγε;» μουρμούρισε.

Με δήμα άνάλαφρο, τó χέρι άπλωμένο, δλας χαμόγελο, ο Φράνσις Τσέβιου διέσχισε την κάμαρα, λέγοντας:

—Άγαπητή μου κυρία Τσέβιου, πως είστε; Ά, τί κουτή έρώτηση! Πώς μπορεί να είστε ύστερ' από τó άδυνηρό τούτο χτύπημα; Δεχθήτε, παρακαλώ, τ' ελίκρινή μου συλλυπητήρια. Σαστισμένη λιγάκι, ή "Ελινόρ τού έδωσε τó χέρι της. Έκείνος τó πήρε, κάνοντας μια χαριτωμένη υπόκλιση.

—Με συγχωρήτε, δέ... δε σάς περίμενα τραύλες ή "Ελινόρ.

—Δε με περιμένατε; Άγαπητή μου κυρία Τσέβιου... —μου επιτρέπετε να σάς λέω ξαδέρφη;— άγαπητή μου ξαδέρφη, ποιος σάς έκανε να σχηματίσετε τόσο κακή ιδέα για μένα; Άσφαλώς όχι ο Νίκυ. Είμαι βέβαιος πως τó παιδί αυτό έχει χρυσή καρδιά στο βάθος κι άς μην έχη τρόπους! Έξάλλου, θά στρώση με τόν καιρό Άλλά τόν καμένο τόν Μάικλ!... Πώς μπορείτε να φαντασθήτε πως ήτανε δυνατό να λείπω άπ' την κηδεία του; Όμολογώ όμως πως δεν περίμενα να βρώ εδώ τόν Νίκυ! Όχι πως δε χαίρομαι άφάνταστα που τόν βλέπω. Άπεναντίας, μπορώ να πώ πως είμαι ένθουσιασμένος, αλλά δεν ξέρω πως να φερθώ μαζί του. Άπ' τη μια, βλέπετε, πενθώ τόν ξαδέρφο μου κι άπ' την άλλη, ο Νίκυ ήταν πού... Ω, Θεέ μου, λεπτή πού είναι ή θέση μου!

—Δεν τ' αρατάς αυτά! τού πέταξε ο Νίκυ νευρισμένος. Πεντάρα δεν έδινες ποτέ σου για τόν Μάικλ.

—Νίκυ, δεν έχεις δίκιο! Δε σου ταιριάζει να μιλάς έτσι. Ο καμένος ο Μάικλ! Είχε φρικτό χαρακτήρα και με πίκρανε πολλές φορές, αλλά άς μη κακολογούμε τούς νεκρούς! Καί οι χείρό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 52

18

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η "Ελινόρ Ρόντσταϊν, νέα ξεκουμένη άριστοκοίτισσα, φτάνει άφ' ά τή νύχτα με την ταχυδρομική άμαξα στο Μπίλινγκερστ, ένα χωριό έξω άπ' τó Λονδίνο. Πρόκειται ν' αναλάβη καθήκοντα γκουβερνάντας στο σπίτι κάποιας κυρίας Μάκλεσφελντ. Ένας άμαξας την πλησιάζει, τή ρωτά αν έρχεται άπ' τó Λονδίνο, σχετικά με την άγγελία που δημοσιεύτηκε στις έφημερίδες και την ηγάνει σ' έναν έσοχικό κύριο. Εκεί, ή "Ελινόρ βρίσκει σ' ένα περιβάλλον, έντελως αντίθετο από εκείνο που περίμενε να βρή. Και αντί της κ. Μάκλεσφελντ, ένας νέος, κομψός και ώραιος, με θρος άταρχειό, ύποδέχεται την γκουβερνάντα. Η "Ελινόρ διαπιστώνει με φόνη πως έκανε ένα τρομερό λάθος. Τό άμάξι που την έφερε εδώ δεν ήταν της κ. Μάκλεσφελντ, αλλά τού κομψού νέου, τού λόρδου Καρλάιον, ο όποιος είχε δάλει επίσης μια άγγελία στις έφημερίδες για να βρή, όχι μια γουβερνάντα, αλλά μια νύφη για τόν γλεντζέ, χαρτοπαίχτη και μέθυσο ξαδέλφό του, τόν Μάικλ Τσέβιου. Άπελπισία κυριεύει την άμοιρη "Ελινόρ. Ο λόρδος Καρλάιον της προτείνει μια λύση: Να παντρευτή αυτή τόν ξαδέλφό του. Η "Ελινόρ έξανίσταται. Ο νεαρός άδελφός τού λόρδου Καρλάιον, ο Νίκυ, μανιένη έξάλλος στο δωμάτιο και άναγγέλλει ότι, επάνω σ' έναν καναπέ, τραυμάτισε θανάσιμα τόν Μάικλ Τσέβιου στην ταβέρνα τού χωριού. Άμέσως, ο λόρδος Καρλάιον έναυαλαμάνει την πρότασή του στην "Ελινόρ. Χωρίς να ξέρη και ή ίδια πως, ή "Ελινόρ πειθείται. Ο γάμος γίνεται διαστικά πλάι στο κρεβάτι τού Μάικλ που ψυχολογικά, άργότερα, την ίδια νύχτα, ο Καρλάιον συζητεί με τόν άλλο άδελφό του, τόν Τζών, που ύπαιρτει στο έπιτελείο, στο Λονδίνο. Πάνω στην κουβέντα, ο Τζών λέει πως τόν τελευταίο καιρό ένα έξαιρετικά σοβαρό έμπιστευτικό έγγραφο, που περιείχε τó σέβαιο έπιτάχισμα τού Ουέλλινγκτον εναντίον τού Βοναπάρτη, έξαφανίστηκε άπ' τó έπιτελείο. Ο Τζών ύποψιάζεται άδιστα πως ο λόρδος Μπέντλινγκτον (θεός τού Μάικλ και ο μόνος άνθρωπος που είχε φίλες μαζί του) είναι άπεθύνος για την έξαφάνιση τού έγγραφου. Στο άναμεταξύ, ή "Ελινόρ, άς κυρία Τσέβιου πιά, μένει στο Χάινουερ, τόν πατρογονικό κύριο τού πεθαμένου άντρός της.

Είναι όμορφη και ξέρει γιατί...

γιατί έχει εξασφαλίσει την υγεία της με την

POND'S

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ - ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Κάθε γυναίκα που θέλει να χρησιμοποιή καλλυντικά άνωτέρας ποιότητας χρησιμοποιεί τó προϊόντα POND'S. Πενήντα χρόνια τώρα, οι γυναίκες προτιμούν τ' ά προϊόντα POND'S, γιατί κατασκευάζονται με την μεγαλύτερη προσοχή και φημίζονται παντού για την άννότητά και την ποιότητά τους.

POND'S

20 ΔΡΧ. ΤΟ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ

POND'S

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ

ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΠΑΝΟΣ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΑΔΙΑΚΟΠΟ πέρα-δωθε μεταξύ αγγλικής πρεσβείας και ύπουρ γείου 'Εξωτερικών. Πιστοί στην παράδοση οι Βρεταννοί είχαν φέρει μαζί τους τα μεγάλα κόκκινα κιωτίδια με τα όποια μεταφέρουν τα απόρρητα έγγραφα του Στέμματος ακόμη και από το ένα γραφείο στο άλλο.

ΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΗΣΑΝ ΜΥΣΤΙΚΕΣ

Τί άτελής που είναι η τέχνη ή φωτογραφική! Τί βολική που είναι η σύγχρονη αρχιτεκτονική! 'Αν ήταν οι τοίχοι δλοι από γυαλί, στο κεντρικό τετράγωνο, κ' υπήρχε ένας φακός τρισδιάστατος να συλλαμβάνει όλα με μιάς, τί πλούσια σύνθεση θα κατάρθωνε, που θα την ζήλευε ακόμη και ο Σαλβαντόρ Νταλί! Πέντε μερόνυχτα, τριακόσιοι περίπου άνθρωποι ξενύχτησαν ή μισοξενύχτησαν μέσα στην περίμετρο της οδού Ζαλοκώστα. 'Εκατό χιλιάδες αποταίγιαρα γέμισαν τα ριθρα, τα παρτέρια, τα δασάκια. 'Από αυτά μόνον καμιά έκασοτή είχαν άγγιξει τα συνήθως σφραγισμένα χειλή των πρωταγωνιστών των συζητήσεων... Μισό εκατομμύριο βήματα είναι ο μέσος όρος που υπολογίζεται πως κάνει ένας πολιτικός συντάκτης σ' αυτές τις περιπτώσεις, και τα διπλάσια από αυτά, στο ίδιο διάστημα, ένας φωτορεπόρτερ πρέπει να τα κάνει...τρέχοντας. Γεινιτα, τουλάχιστον, τηλεφωνήματα γίνονται μέσα στο ένα και το ίδιο λεπτό για κάθε θέμα που ανακύπτει. Θα έπισκεφθώ, π.χ., ο σέρ Χιού Φούτ τον αρχιεπίσκοπο Μακάριο; Δεκαπέντε εφημερίδες περιμένουν να το μάθουν, δέκα πρακτορεία, πέντε τουλάχιστον ύπουργικά γραφεία —και δάλε και κάνα-δύο περιέρους που θέλουν να κάνουν τους καλώς πληροφορημένους. Καί το φυλάκιοι της 'Ακροπόλεως, που θέλει να πληροφορηθώ αν θ' άνεβή μέχρις εκεί ο κ. Λούντ; Καί ο κ. Κάρταλς, που πρέπει να μάθω το μικρό δνομα του συναγματάρ

χου Γυρόβενου για να το καλλιγραφώ στο χαρτάκι του επίσημου δείπνου. Καί ή ΑΣΔΑΝ που έρωτά αν χρειάζονται ακόμη εκείνα τα δέκα φορτηγά τα «Τζέμς»; 'Ησυχος, ήρεμος, με φράσεις διανοημένες ένιοτε με γαλατικών, μάλλον, παρά αγγλοσαξονικών χιούμορ, μιλάει επί τρία τέταρτα συνέχεια ο κ. Σέλ-γουντ Λούντ, στην γαλήνια ατμόσφαιρα του δεύτερου όρόφου του ύπουργείου των 'Εξωτερικών. 'Ολύμπιος, όπως πάντα, στον έκτο όροφο του ξενοδοχείου «Πτι Παλαί», ο 'Εθνάρχης Μακάριος θαίνει πότε-πότε στην μεγάλη ταράσσα να λιαστή, περιμένοντας την εξέλιξιν των συζητήσεων των οποίων αυτός κυρίως είναι το επίκεντρον. Μά κανείς, μέσα σ' δλην αυτή την ήρεμιά, δεν έσκέφθηκε τον ταλαίπωρο αρχισυντάκτη μιάς άπογευματινής εφημερίδας, που έχει μόνον έ π τ ά λ ε π τ ά στην διάθεσή του για να δγάλη παράρτημα, ούτε τον ακόλουθον της ύπρεσείας στο τμήμα Κρυπτογραφικού του ύπουργείου των 'Εξωτερικών, με τα δικά του αντίστοιχα θάσανα, ούτε εκείνες τις καμμένες τις τρεις 'Αγγλίδες γραμματείς (δεκατρείς, χαρέμι δλόκληρο, τις έκανε ή εύφάνταστος είδη-σιογραφία), που έφερε μαζί του ο κ. Λούντ για να μπορη ' άντεπεξέρχεται ταυτόχρονα και προς όλες τις άλλες τον σκοτούρες, που έχει στο κεφάλι του, εκτός από το Κυπριακό.

ΠΛΗΞΙΣ, ΜΥΣΤΙΚΟΤΗΣ, ΣΥΣΚΟΤΙΣΙΣ...

Πληκτική, από άπόψεις φαιδρών και στιγμιότυπων, ήταν ή διέλευσις του 'Αγγλου ύπουργού των 'Εξωτερικών μέσα σε μιά ατμόσφαιρα που και μόνη της λίγα επιδέχεται άσπεία. 'Η μυστικότητα που περιέβαλλε τις συζητήσεις έθβαινε συχνά σε σημείο τέτιας συσκοτίσεως, που άρχιζε κανείς να ύποπτύεται άκόμη και... τον ίδιο τον έαυτό του. 'Αν δεν βοηθούσε ή λιακάδα, ίσως πολλοί περισσύτεροι να έδειχναν σημεία έκνευρισμού. 'Αλλ' έδοθήσε... Καί δρέθηκαν και μερικές άνάπαιλες για να μπορέση να ξαναθυμηθώ ο ύφυπουργός κ. Ρόζς, άμύλητος και άνιγμιατικός, τα νέα έλληνικά του (τα όποια όμιλει πολύ καλά) και ο κ. Λούντ τα άρχαία έλληνικά του (τα όποια κατακρουεργεί με πάσαν επιμέλειαν) και ο σέρ Χιού Φούτ τις άρχαιολογικές του γνώσεις, οι όποιες είναι όμολογουμένως σωστές και βαθύτατες. Εύχως που ύπήρχε ο κ. Χόου, ο διευθυντής είδήσεων του Φόρεϊν 'Οφφισ, που είχε έλθει προσωπικώς για να επιβλέψη την παροχήν πληροφοριών στους έκπροσώπους του τύπου, και ίδίως στους συμπατριώτες του, τους έκτάκτους άπεσταλμένους των άγγλικών εφημερίδων, που περιεφέροντο τεθλιμμένοι στους διοδρόμους των ξενοδοχείων χωρίς καμμία είδηση της προκοπής, για να διακαίολογήσουν την έδω πολυέροδη παρουσία τους. 'Ολο και κάτι εύρισκε να πη, όλο και κάτι να διαψεύση, όλο και κάπως να δοθηήση την κατάσταση, αν όχι πάντα με είδησεις, τουλάχιστον με κανένα άναψυκτικό...

Βραδάκι της Πέμπτης, και όλα πιά μοιάζαν να έχουν ήρεμήση. 'Ερμηοι πιά οι παρκεταρισμένοι διάδρομοι του ύπουργείου 'Εξωτερικών και γαλήνη στο γραφείο του κ. Δεληθάνη. Στους αϊθέρες πετούσαν ο κ. Τόμσον και ο κ. Γκρόβενρο, και ο κ. Χριστόπουλος ώδευε και πάλι (περή, όπως είναι ή άπαράβατος συνήθειά του) προς το σπίτι του, μέσα από τις σκολιές άτραπούς των 'Εξαρχείων. Μόνοι τους, άφούρητοι, τα λέγανε, ο κ. 'Αδέρωφ και ο 'Εθνάρχης, και απέως έπερίμεναν ένα ς συντάκτης μόνον, έ ν α ς φωτορεπόρτερ, έ ν α ς άστυνόμενος. 'Υστερα άρχισαν να φθάνουν άλλοι άνθρωποι, μ' άλλους φακέλους, μ' άλλες έννοιες. 'Ο κ. Λάμπρου από το Κάιρο, ο κ. 'Αντωνόπουλος από την Βηρυτό. 'Ο κ. 'Αδέρωφ κάθισε μόνος στο γραφείο του. Κι όπως πάντα, συλλογισμένος, κοίταζε άντίκρυ του τον παρηγορητικό εκείνο μεγάλο πίνακα του Παρθένου, που άπεικονίζει τον 'Ορφέα με τη λύρα του, —στα έρέβη του 'Αδου... ΒΑΣ. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

ΩΡΑ ΕΒΔΟΜΗ ΕΣΠΕΡΙΝΗ. ΟΙ επίσημοι έφυγαν πιά, ο άντίπαλος των λόγων έχει σήσει. 'Αν το τραπέζι των συσκέψεων μπορούσε να μιλήση... 'Από την πλευρά του τοίχου, καθόταν ή έλληνική άντιπροσωπεία: Στι μέση ο κ. 'Αδέρωφ, με το έλαφρό του μειδίωμα. Δεξιά του, ο κ. Σεφεριάδης, δαρύς, λιγομίλητος —και άριστερά του, το ίδιο άνιγμιατικός και γριφώδης, με το τσιγάρο πάντα στην άκρη των χειλιών, ο κ. Χριστόπουλος. Τα δύο νεώτερα στελέχη του έπιτελείου του κ. 'Αδέρωφ, οι κ. κ. Μπίτσιος και Δεληθάνης, καθόντουσαν στις άκρες και συνηγωνίζοντο σε κοψότητα τους συναδέλφους των του Φόρεϊν 'Οφφισ. 'Ο πλέον πνευματώδης ήταν ο σέρ Χιού Φούτ, ο πλέον άμύλητος, ο ύφυπουργός των 'Εξωτερικών κ. Ρόζς. 'Ο λιγώτερο 'Αγγλος στην εμφάνιση είναι, ως γνωστόν, ο πρεσβευτής σέρ Ρότζερ 'Αλλεν, μικρός το δέμας, αλλά πλούσιος σε χαμόγελα.

Ένα λεπτό και ευχάριστο ΑΡΩΜΑ...

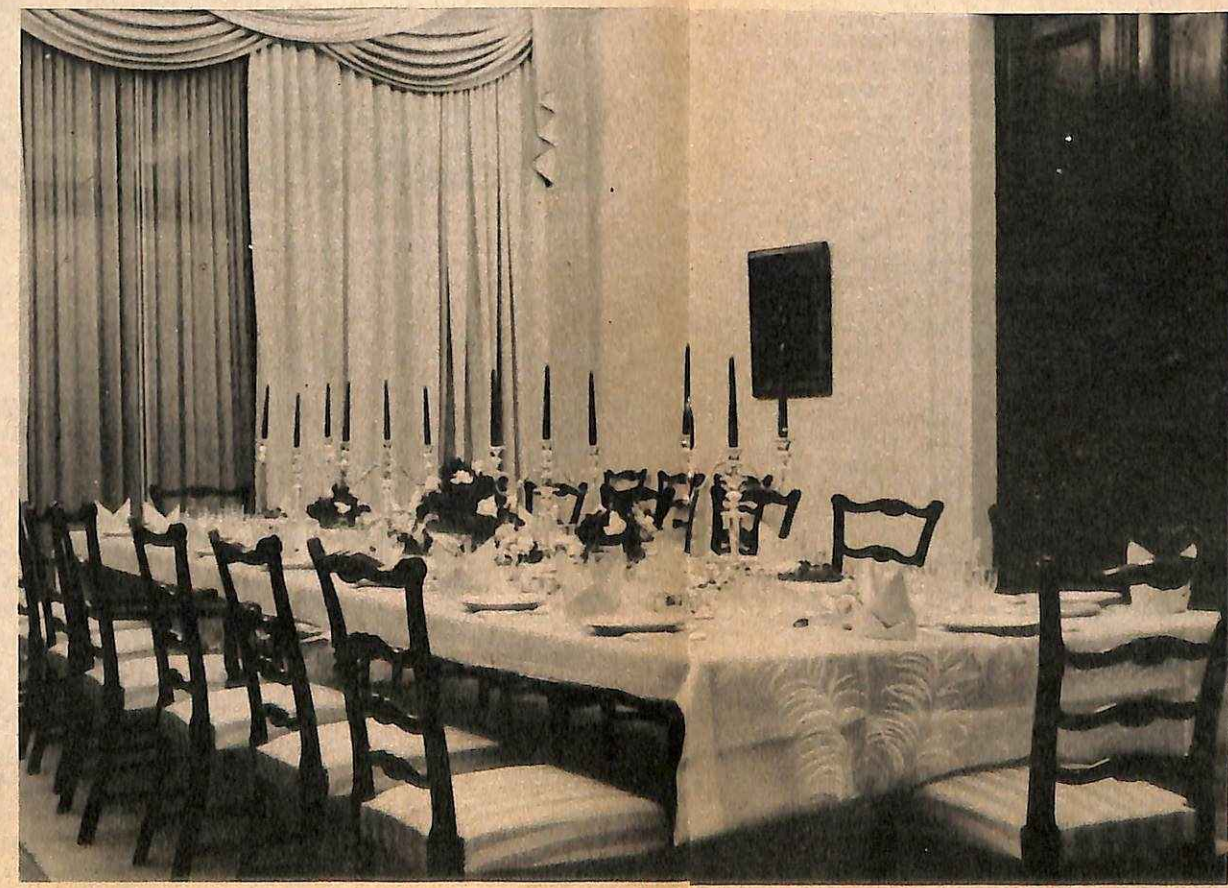
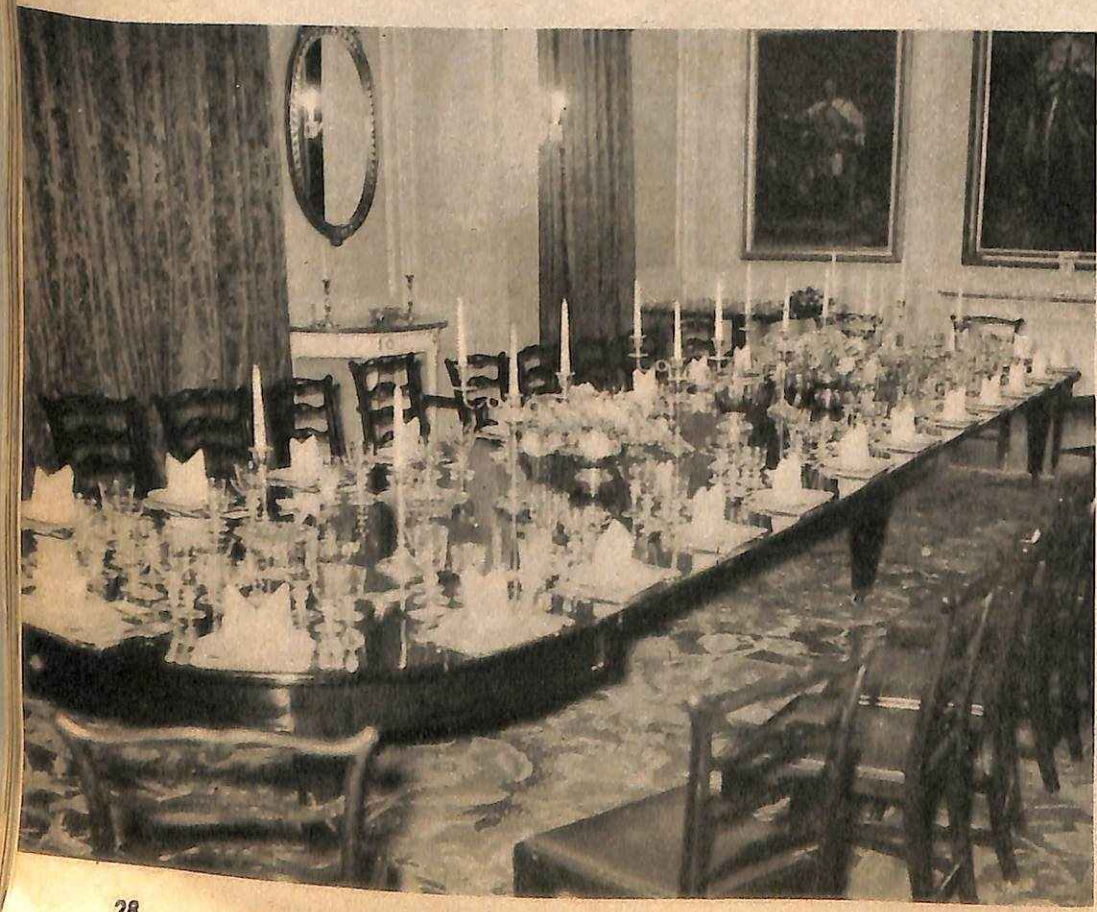

... παίρνουν τα ρούχα όταν πλένονται με "DAL," * Με το "DAL," ή πλύση γίνεται: ΕΥΚΟΛΑ ΑΝΕΤΑ ΑΚΟΠΑ 'Η συγχρονισμένη νοικοκυρά μεταχειρίζεται DAL. 'Η έξυπνη νοικοκυρά μεταχειρίζεται μόνον DAL.

...που κυκλοφορούν

Ο ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΠΟΝΤΖΙΝΣΚΥ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ της Κολούμπια μάς προσφέρει στον δίσκο της Φίλιπς Σ 04601 Λ, το «Τουαλάιτ Κόνσερτ», ένα πολύ επιτυχημένο πρόγραμμα με έργα διαφόρων συνθετών διαλεγμένα με ιδιαίτερη προσοχή ώστε να δίνουν ένα τέλειό σύνολο. ΕΤΣΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΑΚΟΥΣΟΥΜΕ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΑ σε ένα μόνον δίσκο, την είσαγωγή στον «Γουλιέλμο Τέλλο», του Ροσσίνι, το «'Ονειρο Θερινής Νύχτας», του Μέντελσον, την «Ούγγρική Ραψωδία» Νο 2 του Λίστ, το «Βάλας από την Σερενάτα εγχόρδων», του Τσαϊκόφσκυ και ένα τραγούδι του ίδιου εμπνευσμένο από ένα ποίημα του Γκαίτε, που το τραγουδάει ή μέτζο-σοπράνο Μάρθα Λίπτον, την «Φαραντόλα» από την «'Αρλεζιάνα» του Μπιζέ, το «Κλαίρη ντέ λύν», του Ντεμπισσύ και το πρώτο μέρος από το 2ο Κοντσέρτο του Ραχμάνινοφ, με τον Λεονάρδο Πενάριο στο πιάνο. Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΟΛΩΝ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΑΠΟΔΕΙΞΗ καλού γούστου εκ μέρους του Ροντζίνσκυ ο όποιος, αν και μάλλον άγνωστος για τους Έλληνες μουσικολόγους, θεωρείται ένας από τους καλύτερους έκτελεστές και διευθυντές όρχήστρας στην πατρίδα του. ΜΟΝΟ ΜΕΤΑ ΤΟ 1850 ΚΑΤΟΡΘΩΝΕΙ ΣΙΓΑ ΣΙΓΑ ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ και τις άλλες εύρωπαϊκές πρωτεύουσες και να έπιζηση μέχρι σήμερα άναμεσα στις θορυβώδεις και δυσαρμονικές επιτεύσεις της μοντέρνας μουσικής. ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΝΑ ΖΟΥΝ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑμνήσεις του παλιού καλού καιρού και για τους νεώτερους που αγαπούν τους ρυθμούς των τριών τετάρτων, ή Φίλιπς προσφέρει στον δίσκο της Σ 04624 Λ, μια σειρά από γνωστές επιτυχίες των διασήμων συνθετών της Βιεννέζικης 'Οπερέας. ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ τα χιλιотραγουδημένα βάλς του Γιόχαν Στράους, του Λέχαρ και του 'Εμιλ Βάλντμούφελ, σε μια από τις καλύτερες δυνατές έκτελέσεις, με την 'Ορχήστρα της Φιλαδέλφειας υπό την διεύθυνση του Εύγενίου 'Ορμαντι.

← ΓΥΡΩ από τα μεγάλα, καλογυαλισμένα και άκριβά τραπέζια, οι έκπρόσωποι των 2 χωρών δισταύρωναν τις άπόψεις τους, πότε στη σοβαρότητα μιάς συσκέψεως, πότε στην κάπως πιο ευχάριστη, αλλά το ίδιο πάντα σοβαρή, ατμόσφαιρα των έθιμοτυπικών δείπνων. Τριάντα δυό ήσαν οι καλεσμένοι στο τραπέζι της αγγλικής πρεσβείας (άκρο άριστερά), είκοσι τέσσερις στο δείπνο που παρέθεσε ο ύπουργός των 'Εξωτερικών στο Μέγαρο Κυβερνητικής Ξενίας (άριστερά). Στο τρίτο τραπέζι, του γραφείου του ύπουργού των 'Εξωτερικών, τα μόνα άναψυκτικά ήσαν μερικές καράφες με νερό (άνω).

STIEBEL
ELTRON

Πρωτοπόροι στην κατα-
σκευή Θερμοσιφώνων
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΖΕΣΤΟ ΝΕΡΟ όσο θέλουμε και όπο-
τε δέλουμε χωρίς προετοιμασία.

- Ασφάλεια υπερθερμάνσεως
αυτόματος
- Διπλούν κύκλωμα τών 400 &
4.400 Βάττ.
- 2 Θερμοστατικοί διακόπται
αυτόματοι,

30 ΕΤΩΝ ΠΕΙΡΑ
ΠΕΝΤΑΕΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΙΣ

B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ - ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 26.747

Πρόσωπο
ΔΡΟΣΕΡΟ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ

ΜΕ ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ

Dr. N. B. Wallé

Εξαφανίζει τις ρυτίδες, ξαναφέρει
την ανοίξη στην επιδερμίδα

LABORATOIRES BIOLOGIQUES «ARVAL» S. A. - SION (SUISSE)

Οι ακτίνες X είναι επικίνδυνες

Όταν χρησιμοποιούνται απρόσεκτα
ή έντατικά φθείρουν και σκοτώνουν

Ο Βίλχελμ Κόνραντ Ράινγκεν, διευθυντής του Ίνστιτούτου Φυσικών Έπιστημών του πανεπιστημίου του Βύρτσμπουργκ στη Γερμανία, έκανε πειράματα μιάς ημέρας του 1895 μ' ένα σωλήνα, από τον οποίο είχε αφαιρεθεί ο ατμοσφαιρικός αέρας. Ο σωλήνας αυτός ήταν καλυμμένος με μαύρο χαρτόνι και το εργαστήριο ήταν σκοτεινό. Καθώς ο Ράινγκεν διώχτηκε ηλεκτρικό ρεύμα στον σωλήνα, παρατήρησε ότι μιά ευαίσθητη στην επίδραση του φωτός οθόνη του βρισκόταν κοντά στον σωλήνα άρχισε να φωσφορίζει. Κ' όμως φως δεν υπήρχε πουθενά...

Ο Γερμανός φυσικός σκέφθηκε τότε ότι το φαινόμενο θα το προκαλούσε μιά ίσως άγνωστη ακτίνα, που είχε την πηγή της στον κενό σωλήνα, δεν μπορούσε, όμως, ν' αντιληφθεί τον τρόπο. Τό έρωτημα ήταν: Ποιά ακτίνα θα μπορούσε να διαπεράσει το μαύρο χαρτόνι;

Κατάληκτος ο Ράινγκεν, κλείστηκε στο εργαστήριό του. Όταν ύστερα από εβδομάδες τελείωσε πιά τα πειράματά του ή ανθρωπότης είχε αποκτήσει τις ακτίνες Ράινγκεν. Τις ακτίνες X.

Η ανακάλυψή του προκάλεσε επανάσταση στην Ιατρική και σήμερα οι γιατροί χρησιμοποιούν την κοσμοσωτήρια αυτή έφευρση για να άνιχνεύουν τα μυστικά του έσωτερικού του ανθρώπινου σώματος.

Σύμφωνα με τις στατιστικές της Ύπηρεσίας Δημοσίας Υγείας τών Ηνωμένων Πολιτεών 104.000.000 άτομα κάθε χρόνο εξετάζονται ή κάνουν θεραπεία με ακτίνες X. Στην εποχή μας ή εξέταση της Ιατρικής θα ήταν άδικοτή χωρίς την παράλληλη χρησιμοποίηση τών ακτινοδιαγνωστικών συσκευών ή τών μηχανημάτων ακτινοθεραπείας. Από την άλλη μεριά, όμως, οι σχετικές έρευνες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι χρειάζεται πολύ μεγαλύτερη προσοχή, απ' όση νομίζεται, στη χρήση αυτού του θαυμάσιου όπλου της επιστήμης, που είναι τόσο επικίνδυνο, όσο και ευεργετικό. Τό άν ή έκθεση του ανθρώπινου σώματος στην επίδραση τών ακτίνων X βλάπτει ή βοηθά ή άν άσθει νή, εξαρτάται από τό ποσόν τών ακτίνων και τις περιστάσεις και μόνον ένας ακτινολόγος μπορεί τελικά νά έχη γι' αυτό θαρύνουσα γνώμη.

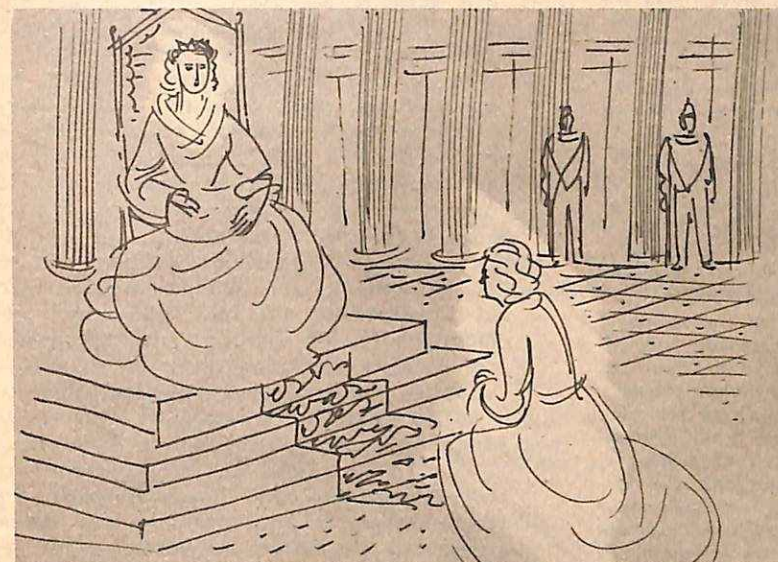
Γενικά πιστεύεται ότι ή χρήση τών ακτίνων πρέπει νά είναι πάντοτε ανάλογη με την ευεργετική επίδραση που έχουν. Έτσι είναι πάντα προτιμότερη μιά ακτινογραφία που χρειάζεται έλάχιστο χρόνο γιά νά έτοιμασθί, παρά μιά ακτινοσκόπηση, που επιβάλλει την παρατεταμένη έκθεση του σώματος στην έπε-

νέργεια τών ακτίνων X. Μιά ακτινογραφική πλάκα μπορεί νά μάς δώση όλες τις βασικές πληροφορίες που χρειαζόμαστε, ένώ τό σώμα θά έχη έκθεση στην επίδραση της ακτινοβολίας έκατοντάδες φορές λιγώτερο απ' όσο χρόνο χρειάζεται γιά νά γίνη μιά ακτινοσκόπηση. Παράλληλα ή ακτινογραφία, που έχη έλάχιστη χρονική διάρκεια, μπορεί νά μάς πληροφορήσει άν χρειάζεται και ακτινοσκόπηση.

Σήμερα, βέβαια, τά μηχανήματα που χρησιμοποιούνται είναι άσυγκρίτως καλύτερα και παρουσιάζουν μεγαλύτερη ασφάλεια. Έπί πλέον υπάρχει πολύ μεγαλύτερη πείρα. Παρ' όλ' αυτά οι τελευταίες στατιστικές δείχνουν ότι ή λευχαιμία συναντάται με ένεσπλάσια συχνότητα μεταξύ τών ακτινολόγων απ' ό,τι μεταξύ όλων τών άλλων γιατρών. Έξ άλλου, πειράματα που έγιναν με ζώα απέδειξαν ότι ή ζωή λιγοστεύει άρκετά έφ' όσον δόκλιηρο τό σώμα έκτίθεται καθημερινά σέ ακτινοβολία ισχύος 1)10 Ράινγκεν, παρά τό γεγονός ότι τά πειραματόζωα δεν παρουσιάζουν έμφανή δυσάρεστα συμπτώματα. Όπωςδήποτε ή αύξηση της ποσότητας της ακτινοβολίας έχει σαν έπικόλοθο τό νά μειωθεί άκόμη περισσότερο ή ζωή του πειραματόζωου.

Ο κίνδυνος βλάβης βασικών οργάνων του σώματος από την επανειλημμένη χρήση τών ακτίνων X είναι άκόμη μεγαλύτερος γιά τά παιδιά. Ο καθηγητής του πανεπιστημίου του Ρόστερ δρ Ρ. Μίλλερ έχει διαπιστώσει, ότι, έπειδή τό σώμα τών παιδιών είναι μικρό, είναι έκτεθειμένο περισσότερο στην επίδραση τών ακτίνων στην διάρκεια τών ακτινοσκοπήσεων. Βέβαια, οι ακτίνες X πρέπει νά χρησιμοποιούνται κάθε φορά που είναι άπαραίτητες, άλλα ό δρ Μίλλερ συνιστά νά αποφεύγονται οι συχνές ακτινοσκοπήσεις όταν δεν είναι άπολύτως άναγκαίες και όποτε είναι δυνατόν νά τις άντικαθιστά ή ακτινογραφία.

Μεγάλη προσοχή χρειάζεται και στη χρήση τών ακτίνων γιά θεραπευτικούς σκοπούς. Πρέπει πάντοτε νά εξετάζεται ή πιθανότης του άν είναι δυνατή ή θεραπεία με διαφορετικά μέσα, γιάτί τά άποτελέσματα της συχνής χρήσεως τών ακτίνων μπορεί νά είναι καταστρεπτικά. Η χρησιμοποίηση τών ακτίνων X πρέπει, άκόμη νά άποφεύγεται στην περίπτωση έγκυων γυναικών, γιάτί μπορεί νά έχη κακή επίδραση στη ζωή του έμβρύου και άργότερα του παιδιού. Τέλος, κακή επίδραση έχουν οι ακτίνες X και στην κληρονομικότητα, όταν προσβάλλουν τους γεννητικούς άδένες.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΝΤΡΕΪΤΣ ΓΚΡΙΝΕΦ, νεαρός Ρώσος
άξιωματικός
ΜΑΡΙΑ ΙΒΑΝΟΒΝΑ, άγαπημένη του
ΑΛΕΞΕΪ ΙΒΑΝΙΤΣ ΣΒΑΜΠΡΙΝ, συνάδελφος του
Πέτρου
ΣΑΒΕΛΙΤΣ, υπρέτης του Πέτρου
ΕΜΕΛΙΑΝ ΠΟΥΓΚΑΤΣΕΦ, άνάρτης Κοζάκος ήγέτης

Ένα από τά πρώτα δείγματα του ρωσικού ρεαλισμού «Η κόρη του λοχαγού ή ή μεγαλονυχία του Ρώσου αρεϊεριστή Πουγκατοφ», έχει τό προσόν της εύκρινοῦς και συναρπαστικής αφήγησης. Χρησιμοποιώντας τόν άριστοτεχνικό χρωστήρα του ό Πούσκιν πλάθει μιά πινακοθήκη χαρακτήρων, από την άπλοϊκή Μαρία ως τόν άίμοσταγή άνάρτη Πουγκατοφ. Τό μυθιστόρημα γράφτηκε μετά τόν διορισμό του Πούσκιν στή θέση του άδλικού ιστορικού, θέση που έκανε προσία τά άρχεία του κράτους και τά ιδιωτικά έγγραφα της Μεγ. Αικατερίνης.

Μολοντί ό Πέτρος Άντρέϊτς Γκρίνεφ είχε καταταγή από νεαρή ήλικία λοχίας στο σύνταγμα Σεμενόβσκυ, του δόθηκε ή άδεια νά παραμείνη στο σπίτι του, μέχρι νά συμπληρώση τις σπουδές του. Σέ ήλικία πιά δεκαεπτά έτών, ό πατέρας του έκρινε πως είχε φτάσει ό καιρός ν' άρχισή την στρατιωτική σταδιοδρομία του. Ο Πέτρος πήρε την εύλογία τών γονέων του και ξεκίνησε γιά τό μακρινό Όρενμπουργκ. Στό ταξίδι τόν συνάντευε ό πιατός υπρέτης του, ό Σάβελιτς.

Τό ταξίδι δεν ήταν δίχως περιπέτειες. Κάποια νύχτα, οι δυο ταξιδιώτες έμειναν στο Σιμπίρακ. Έκεί, ενώ ό υπρέτης πήγε νά φροντίση γιά προμήθειες, ό Πέτρος παρασύρθηκε σ' ένα παιγνίδι μπιλιάρδου από τόν συνάδελφό του τόν Ζούριν και σέ λίγη ώρα έχασε έκατό ρούβλια. Τό άπογεμα της έπομένης ήμέρας ό νεαρός στρατιωτικός και ό Σάβελιτς θρέθηκαν καταμεσής στον άπέραντο χιονισμένο κάμπο, ένώ φάνηκε ότι τούς ζυγώνει καινούργια θέλλα. Καθώς έπλεφε ή νύχτα, τό χιόνι γινόταν πιο πυκνό. Τέλος, τ' άλογά τους δεν μπορούσαν νά προχωρήσουν και ό άμαξάς τούς δήλωσε ότι είχε χάσει τό δρόμο. Τούς έσωσε ένας άλλος ταξιδιώτης, ένας άνθρωπος με ευαίσθητη μύτη, που μπόρεσε νά μυρίσει από μακριά τόν καπνό ενός γειτονικού χωριού και νά τούς οδηγήση ως εκεί. Οι τρεις άντρες και ό οδηγός τους πέρασαν τη νύχτα τους στο χωριό. Τό άλλο πρωί ό Πέτρος χάρισε στον φτωχοντυμένο σπηρα τους τό γούνο σακκάκι του. Ο Σάβελιτς, όμως, τόν έδωσέ τους ό τό άρωα σακκάκι του θά

έμπαινε ένέχυρο γιά νά άγοραστή θότκα. Άργά έκείνη την ήμέρα ό νεαρός έφτασε στο Όρενμπουργκ και παρουσιάστηκε στο στρατιωτικό διοικητή. Ο διοικητής άποφάσισε νά τόν άποσπάσει στή δύναμη του φρουρίου Μπαϊλογκόρσκ, που βρισκόταν κάτω από τη διοίκηση του λοχαγού Μυρόνωφ. Ο στρατηγός έκρινε ότι ή κλειστή και πηκτική ζωή του Όρενμπουργκ ήταν πιθανό νά οδηγήση τό νεαρό νεοσύλλεκτο σέ μιά ζωή παραλυσίας.

Τό φρούριο Μπαϊλογκόρσκ βρισκόταν στις παρυφές της άπέραντης Κιρκασιανής στέππας. Δεν ήταν τίποτε παρπάνω από ένα άσχημο χωριουδάκι, τριγυρισμένο από ένα φράκτη πασσάλων. Ούσιαστικός διοικητής του φρουρίου δεν ήταν ό λοχαγός Μυρόνωφ, άλλα ή γυναίκα του, ή Βασίλισσα Γιεγκόροβνα, μιά γεμάτη ζωντάνια γυναίκα με σταθερό χαρακτήρα, που φρόντιζε τόσο γιά την τήρηση της πειθαρχίας τών όφισταμένων του άντρα της, όσο και γιά την άμαλή λειτουργία του οικουριού της.

Ο Πέτρος Άντρέϊτς έπιασε γρήγορα φίλια μ' ένα συνάδελφό του άξιωματικό, τόν Σβάμπριν, που είχε έξοριστή στις στέππες γιάτί μονομάχησε. Περνούσε πολλές άρες της ήμέρας του στο σπίτι του ένας άνδρας με έντονο άξιοματικό και γήθηκα άνάμεσα στο νεαρό άξιωματικό και τόν οικογένεια, τόσο τό λοχαγό και τή λοχαγίνα όσο και τήν κόρη τους, την Μαρία Ιβάνοβνα. Όταν ό Πέτρος Άντρέϊτς άνομάσθηκε άξιωματικός, είδε ότι ή στρατιωτική πειθαρχία είναι τόσο εύκολη, ώστε τού άφηνε και διαθέσιμο καιρό ν' άσχα-

λθαι με τά διαβάσματα του και τις λογοτεχνικές εργασίες του.

Ένας άπροσδόκητος καιγας με τόν Σβάμπριν διέκοψε την ήσυχη ρουτίνα της καθημερινής ζωής του Πέτρου. Κάποια μέρα ό Πέτρος έδειξε στο φίλο του ένα έρωτικό ποίημα που έγραφε γιά τή Μαρία Ιβάνοβνα. Ο Σβάμπριν έκανε άυστηρή κριτική στο ποίημα και προχώρησε σέ άρισμένες παρατηρήσεις γιά τή ίδια τή Μαρία Ιβάνοβνα. Μαλώσανε και ό Πέτρος Άντρέϊτς τόν άποκάλεσε ψεύτη. Σέ λίγο δέχτηκε τούς μάρτυρες του Σβάμπριν, που τόν καλούσε σέ μονομαχία.

Τό άλλο πρωί, οι δυο στρατιωτικοί συναντήθηκαν στο καθωρισμένο σημείο γιά νά μονομαχήσουν. Τους σταμάτησε ένας άπεσταλμένος της φρουράς. Η Βασίλισσα Γιεγκόροβνα είχε μάθει γιά τή μονομαχία και διέταξε νά σταματήσουν άμέσως. Ο Πέτρος Άντρέϊτς και ό αντίπαλός του, άν και φαινομενικά συμφιλιώθηκαν, δεν έγκατέλειψαν τό σχέδιό τους νά μονομαχήσουν σέ πρώτη εύκαιρία. Συστήντας γιά τόν καιγά του, με τή Μαρία, ό Πέτρος Άντρέϊτς έμαθε ότι ή αντίδραση του Σβάμπριν ώφειλόταν στο γεγονός ότι ή Μαρία Ιβάνοβνα είχε άρνηθί νά τόν παντρευτή, όταν τή ζήτησε.

Άφοδ θεωρώθηκεν ότι κανείς δεν τούς έόλεπε, ό Σβάμπριν και ό Πέτρος μονομάχησαν τό πρωί της έπομένης. Ο Πέτρος τραυματίστηκε στο στήθος και πέντε μέρες έμεινε άναίσθητος, παλεύοντας με τόν θάνατο. Όταν άρχισε ν' άναλαμβάνη, ζήτησε από την Μαρία Ιβάνοβνα νά τόν παντρευτή. Ο Σβάμπριν βρισκόταν στή φυλα-

45

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΕΡΓΙΕΒΙΤΣ ΠΟΥΣΚΙΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ

ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΟΥ: Μυθιστόρημα
ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ: Άλέξανδρος Πούσκιν (1799 - 1837)
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ: Ιστορικό μυθιστόρημα
ΧΡΟΝΟΣ ΠΛΟΚΗΣ: Γύρω στα 1774
ΤΟΠΟΣ: Ρωσία
ΠΡΩΤΟΕΞΕΔΟΘΗ: 1836

300 ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Ο Άλέξανδρος Σεργ. Πούσκιν

Ο μεγάλος Ρώσος ποιητής γεννήθηκε στη Μόσχα στις 26 Μαΐου 1799 και πέθανε στην Πετρούπολη στις 29 Ιανουαρίου 1837, δυό ημέρες μετά την μονομαχία του στην Τούρινα Ράτσα με τον Γεώργιο Νταντέ, νόθο γιό του πρεσβευτή της Ολλανδίας βαρώνου Χέκερεν, για τον οποίο κυκλοφορούσαν φήμες ότι είχε ερωτικό δεσμό με την γυναίκα του ποιητή. Αυτές οι διαδόσεις στάθηκαν και η άφορη της μοιραίας μονομαχίας. Απόγονος παλιών Ρώσων ευγενών, είχε στις φλέβες του και αφρικάνικο αίμα, γιατί η μητέρα του ήταν εγγονή του Άδρισονου πρίγκιπα Άννιδα, που πέθανε με τον βαθμό του στρατηγού της Φρουράς. Ο πατέρας του ποιητή, αξιωματικός της αυτοκρατορικής φρουράς, άηκε στον καλό κόσμο της Πετρούπολης, έγραφε γαλλικούς στίχους και διάβαζε στα παιδιά του κωμωδίες του Βολταίρου. Σε ηλικία δέκα χρονών ο Πούσκιν είχε κιόλας ορχή με ζέση στην ανάγνωση των διδίων του πατέρα του. Τό 1811 μπήκε στο Λύκειο του Τσάρκογιε - Σέλο κι' όταν τελείωσε τις σπουδές του διαρίστηκε με τον βαθμό του ακόλουθου στο υπουργείο των Έξωτερικών, μαζί με τον φίλο του πρίγκιπα Άλέξανδρο Γκορτσάκωφ, που έγινε αργότερα αρχικαγκελλάριος. Διάφορα σκανδαλιστικά επιγράμματα, που έθιγαν προσωπικότητες της εποχής του και το αντιπονηκεντικό ποίημά του «Η Γαβριήλ» του κόστισαν την εξορία του στην μεσημβρινή Ρωσία. Τελικά, κατέληξε στον Κιζιάσο, όπου η εμπνευσή του κεντρίστηκε από το θαυμάσιο φυσικό περιβάλλον και την ιδιμορφία των κατοίκων. Την ίδια εποχή ο Πούσκιν ξεφεύγει από την επίδραση του Μπάμπιν, για να απαλλαγεί μετά από λίγο από κάθε ξενική επιρροή. Από τον Κιζιάσο ο ποιητής πήγε στην Κοιμαία και τελικά τοποθετήθηκε στην Όδησο, όπου θυμήθηκε την ζωή που ζούσε στην Πετρούπολη και τελικά ο τσάρος τον διέγραψε από το υπουργείο των Έξωτερικών και διέταξε τον περιορισμό του στα πατρικά του κτήματα. Την εποχή αυτή ο Πούσκιν έχει κιόλας γράψει τον «Δεσμώτη του Καυκάσου», τους «Αδελφούς κακούργους», την «Βρύση του Μπαζε - Σαράι» και τους «Αστρίγγανους». Έπίσης έχει συνθέσει το έπος «Ρουσλάν και Λουντμίλα». Στον τόπο της εξορίας του, στο Μιχαηλόβσκογιε, ο ποιητής μπόρεσε να έμβαιθνη στα ήθη και στην ζωή των Ρώσων χωρικών και να πλησιάσει τους άπλοους ανθρώπους. «Στην ρωσική λογοτεχνία, έγραψε ο Ντοστογιέφσκι γι' αυτόν, υπάρχουν πολλοί που έγραψαν για τον λαό με πόνο, αλλά κανείς σαν τον Πούσκιν». Στο χωριό της εξορίας του ο Πούσκιν συμπλήρωσε το αριστούργημά του «Ευγένιος Όνιέγι» και έγραψε το περίφημο δράμα του «Μπόρις Γκουντονόφ».

κή. Τότε έφτασε ένα γράμμα του πατέρα του Πέτρου, ο οποίος δεν έδινε τη συγκατάθεσή του στο γάμο του γιού του και της κόρης του λοχαγού Μιρόνωφ. Και μάλιστα ένεργοόσε να μετατεθεί ο Πέτρος από το φρούριο Μπαϊλογκόρσκ, ώστε να εγκαταλείψει τις ανόητες αυτές προθέσεις. Ο Σάβελιτς, ο πιστός υπηρέτης του Πέτρου Άντρέιτς, ώρκίστηκε ότι δεν είχε ειδοποιήσει αυτός τον πατέρα. Έτσι, ο έρωτευμένος νέος κατάλαθε πως τις πληροφορίες τις είχε στείλει ο Σθάμπριν.

76 ζωή του Πέτρου Άντρέιτς έγινε αφορμή μετά το άπαρορευτικό γράμμα του πατέρα του. Άλλα τότε συνέβη κάτι ολωοδιόλου άπροσδόκητο. Μιά θραυιά, ο λοχαγός Μιρόνωφ άνήγγειλε ότι είχε έκραγη επανάσταση. Ο Έμελιάν Πουγκασέφ, που ίσχυριζόταν ότι είναι ο νεκρός τσάρος Πέτρος Γ', είχε ξεσηκώσει τους Κοζάκους του Γιακιάν και λεηλατούσε τα φρούρια, αφήνοντας στο διάδα του ερείπια και πτώματα. Ο λοχαγός διέταξε γενική επιφυλακή και έδωσε έντολη να έτοιμασθή το πυροβόλο.

Η είδηση της εξέγερσης του Πουγκασέφ διαδόθηκε άμέσως στους άντρες της φρουράς. Στο χωριό υπήρχαν πολλοί Κοζάκοι που άμέσως τάχθηκαν με τον επαναστάτη. Ο λοχαγός Μιρόνωφ θράθηκε σε δύσκολη θέση, γιατί δεν ήξερε πια σε ποιόν μπορούσε να έχει έμπιστοσύνη και ποιόν έπρεπε να φοβάται για προδοσία. Δεν πέρσαν πολλές μέρες και ο ήγέτης των Κοζάκων επαναστατών έστειλε στο λοχαγό μία προκήρυξη, που τον καλούσε να παραισθή.

Αποφασίστηκε να στείλουν τη Μαρία Ίθάνοβνα στο Όρενμπουργκ, αλλά, πριν προφτάσει να φύγει, ξεδηλώθη το άλλο κιόλας πρωί η επίθεση των ανταρτών. Ο λοχαγός Μιρόνωφ και οι πιστοί αξιωματικοί του προσπάθησαν με άφάνταστη γενναίότητα να υπερασπίσουν το φρούριο, αλλά οι προδότες Κοζάκοι βοήθησαν τους στρα-

τιώτες του Πουγκασέφ να υπερπηδήσουν τα τείχη και να καταλάβουν το φρούριο.

Οι επαναστάτες κρέμασαν τον λοχαγό Μιρόνωφ και τους έπιτελείς του. Ο Σθάμπριν πρόδωσε τον όρκο του και προσχώρησε στους άντρες. Ο γέρο-Σάβελιτς μεσολάβησε στον Πουγκασέφ και δεν σκότωσαν τον Πέτρο Άντρέιτς. Ο πληθυσμός του χωριού και οι στρατιώτες της φρουράς δεν δίστασαν να προσχωρήσουν στον επαναστάτη. Άλλά η Βασιλίσα Γιεγκόροβνα προτίμησε να τη σφάξουν, καθώς καταρίοταν τους δολοφόνους του άντρα της.

Όταν ο Πουγκασέφ και οι όπαδοί του έφυγαν, για να κάνουν επιθεώρηση στο φρούριο, ο Πέτρος Άντρέιτς άρχισε να ψάχνει για την Μαρία Ίθάνοβνα. Με άπερίγραπτη χαρά, τη θρήκε στο λίγο στο σπίτι του πατρά. Η παπαδιά, με κίνδυνο της ζωής της, την είχε πάρει κοντά της, κι ο Άλεξέι Σθάμπριν, άν και ήξερε που κρυβόταν εκείνη που τον απέκρουσε, δεν πρόδωσε την πραγματική της ταυτότητα. Ο Πέτρος Άντρέιτς έμαθε από τον πιστό Σάβελιτς ότι ο Πουγκασέφ ήταν ο ίδιος εκείνος φτωχοντυμένος ταξιδιώτης που τους είχε σώσει, πριν από μερικούς μήνες, τη νύχτα της θύελλας και που ο Πέτρος του είχε χαρίσει την έπομένη του γούνινο σακκάκι ίπου. Αργότερα, ο άρχηγός των επαναστατών κάλεσε κοντά του τον Πέτρο Άντρέιτς και του θύμισε το περιστατικό.

Ο άντάρτης προσπάθησε να πείσει τον Πέτρο να προσχωρήσει στους Κοζάκους, αλλά, όταν ο νέος αξιωματικός του δήλωσε ότι δεν μπορεί να γίνει έπιόρκος, ο Πουγκασέφ σεβάστηκε την πίστη του και συμφώνησε με την επιθυμία του να γυρίσει στους Ρώσους του Όρενμπουργκ. Την άλλη μέρα έδωσε την άδεια στον Πέτρο και στον υπηρέτη του να φύγουν. Ο Πουγκασέφ χάρισε στον Πέτρο Άντρέιτς ένα άλογο κι' ένα γούνινο σακκάκι για το ταξίδι.

Κάμποσες ημέρες αργότερα, οι Κοζά-

και ένήργησαν επίθεση κατά του Όρενμπουργκ. Στη διάρκεια μιάς εφόδου, ένας από τους Κοζάκους, που άνηκαν άλλοτε στη φρουρά του Μπαϊλογκόρσκ, είδοποίησε τον Πέτρο Άντρέιτς ότι ο Άλεξέι Σθάμπριν πίεζε την Μαρία Ίθάνοβνα να γίνει γυναίκα του. Ο Πέτρος Άντρέιτς παρουσιάστηκε στον στρατηγό του Όρενμπουργκ και προσπάθησε να τον πείσει να στείλει βοήθεια στο Μπαϊλογκόρσκ και να το άπαλλάξει από τους επαναστάτες. Ο στρατηγός δεν δέχτηκε και τον έδιωξε, και τότε ο Πέτρος Άντρέιτς μαζί με τον πιστό Σάβελιτς ξεκίνησαν άμέσως για το Μπαϊλογκόρσκ. Στο δρόμο τους έπιασαν οι επαναστάτες και τους ώδηγησαν στον Πουγκασέφ. Ο Πέτρος Άντρέιτς έπεισε τον άντάρτη να άφήσει τη Μαρία Ίθάνοβνα να φύγει μαζί του για το Όρενμπουργκ.

Στο δρόμο συνάντησαν ένα στρατιωτικό άπόσπασμα που το διοικούσε ο λοχαγός Ζούριν, εκείνος που είχε κερδίσει τα έκατο ρούβλια από τον Πέτρο Άντρέιτς στο μπιλλιάρδο. Ο Ζούριν έπεισε τον Πέτρο να στείλει την Μαρία Ίθάνοβνα με τον γέρο-Σάβελιτς στην οικογένειά του, ένω ο ίδιος έμεινε με το άπόσπασμα στο Όρενμπουργκ.

Τέλος λύθηκε η πολιορκία του Όρενμπουργκ και ο στρατός άρχισε το έργο του, να έπισημάνει και να άνεδρεύει ομάδες των ανταρτών. Έπειτα από μερικούς μήνες, ο Πέτρος έφτασε με το άπόσπασμα κοντά στο χωριό του. Ξεκίνησε μόνος του για να έπισκεφθή το πατρικό του τοιφλίκι. Φθάνοντας εκεί είδε ότι οι δουλοπάροικοι είχαν έξεγερθή και είχαν συλλάβει αιχμαλώτους τους γονείς του και την Μαρία Ίθάνοβνα. Εκείνη τη μέρα τους έπετέθη αιφνιδιαστικά ο Άλεξέι Σθάμπριν με την ομάδα του. Έτοιμαζόταν να τους κρεμάσει όλους, εκτός από την Μαρία Ίθάνοβνα, όταν έφθασε το άπόσπασμα του λοχαγού Ζούριν και τους έσωσε. Ο λιποτάκτης Σθάμπριν τραυματίστηκε και πιάστηκε αιχμάλωτος.

Οι γονείς του Πέτρου είχαν άλλάξει στο άναμεταξύ γνώμη για την κόρη του λοχαγού Μιρόνωφ. Ο Πέτρος Άντρέιτς έφυγε με το άπόσπασμα του Ζούριν, έλπίζοντας σ' ένα μήνα να γυρίσει και να παντρευτεί με την εύλογια των γονέων του την άγαπημένη του Μαρία Ίθάνοβνα. Άλλά τότε έφθασε διαταγή να συλληφθή με την κατηγορία ότι είχε έξαγοραστή από τον Πουγκασέφ και ένεργοόσε σαν κατάσκοπος των ανταρτών. Άπόδειξη ήταν τα δώρα που είχε δεχτή από τον άντάρτη άρχηγό. Ο αιχμαλώτος Άλεξέι Σθάμπριν είχε κατηγορήσει για προδοσία τον νεαρό αντίηλό του. Άν και ο Πέτρος Άντρέιτς μπορούσε εύκολα ν' άπαλλαγεί καλώντας για μάρτυρα την Μαρία Ίθάνοβνα, προτίμησε να μην την άνακατώσει σ' αυτήν την ύποθεση. Καταδικάστηκε σε ισόβια έξορία στη Σιβηρία. Η Μαρία Ίθάνοβνα όμως δεν ήταν γυναίκα που δέχεται τα πράγματα όπως έθουν. Έφυγε από το πατρικό κτήμα του Πέτρου και ταξίδεψε στην Πετρούπολη. Έφθασε στο Τσάρκογιε Σέλο, όπου θρισκόταν η τσαρική Αύλη. Μιά μέρα, στον κήπο, συνάντησε κάποια γυναίκα, που της είπε ότι μπορεί να πηγαίνει στην Αύλη. Η Μαρία την παρακάλεσε να δώσει την αίτησή της στην τσαρίνα, και η άγνωστη δέχτηκε. Η Μαρία έλαθε μία πρόσκληση για τ' άνάκτορα και, φθάνοντας στην αθούσα του θρόνου, άνακάλυψε πως η άγνωστη γυναίκα, που είχε κουβεντιάσει μαζί της, ήταν η ίδια η τσαρίνα. Ο Πέτρος Άντρέιτς άθωώθηκε και σε λίγο παντρεύτηκε την πιστή Μαρία, την κόρη του λοχαγού.

ΚΑΛΟ
ΤΑΞΕΙΔΙ...

ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟ,

ΑΝΕΤΟ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ.

με τα περίφημα άεροσκάφη DC-6B, το έμπειρο προσωπικό και την τελεία όργάνωσι της

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ - ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ.

★ Πληροφορίες εις τον ταξιδιωτικόν σας Πράκτορα ή εις την Ολυμπιακήν Αεροπορίαν. Γραμμαί Έσωτερικού 34.298 - 36.104 Έξωτερικού 22.334 - 24.382

ΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟ ΒΑΡΑΙΝΕΙ ΟΛΗ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΘΩΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗΣ

Μιά νέα έλληνική ταινία της «Νόβακ Φίλμς», με πρωταγωνιστάς τους Δημήτρη Μυράτ, Έλένη Χατζηπαργύρη, Νίκο Τζόγια και Νίκο Ρίζο. Το σενάριο βασίζεται σ' ένα μυθιστόρημα της κ. Ίωάν. Μπουκουβάλα - Αναγνώστου.

Μια νέα έλληνική ταινία που προορίζεται να εύρη πλατείά άπήχηση στο μεγάλο κοινό, άφου άκολουθή άπαρέγκλιτα τα χνάρια των Ιταλικών «μελό», είναι «Το μυστικό της κατηγορούμενης», που παρουσιάζει αυτό τον καρό ή «Νόβακ Φίλμς». Όλες οι προϋποθέσεις είναι ευνοϊκές: Σενάριο (του κ. Μαυρικού Νόβακ) βασισμένο σ' ένα μυθιστόρημα της κ. Ίωάν. Μπουκουβάλα-Αναγνώστου που έχει μακρά και εύδοκιμη θητεία στο είδος. Ένα εύτυχισμένο άνδρόγυνο, που στηρίζει την εύτυχία του στη θυσία μιάς άλλοτε άμαρτωλής. Η άμαρτωλή είναι φαινομενικά θεία και πραγματικά μητέρα της συζύγου. Όταν άποκαλύπτονται όλα στο δικαστήριο, έπειτα άπό την δολοφονία του «κακού δαίμονα», κατά σύμπτωση ο εισαγγελεύς είναι ο αίτιος του παραστρατήματος της άμαρτωλής κ.ο.κ. Πρωταγωνιστάι γνωστότατοι και συμπαθέστατοι. Η Έλένη Χατζηπαργύρη, ο Δημήτρης Μυράτ, ο Νίκος Τζόγιας, ο Νίκος Ρίζος. Μουσική του Γιάννη Βέλλα και σκηνοθεσία του κ. Νόβακ. Όλες οι προϋποθέσεις, λοιπόν, είναι άριστες κι' η εύρυτέρα άπήχηση της ταινίας στο μεγάλο κοινό φαίνεται μάλλον έξησφαλισμένη.

Τὸ πανεπιστήμιο «Κολούμπια» τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ γιορτάσῃ ἐφέτος μὲ ἰδιαίτερη ἐπισημότητα τὴν «Ἡμέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου τῆς Ἀμερικής». Σὲ εἰδικὴ συγκέντρωση θὰ μιλήσουν σχετικὰ ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαήλ, ὁ πρεσβευτὴς κ. Μελάς, ἐπιφανεῖς Ἀμερικανοὶ δημοσιογράφοι καὶ ἄλλοι ἐξέχοντες παράγοντες τῆς ἀμερικανικῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ὁ ἑορτασμός αὐτὸς θ' ἀποτελέσῃ ἕνα δίκαιο φόρο τιμῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴ δημοσιογραφία τοῦ Νέου Κόσμου, ἡ ὁποία ἔχει μιά ἀληθινὰ ἡρωϊκὴ ἱστορία 66 περίπου ἐτῶν.

Ἐντύπωση κάνει στοὺς Ἀμερικανούς ὁ μεταξὺ τῶν ξένων στοιχείων ποὺ κατέκλυσαν τὴ Συμπολιτεία, οἱ Ἕλληνες εἶναι οἱ μόνοι ποὺ μιλοῦν ἀνετα τὴ γλῶσσα τους καὶ τὴ μεταβιβάζουν καὶ στὶς νεώτερες γενεές. Οἱ Γερμανοί, οἱ Ρώσοι, οἱ Τσέχοι, οἱ Σκανδιναβοί, οἱ Πολωνοί, ὅσοι ἔφθασαν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες τοῦ 19ου αἰῶνος ἢ τὶς πρῶτες τοῦ 20ου, ἔχοντας τὴ γλῶσσα τους μέσα σὲ 30-40 χρόνια. Τὰ παιδιὰ τους δὲν ξέρουν οὔτε λέξη. Μὲ τοὺς Ἕλληνες συμβαίνει τὸ ἐντελὸς ἀντίθετο. Κι αὐτὸ ὀφείλεται στὸν ἑλληνοαμερικανικὸ τύπο, πρῶτα, καὶ κατόπιν στὴν Ἐκκλησία.

Ὁ παλαιὸς Ἕλληνας μετανάστης δὲν ἦταν μόνο νοσταλγός, ὅπως γενικὰ κάθε ξενιτεύμενος. Ἦταν καὶ ρομαντικός. Ζοῦσε μὲ τὶς ἀναμνήσεις περισσότερο καὶ λιγώτερο μὲ τὰ καινούργια, ἀγωνιώδη προβλήματα. Ἡ ἐφημερίδα ποὺ ἔφθανε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα —ὁ Θεὸς γνωρίζει μὲ πόση καθυστέρηση— ἦταν τὸ μεγαλύτερο δῶρο ποὺ μπορούσε νὰ δαχτυλῇ. Κάποτε —ὄχι πολὺ σπάνια— οἱ γραμματικές του γνώσεις δὲν ἔφθαναν μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ διαβάσῃ αὐτὸ τὸ ἔξ Ἑλλάδος ἔντυπο. Ἀλλὰ δὲν εἶχε σημασία. Στὸ καφενεῖο θὰ θρυσκώταν ὁ πιὸ «γραμματιζόμενος», ποὺ θ' ἀνελάμβανε νὰ κἀν τὸν ἀναγνώστη. Αὐτὰ συνέβαιναν πρὸ τοῦ 1890, ὅταν οἱ Ἕλληνες μετανάστες δὲν ὑπερέβαιναν συνολικὰ —σ' ὅλη τὴν Ἀμερική— τὶς δύο χιλιάδες.

Καὶ ὅμως, αὐτοὶ οἱ τόσο λίγοι, οἱ σπαρμένοι σὲ τρία-τέσσερα μεγάλα κέντρα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Ἕλληνες, αἰσθάνονταν τὴν ἔλλειψη τῆς ἐφημερίδος ὅσο τίποτα ἄλλο. Τὸ κατατοπιστικὸ ἔντυπο εἶχε καταλάβει κυριαρχικὴ θέση μέσα στὴ σφαῖρα τῶν

ψυχικῶν τους ἀναγκῶν. Καί, κατὰ περιέργη σύμπτωση, ὁ πρῶτος ποὺ σκέφθηκε νὰ καλύψῃ αὐτὸ τὸ κενόν, ἦταν ἕνας ἐπαγγελματίας δημοσιογράφος: Ὁ Κωνσταντῖνος Φασουλαρίδης, ἀπόφοιτος τῆς Μεγάλης Σχολῆς τοῦ Γένους, τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Φασουλαρίδης εἶχε φθάσει στὴν Ἀμερική τὸ 1899. Ἀκολούθησε στὴν ἀρχὴ σπουδὲς στὸ Πολυτεχνικὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Μασσαχουσέτης, μὲ πρόθεση νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου εἶχε ὑπηρετήσει ἐπὶ ἕνα μικρὸ διάστημα ὡς δάσκαλος καὶ κατόπιν ὡς δημοσιογράφος στὸν «Νεολόγο» τοῦ Σταύρου Βουτυρά. Τὸ 1892 ἐγκαταστάθηκε στὴ Νέα Ὑόρκη, ὅπου καὶ πῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ ἐκδόσῃ ἕνα δημοσιογραφικὸ ὄργανο, ποὺ θ' ἀποτελοῦσε ἕνα εἶδος συνδυασμοῦ τοῦ μεταξὺ τῶν μεταναστῶν καὶ τῆς μακρινῆς Πατρίδος. Ἔτσι, ὠργάνωσε ἕνα ὑποτυπώδες τυπογραφεῖο καὶ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1892 ἐξέδωκε τὸν «Νέο Κόσμο», τὴν πρώτη ἑλληνοαμερικανικὴ ἐφημερίδα, ἡ ὁποία κυκλοφοροῦσε σὲ ἀκανόνιστα διαστήματα.

Τὸ «κυκλοφοροῦσε» εἶναι σχῆμα λόγου. Οἱ Ἕλληνες τῆς Νέας Ὑόρκης δὲν ὑπερέβαιναν τότε τοὺς 600. Ἀλλὰ κι αὐτοὺς ποὺ νὰ τοὺς ἀνακαλύψῃ; Ἦσαν τόσο διασκορπισμένοι— ἐργάτες, κυριοί, στὶς σιδηροδρομικὲς γραμμές, λαντσέρηδες σὲ παλιοεστιατόρια, λουστράκια κλπ.— καὶ τόσο ἀσύνδετοι μεταξὺ τους, ὥστε ἡ διανομὴ τῶν φύλλων ἀποτελοῦσε ἕνα ἄλλο πρόβλημα. Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κατάρθωνε τελικὰ νὰ κρατήσῃ στὴ ζωὴ τὸ ἔντυπό του, ὁ Φασουλαρίδης ἄφηκε δέματα ἐφημερίδων σὲ μερικά πανάθλια καφενεῖα—ἑλληνικά ἢ ξένα μὲ ἑλληνικὴ πελατεία— ἀπὸ τὰ ὁποῖα μπορούσαν νὰ τὰ προμηθευθοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Φυσικά, τὸ σύστημα δὲν ἦταν τὸ πλέον κατάλληλο γιὰ τὴν

Μιά ἱστορία ἀγῶνων ἐπὶ δύο ὁλόκληρες γενεές

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Τοῦ κ. ΚΩΣΤΑ ΠΟΛΙΤΗ

προαγωγῇ μιᾶς δημοσιογραφικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ὁ «Νέος Κόσμος» διέκοψε τὴν ἔκδοσή του, ὕστερα ἀπὸ λίγων μηνῶν μαρτυρικῆς ζωῆς...

Διέκοψε τὴν ἔκδοσή του, ὅμως, ἀφοῦ εἶχε ρίξει τὸν σπῆρο τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς δημοσιογραφίας. Ἐκτοσε ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες πλήθῃ ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ἄλλα μὲ ζωὴ πολλῶν ἐτῶν κι ἄλλα ποὺ ἐξέπνευσαν λίγος μετὰ τὴν ἔκδοσή τους, γιατί δὲν εἶχαν ἐξασφαλίσει τὴν ἀπαραίτητη οικονομικὴ θάση.

Ἄν ἐξαιρέσαμε, λοιπόν, τὸν «Νέο Κόσμο» —τοῦ ὁποῖου, δυστυχῶς, δὲν σώζεται οὔτε ἕνα φύλλο— πρέπει νὰ συμπεράνωμε ὅτι τὸ πρῶτο γερὸ θεμέλιο τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας στὴν Ἀμερική τὸ ἔστησε ἡ «Ἀτλαντὶς», ἡ ὁποία πρωτοεξεδόθη τὸ 1894 ὡς ἑβδομαδιαία ἐφημερίς μὲ διευθυντὴ καὶ ἐκδότη τὸν Σόλων Βλαστό.

Ποῖος ὁ Σόλων Βλαστός

Ὁ Βλαστός δὲν εἶχε ἐπαγγελματικὴ δημοσιογραφικὴ κατάρτιση, ὅπως ὁ Φασουλαρίδης. Δὲν ἤξερε τὴν τεχνικὴ τῆς δημοσιογραφίας. Ὅμως, ἦταν ἕνας δαιμόνιος ἄνθρωπος, ἕνας μὲ φλογερὸ τὸ ἔθνικό φρόνημα Ἕλληνας, ὁ ὁποῖος εἶχε τάξει μέσα στοὺς βασικούς σκοποὺς του τὴν ἠθικὴ ἐνίσχυση καὶ τὴν μέσα στὰ δυνατόν πνευματικὴ καλλιέργεια τῆς μικρῆς καὶ πολὺ φτωχῆς ἑλληνικῆς παροικίας.

Προτοῦ ἐκδόσῃ τὴν ἐφημερίδα του, ὁ Βλαστός εἶχε μιά λαμπρὴ ἐμπορικὴ ἐπιχείρηση, μιά ἀπὸ τὶς ἐλάχιστες τότε ἀνάουσες ἑλληνικῆς ἐπιχειρήσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Οἱ δημοσιογραφικὲς ἀνσυχίες του ἐξεδηλώθησαν ἀρχικὰ μὲ τὸν χειρογράφου Δελτίου, ποὺ τὸ συνέτασσε ὁ ἴδιος καὶ τὸ τοῖχα κολλοῦσε ἐξω ἀπὸ τὰ γραφεῖα του. Τὸ Δελτίο αὐτὸ περιείχε διάφορες πληροφορίες ποὺ ἀφοροῦσαν τὰ ζητήματα τῶν μεταναστῶν.

Ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ ἔγινε γνωστὴ ἡ πρωτοτυπία αὐτή, πολλοὶ Ἕλληνες ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι

ἔτρεχαν στὰ γραφεῖα τοῦ Βλαστοῦ νὰ μάθουν τὰ νέα ἀπὸ τὴν Πατρίδα, ἀλλὰ καὶ τὰ τρέχοντα, τὰ ὁποῖα σχετίζονταν μὲ τὰ προβλήματα τῆς νέας ζωῆς τους. Τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖο οἱ παλαιοὶ ἐκεῖνοι μετανάστες παρακολουθοῦσαν τὸ Δελτίο, ἔπεισε τὸν δαιμόνιο καὶ ἀνήσυχον Ἕλληνα νὰ προσφέρῃ στοὺς συμπατριώτες του ἕνα ὠργανωμένο δημοσιογραφικὸ ὄργανο, ποὺ θὰ ἦταν στὴν πραγματικότητα ἕνας σημαίνων ἠθικός παραστάτης τους. Ἔτσι ἐκίνησε ἡ «Ἀτλαντὶς», τὸ 1894, ὡς ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα στὴν ἀρχή.

Ὁ «Ἑθνικός Κήρυξ» —ἡ δεύτερη κατὰ σειράν μεγάλη ἑλληνικὴ ἐφημερίς τῆς Ἀμερικής— εἶναι πολὺ νεώτερος. Ἐξεδόθη τὴν 2 Ἀπριλίου 1915 ἀπὸ τὸν Πέτρο Τατάνη καὶ τὴν δημιουργία του ὑπηγόρευσε ἡ ἀνάγκη ἀντιδράσεως στοὺς ἐντόνους πολιτικούς ἀγῶνες τῆς «Ἀτλαντίδος», ἡ ὁποία ἀνῆκε στὴν ἀντιδυνεϊστικὴ παράταξη.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν 66 χρόνων, ποὺ διέρρευσαν ἀπὸ τὴν πρώτη ἐμφάνισή του ἀτυχῆσαντος «Νέου Κόσμου», ἐξεδόθησαν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες μερικὲς... ἑκατοντάδες ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν κάθε κατηγορίας. Μία ἀπὸ τὶς ἀξιολογότερες εἶναι ὁ «Ἑλληνικός Ἀστὴρ» τοῦ Σικάγου, τὸ πρῶτο φύλλο τῆς ὁποίας κυκλοφόρησε τὸ 1904 ὡς ἔκδοσις καὶ ἐπιχείρησις τῶν Παναγιώτη Λάμπρου, Δημ. Εὐταξία καὶ Δημ. Μανουσσοπούλου. Μιά ἄλλη ἀπὸ τὶς παλαιότερες ἐφημερίδες εἶναι ὁ «Σάτυρος», ποὺ πρωτοεξεδόθη στὴ Νέα Ὑόρκη τὸ 1915 ἀπὸ τὸν Κ. Ζαμπούνη, ὡς «σατυρικὴ καὶ φιλολογικὴ ἐφημερίς».

Παλαιὰ ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα εἶναι καὶ ἡ «Καλλιφονιάς», ποὺ ἐκδίδεται ἀνελλιπῶς στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο ἀπὸ τὸ 1907. Μέχρι τέλους τοῦ 1946 τὴν διηύθυνε ὁ Ἀναστάσιος Μάντανος καὶ ἐκτοτε ὁ Βασίλειος Π. Μάντανος. Τὸ 1913 ἐξεδόθη στὸ Σικάγο ἡ ἑβδομαδιαία «Θεσσαλονίκη», ποὺ συνεχιστὴ ἀργότερα μὲ τὸν ἐπίσημο ἑβδομαδιαῖο «Ἑλληνικὸ Τύπο» τῶν Παύλου Τσαβάρη καὶ Ἡλ. Γεωργαπούλου. Ἡ παλαιότερη, ὅμως, ἐφημερίς τοῦ Σικάγου εἶναι ἡ «Ἑλλάς», ἡ ὁποία ἐξεδόθη τὸ 1902 ἀπὸ τοὺς Βασίλειο Κουτσόγιαννο καὶ Μιχαὴλ Σωτηρόπουλο καὶ ἔζησε ὡς τὸ 1912.

Σύμφωνα μὲ μιά ἐπίσημη στατιστικὴ τῆς ἀμερικανικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1943, ἐξεδίδοντο τότε στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες δύο ἡμέρησις ἐφημερίδες —μὲ συνολικὴ καθημερινὴ κυκλοφορία 28.632 φύλλων— πέντε ἑβδομαδιαῖες καὶ δεκαπενθήμερες, μὲ συνολικὴ

κὴ κυκλοφορία 34.496 φύλλων, δύο ἄλλες ἐφημερίδες μὲ ἀκαθόριστα χρονικὰ διαστήματα ἐκδόσεως καὶ μὲ κυκλοφορία 5.300 φύλλων, τέσσερα ἑβδομαδιαία καὶ δεκαπενθήμερα περιοδικὰ καὶ δέκα ἐφτά ἄλλες περιοδικὲς ἐκδόσεις.

Πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, οἱ Ἕλληνες δημοσιογράφοι τῆς Ἀμερικῆς εἶναι αὐτοδημιούργητοι. Πολλοί, ὅταν πρωτοεφθασαν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, δὲν διέθεταν παρὰ ἐλάχιστὴ μόρφωση καὶ εἶχαν ἀρχίσει τὴ ζωὴ τους μὲ θαυμάσιες χειρωνακτικὲς ἐργασίες. Ὅπως οἱ ἄλλοι, πέντε μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν οἱ πρωτοπόροι τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος στὴν Ἀμερική: Ὁ Κ. Φασουλαρίδης, ὁ Σόλων Βλαστός, ὁ Ἀδελφὸς Πολυζωίδης —ἐπιφανὴς δημοσιογράφος, ὁ ὁποῖος ἄρχισε τὸ ἐπάγγελμα του ὡς συντάκτης τῆς «Ἀτλαντίδος» τὸ 1908 κ' ἐξελίχθηκε σὲ σημαίνοντα παράγοντα τῆς ἀμερικανικῆς πνευματικῆς ζωῆς—, ὁ δρ Δημ. Καλλιμάχος καὶ ὁ Βλαδ. Κωνσταντινίδης.

Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες λειτουργοῦν ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνος καὶ ἀρκετὰ ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα, εἰδικὸι γιὰ τὴν πώλησι τῶν ἐφημεριδοπώλων, εἰδικὸι γιὰ τὴν πώλησι τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Οἱ τελευταῖοι ποὺ συνέχισαν τὴν παράδοσι ὡς τὴν μεταπολεμικὴ ἐποχὴ εἶναι οἱ Γεώργιος Σουμάκης, ἐφημεριδοπώλης ἐπὶ 45 χρόνια, Γεώργιος Πίκουλας ἐπὶ 30 περίπου χρόνια, Πέτρος Βαλσάμης καὶ Γεώργιος Μαραγκόπουλος, ἀπὸ τὸ 1910. Μόλα ταῦτα καὶ σήμερὰ ἀκόμη μπορεῖ νὰ ἀκούσῃ κανεὶς διαλάλησι ἑλληνικῶν ἐφημερίδων σὲ ὀρισμένα ἐστιατόρια καὶ καφενεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου συχναζοῦν ἀποκλειστικὰ Ἕλληνες.

Κ. Ζ. Π.

ἩΠΕΙΡΩΤΗΣ μετανάστης τοῦ 1892. Ἴσως νὰ εἶναι σήμερὰ κάποιος ἀπὸ τοὺς πλέον ἐπιφανεῖς ἑλληνοαμερικανούς. Τὸ διελθὸν τοῦ Ἀγγέλου Η. Φαιηρτσάιλντ (1911) ποὺ δημοσιεύει τὴ φωτογραφία δὲν ἀναφέρει δυστυχῶς τὸ ὄνομά του...

1904. Τὸ πλοῖο ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Πάτρα γιὰ τὴν Ἀμερική. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νεώτερους αὐτοὺς χωρικούς δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶναι σήμερὰ σημαίνοντες παράγοντες τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς κοινωνίας.

Οἱ Πελοποννήσιοι αὐτοὶ μετανάστες, ποὺ ἀποβιβάζονται στὴ Νέα Ὑόρκη τὸ 1902, ἀσφαλῶς γρήγορα

θὰ ἔγιναν φανατικοὶ ἀναγνώσται τῆς «Ἀτλαντίδος», τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος τοῦ Σ. Βλαστοῦ.

ΕΝΑ ΑΠΟ τὰ πρῶτα ἑλληνικὰ καταστήματα τοῦ Νιού Χάβεν, «Ἀθῆνα — Γυάλισμα παπουτσιῶν». Οἱ δύο ξενιτεμένοι διάβασαν μὲ μεγάλη λαχτάρᾳ ὅλα τὰ νέα τῆς Πατρίδος στὴν «Ἀτλαντίδα».

13

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Μόλις φράνει με το υπερκαρένιο στο λιμάνι του 'Αγίου Φραγκίσκου, ο Τέροου Κλαίην, που γυρίζει απ' την 'Απολολή, συναντά στην αποβάθρα, αντί για την τέως μνηστή του Σύνθια Ρέντον, που περίμενε να δει εκεί, τον Κινέζο υπηρέτη του Γιατ Τότ, που του κάνει νόημα ότι κινδυνεύει. Την ίδια στιγμή τον πιάνει η αστυνομία και στο τιμιά, ο αστυνομικός Τζόρντον τον ρωτάει αν ξέρει τον 'Εντουαρντ Χάρολντ, έναν άνθρωπο που είχε συνδεθεί με την Σύνθια Ρέντον κατά την άνοσή του, αλλά συνελήφθη ως ύποπτος για τον φόνο του επιχειρηματία 'Οράσιου Φάρνσουορθ, κατεδικασθείσέ σε θάνατο κι απέδρασε κατά την μεταφορά του στη φυλακή, όπου θα γινόταν η εκτέλεσή του. 'Ο Τέροου Κλαίην άπαντά ότι απ' την τέως μνηστή του, με την οποία είχαν χωρίσει φιλικά, είχε μάθει για τον δεσμό της με τον Χάρολντ, αλλά πιστεύει ότι δεν έχει κάνει αυτός τον φόνο. Τον Φάρνσουορθ, ο Κλαίην, τον ήξερε επειδή είχε επενδύσει κάτι χρήματα της Σύνθια κ' ήταν συνεταίρος στην 'Εταιρία Εισαγωγών και 'Εμπορίου Ειδών 'Ανατολικής Τέχνης, μαζί με τους επίσης γνωστούς του Στρίαν Νέβις, Ρικάρντο Τάονον και Τζωφίτ Γκλόστερ. 'Ο Κλαίην τ'όχι χάνει δταν ο αστυνομικός Μάινναρντ του παρουσιάζει ένα μικρό κινέζικο μπιρλιγκάκι. 'Ο Κλαίην παραδέχεται πως το είχε χαρίσει στην Σύνθια πριν φύγει για την Κίνα. Φεύγοντας απ' την αστυνομία, ο Κλαίην, ηγαίνει στο γραφείο του Νέβις, όπου βρίσκεται κι ο Γκλόστερ. Τους ρωτάει για τα χρέη της Σύνθια, κ' εκείνοι του λένε πως ο Φάρνσουορθ τ'είχε τοποθετήσει σε μία επιχείρηση πετρελαίων που δεν πήγε καλά. 'Ισχυρίζονται επίσης πως οι επιχειρήσεις χονδρικού πωλήσεως Φιλιππίνες ήταν συνεταιρικές, κ' όχι μόνο του Φάρνσουορθ. 'Ο Ρικάρντο Τάονον —που λείπει απ' το γραφείο— είχε δογανώσει αυτή τη δουλειά. 'Ο Κλαίην ηγαίνει έπειτα στην κινέζικη συνοικία του 'Αγίου Φραγκίσκου (Τσάινατάουν) κι ανεβαίνει στο διαμέριμα της έξαιρετικά κομψής Κινέζας Σοφ Χά, που φαίνεται πως είναι έρωτευμένη μαζί του, και του πατέρα της Τσοφ Κή, που του λέει ότι δεν είχε την Σύνθια και τον προσδιορίζει να προσέχει τον Ρικάρντο Τάονον. 'Ο Τέροου ηγαίνει στο σπίτι του που δοθηκε ο Γιατ Τότ, κ' εκεί παίζουν ένα παιχνίδι απ' τον Γκλόστερ, που του ζητάει να τον συναντήσει στην αποθήκη της 'Εταιρίας Εισαγωγών και 'Εμπορίου Ειδών 'Ανατολικής Τέχνης. 'Ο Τέροου ηγαίνει μαζί με την παλιά μνηστή του Σύνθια, κ' εκεί βρίσκουν το πτώμα του Γκλόστερ. Η Σύνθια ξεχάνει την τσάντα της. Η αστυνομία την βρίσκει, κ' η Σύνθια κρύβεται στο σπίτι του Τέροου Κλαίην. Εκεί του λέει ότι την απόδρασε τον Χάρολντ δεν την ωργάνωσε αυτή, αλλά πιθανότατα ο φίλος του Μαλ Χέντρομ. 'Ο Κλαίην φωνάζει την Σύνθια απ' το σπίτι του, καλώντας στο σπίτι του την Σοφ Χά, και μεταμφιεσμένος την Σύνθια με τα ούχα της Σοφ Χά. Έπειτα συναντιέται με τον Χέντρομ, και του λέει πως θέλει να βοηθήσει τον Χάρολντ.

Ίσως όχι. 'Ετσι κι αλλιώς, η θέση της είναι κιόλας δύσκολη τώρα. —Καταλαβαίνω, είπε σαρκαστικά ο Χέντρομ. Θέλετε εγώ, σαν φίλος του 'Εντ, να τον πείσω να παραδοθεί στην αστυνομία για να μη σ'αυτοψιάζονται εσάς! —Μη λένε ανοησίες. Τό αν θα παραδοθεί δεν έχει καμιά σχέση με το τι θα πάω στην αστυνομία. 'Η αποθήκη ήταν σκοτεινή όταν έφτασα. Τα ίχνη των δακτύλων που υπήρχαν έξω απ' το άνοιχτο παράθυρο άνηκαν πιθανότατα στον 'Εντουαρντ Χάρολντ. 'Ο μόνος διακρίσιμος του ηλεκτρικού βολφίτη στη βορεινή άκρη του δωματίου. 'Ο Γκλόστερ σκοτώθηκε από έναν άνθρωπο που σκόπευσε πολύ καλά. Είναι φανερό πως ο άνθρωπος αυτός έπρεπε να βλέπει ποιόν σκόπευε. 'Τάχαγε κάθε λόγος να συμπεράνει κανείς πως η σφαίρα ρίχτηκε στο βόρειο μέρος του δωματίου. 'Ο άνθρωπος που έβρισκε το φως έπρεπε να βρίσκεται στο βόρειο μέρος του δωματίου, θα πρέπει ναδών Χάρολντ σκότωσε τον Γκλόστερ και βρισκόταν στο βόρειο μέρος του δωματίου, θα πρέπει ναδών σε το φως, έπειτα να διέσχισε το δωμάτιο στα σκοτεινά, να πήδησε απ' τ' άνοιχτο παράθυρο και να τβόλε στα πόδια. Αυτό όμως είναι άφυσικο και παράλογο. —Μη μου λένε πως ο 'Εντ Χάρολντ μπορεί να σκότωσε τον Γκλόστερ! 'Αποκλείεται! και να σ'αυς δείξω ότι η θεωρία της αστυνομίας δεν μπορεί άπλουστα να σταθεί. —Δέν νομίζετε ότι η αστυνομία έχει αρκετή λογική ώστε να το καταλάβει αυτό; —Ναί, έχει. —Μά τότε γιατί επιμένετε σ' αυτή τη θεωρία; —Μπορεί να είναι δόλομα παγιδείας. —Ποιόν θέλουν να παγιδέψουν; —Τόν δολοφόνο. —'Εσάς; ρώτησε ο Χέντρομ. —'Η αστυνομία δεν ενδιαφέρεται να μάθει ποιος είναι αυτός που πέφτει στην παγίδα της. 'Απλώς της άρεσει να τη στήνει. 'Ο Χέντρομ άρχισε να ενδιαφέρεται. —Για συνεχίστε, έκανε. —Φυσικά, είπε ο Κλαίην, κι ο 'Εντ Χάρολντ θα μπορούσε να σκοτώσει τον Γκλόστερ απ' το βόρειο μέρος του δωματίου. Έπειτα πρέπει να τρεξε στο νότιο μέρος, να πήδηξε απ' τ' άνοιχτο παράθυρο και ν' απόδρασε. 'Αν όμως είχε γίνει έτσι, φάγινε επειδή βρισκόταν απ' έξω κάποιος που δεν ήθελε να συναντήσει, κάποιος που ήταν στη βόρεια πλευρά του κτιρίου. —Τότε πως έβρισαν τα φώτα; —Κάποιος που μπήκε στο κτίριο, θα είχε δσα είχαν συμβεί, έβρισε στα φώτα κ' έφυγε.

—'Εσείς; —Μη λένε ανοησίες. 'Εγώ έμεινα εκεί όταν δοηκα το πτώμα και είδοποισα την αστυνομία. Τιποτα δεν μ' εμπόδιζε να φύγω. —'Εκτός αν η αστυνομία ήξερε το ραντεβού σας. —Δέν τ'όξερε. 'Ο Χέντρομ κοιτούσε τόν Κλαίην με προσοχή, με τ'α φρόδια σουφρωμένα. —'Εξακολουθήστε. —'Ο 'Εντουαρντ Χάρολντ, είπε ο Κλαίην, κρυβόταν σ' εκείνη την αποθήκη. Έγραψε ένα γράμμα στη Σύνθια Ρέντον, αποκάλυπτοντάς της που ήταν ώστε να μπορεί να νάρη σ' επαφή μαζί του. Έχω την έντύπωση πως θάστειλε και σε σ'αυς να παρόμοιο μήνυμα. —Χμ, ώστε αυτή την έντύπωση έχετε, έ; —Ναί. —Και τι μ' αυτό; —'Ισως λοιπόν έσ'ε'ς να πήγατε να ιδήτε τόν 'Εντουαρντ Χάρολντ για να διαπιστώσετε αν μπορούσατε να κάνετε τίποτα γι' αυτόν. —'Ωραία θεωρία, είπε ο Χέντρομ. Προσπαθήστε να την αποδείξετε. 'Υποθέτω πως θέλετε ν' αποδείξετε πως εγώ ήμουν ο δολοφόνος. —Πάρτε αυτό το διάγραμμα και μελετήστε το σχετικά με τη θέση του πτώματος. Φαντασθήτε τα πράγματα όπως θέλετε. 'Η λογική λύση είναι ότι κανείς απ' τους συνεταίρους δεν είχε πάει για ένα διάστημα στην αποθήκη, και πως ο 'Εντουαρντ Χάρολντ είχε λόγους να πιστεί πως δεν θα πήγαιναν εκεί. Διάλεξε λοιπόν την αποθήκη για καταφύγιο του. Τότε ο Γκλόστερ, δίνοντάς μου ένα ραντεβού και θέλοντας να είναι το μέρος κάπως απομονωμένο, σκέφθηκε την αποθήκη. 'Όταν ξεκλείδωσε την πόρτα κ' άναψε το φως, ο Χάρολντ κατάλαβε πως είχε παγιδευθεί. 'Ωρμησε, διέσχισε το δωμάτιο και πήδησε απ' το παράθυρο. 'Ο Γκλόστερ έτρεξε στο τηλέφωνο για να είδοποιήσει την αστυνομία. 'Ισως είχε αναγνωρίσει τόν Χάρολντ. 'Ισως νόμιζε πως κάποιος κλέπτης είχε μπή μέσα. Καθώς έτρεχε προς το τηλέφωνο κάποιος που είχε μπή στην αποθήκη μαζί του στάθηκε στην πόρτα και τόν πυροβόλησε από πίσω. Έπειτα έβρισε το φως κ' έφυγε. —Γιατί λένε πως ήταν κάποιος που μπήκε στο δωμάτιο μαζί του; ρώτησε ο Χέντρομ. —Τό αποδεικνύουν οι ένδειξεις. —Ποιές ένδειξεις; —'Ο Γκλόστερ πυροβολήθηκε καθώς πήγαινε προς το τηλέφωνο. Τόν σκότωσε κάποιος που στεκόταν κοντά στην πόρτα, στο βόρειο μέρος του δωματίου. 'Αν η θεωρία μου είναι σωστή, ο Γκλόστερ πρέπει να πήγε προς το τηλέφωνο μόλις μπήκε στο δωμάτιο, άναψε το φως κ' είδε τόν 'Εντουαρντ Χάρολντ να βγαίνει απ' το παράθυρο. Αυτό σημαίνει πως εκείνος που τόν πυροβόλησε μπήκε στο δωμάτιο σχεδόν μαζί με τόν Γκλόστερ. —Την ίδια στιγμή; —'Ισως βρισκόταν ένα—δύο δέματα πιο πίσω του. —Θέλετε να πείτε πως ο άνθρωπος αυτός πήγε στην αποθήκη μαζί με τόν Γκλόστερ; —'Η ήταν κάποιος που ο Γκλόστερ έπρόκειτο να συναντήσει εκεί, κάποιος τρίτος που έπρόκειτο να προμηθεύσει τις πληροφορίες που ήθελε ο Γκλόστερ να μάθει. Μπορεί ναρτασε εκεί λίγα λεπτά πριν απ' τόν Γκλόστερ και να περιμένα. —Και λοιπόν; ρώτησε ο Χέντρομ. —'Αν λοιπόν ο 'Εντουαρντ Χάρολντ σ'αυς έστειλε ένα σημείωμα, πληροφοροράντας σας που βρισκόταν, κ' αν πήγατε να τόν δήτε, υπάρχει πιθανότητα να παρατηρήσατε κάτι που θα μπορούσε να βοηθήσει... 'Ο Χέντρομ άπλωσε τα πόδια του κ' έχωσε τα χέρια του στις τσέπες του παντελονιού του. —Καταλαβαίνετε, είπε ο Κλαίην, πως αν... —Σταθήτε, έκανε ο Χέντρομ. 'Αφ'ηστε με να σκεφτώ λιγάκι. Για κάμποσα δευτερόλεπτα οι δύο άντρες έμειναν σιωπηλοί. 'Ο Χέντρομ, με την πίπα στην άκρη του στόματός του, κάνει νευρικά. Τα μάτια του ήταν καρφωμένα στις μύτες τόν παπουτσιών του. Τέλος, ο Χέντρομ μίλησε με την διστακτικότητα του ανθρώπου που ζητείται κάθε λέξη πριν την πη: —'Ενα π ρ α γ μ α μόνον μπορώ να σ'αυς πω: 'Ο Ρικάρντο Τάονον ώδηγούσε τ' αυτοκίνητό του κοντά σ' αυτή την αποθήκη, κάπου μισή ώρα πριν απ' τη στιγμή που η αστυνομία νομίζει ότι έγινε το έγκλημα. —Πώς το ξέρετε; ρώτησε ο Κλαίην, όταν ο

έλλος σταμάτησε. 'Ο Χέντρομ κούνησε το κεφάλι του. —Μπορώ να πω πως τόν είδατε; ρώτησε ο Κλαίην. —'Οχι. 'Ο Χέντρομ έβγαλε ξαφνικά την πίπα απ' το στόμα του και σηκώθηκε όρθιος. —Έπτα δλα δσα είχα να πώ. Και προχωρώντας προς την πόρτα κ' άνοιγοντάς την, πρόσθεσε: —'Αντιόμμαι, Κλαίην. Φέρθηκαν πιο άπτόμα απ' ό,τι ήθελα. Νόμιζα πως δεν ήσαστε εν τάξει. Τώρα όμως νομίζω πως έχετε δίκιο. 'Αλλά εξακολουθώ να πιστεύω πως θάταν καλύτερα για τόν γατε μείνει στην Κίνα. Θάταν καλύτερα για τόν 'Εντ και για την Σύνθια και για σ'αυς τόν ίδιο. 'Ο Κλαίην τούδωσε το χέρι του. —'Αντίο, έπε. —'Αντίο, έκανε κ' ο Χέντρομ. 'Η πόρτα του διαμερίσματος έκλεισε δυνατά πίσω απ' τόν Τέροου Κλαίην. 'Ο Τέροου Κλαίην, βγαίνοντας απ' το διαμέριμα του Μπιλ Χέντρομ, είδε ένα αστυνομικό αυτοκίνητο να στρίβει τη γωνία και να σταματάει. 'Από ένστικτο, ο Κλαίην προχώρησε γρήγορα στο πεζοδρόμιο και μπήκε στην πρώτη άνοιχτή πόρτα που βρήκε—ένα μικρό συνοικιακό μπαλκόνιο, απ' εκείνα που είναι τόσο συνηθισμένα στον 'Αγίο Φραγκίσκο. Προχωρώντας προς το βάθος του καταστήματος, ο Κλαίην εξέτασε τα έπιμορεια, σ'α να ψαχνε να βρή κάποια ιδιαίτερη μάρα που ήθελε. 'Η πόρτα άνοιξε κ' ο Κλαίην είδε με την άκρη του ματιού του τη γνωστή του σιλουέτα του επιθεωρητή Μάλλου. 'Ο Μάλλου στάθηκε στην πόρτα και τα μάτια του κοίταξαν το έσωτερικό του καταστήματος. Νικημένος, ο Κλαίην προχώρησε λιγάκι, ώλλα με έκπληξη είδε πως ο επιθεωρητής Μάλλου είχε γυρίσει προς τόν ιδιοκτήτη και τούκανε νόημα να πλησιάσει στο ταμείο. 'Ο Κλαίην, νομίζοντας πως αυτό ήταν ίσως παγίδα, προχώρησε προς τούς χυμούς φρούτων και ζήτησε δυο κονσέρβες χυμού άνανα. 'Ο επιθεωρητής Μάλλου έδειχνε στο άναμεταξυ τόν ιδιοκτήτη ένα δακτυλογραφημένο κατάλογο. —Τις τελευταίες μέρες μήπως πουλήσατε αυτά τα είδη ή ένα σημαντικό μέρος τόν σε κάποιο πρόσωπο; ρώτησε. 'Ο Κλαίην έκανε να γυρίσει την πλάτη του, μα ήταν πολύ άργά. 'Ο επιθεωρητής Μάλλου άνασήκωσε το ένα φρούδι του κ' έπειτα ξαφνικά φώναξε, κατ'άπληκτας: —Μπα, μπα, μπα! 'Ο κ. Κλαίην! Τι κάνετε εδώ, κ. Κλαίην. —'Ω, αγοράζω άπλως δυο κονσέρβες χυμού φρούτων, έπε ο Κλαίην. —Πολύ ενδιαφέρον, πάρα πολύ ενδιαφέρον! Τό μπαλκόνιο αυτό είναι αρκετά μακριά απ' το διαμέρισμά σας, δέν είναι; —'Ω, όχι πολύ μακριά. Έρχεται κανείς εδώ με τα πόδια. —'Νομίζετε άπό εδώ, κ. Κλαίην; —'Ω όχι, μά... —Θέλετε να πείτε αν τα πουλήσαμε όλ' αυτά σ' ένα άτομο; ρώτησε ο ιδιοκτήτης. —'Ω, καλά, άς το αυτό τώρα! Έκανε ο Μάλλου, και γυρίζοντας πάλι προς τόν Κλαίην, έπε: Μπορώ να μάθω γιατί δέν διαλέξατε ένα καλύτερο κατάστημα; —'Περπατούσα άπό εδώ και θυμήθηκα πως ήθελα χυμούς φρούτων. —'Είναι βαριά αυτά τα κουτιά, έπε ο επιθεωρητής Μάλλου. —'Ω, τα κουβαλώ μιά χαρά, έπε ο Κλαίην χαμογελώντας. —Δέν ήθελα να πω πως δέν μπορείτε να τα κουβαλήσετε. Μα είναι μάλλον άσυνήθιστο να κουβαλά κανείς χυμούς φρούτων σε άπόσταση όχτώ ή δέκα τετραγώνων, όταν υπάρχουν καταστήματα στο τετράγωνό του. —'Ισως. 'Αλλά τό σκέφθηκα τώρα, περνώντας. 'Ο Μάλλου γύρισε τόν ιδιοκτήτη. —Κοιτάξτε καλά αυτόν τόν άνθρωπο, έπε. Τόν έχετε ξαναδεί άλλη φορά; 'Ο ιδιοκτήτης κούνησε το κεφάλι του. —'Οχι, δέν τόν έχω ξαναδεί, έπε, και δέν πουλήσα σε κανένα αυτό τα είδη τις τελευταίες δυο—τρείς μέρες. Τό πρόσωπο του Μάλλου έδειξε άπογοητευση. —Καλά, έπε. Μήν πητε σε κανένα απ' τούς

πελάτες σας πως ήλθα εδώ, άκούτε; Σε κανένα. —'Εν τάξει. Εξρω να κρατώ το στόμα μου κλειστό. —Μπράβο. 'Ο Μάλλου γύρισε προς τόν Κλαίην. —Δέν είναι περιέργο που έσείς άποφασίσατε να ψωνίσετε σ' αυτή τη συνοικία; —Μά σ'αυς έπτα: Έτυχε να μπώ μέσα! —Ναί, τό καταλάβα αυτό. Μα τι σ'αυς έκανε να μπήτε μέσα; —'Ηθελα λίγο χυμό φρούτων. 'Ο Μάλλου άναστήναξε. —'Είχα σκοπό ναρθω και να μιλήσω λιγάκι μαζί σας σήμερα τό πρωί. 'Αφού όμως έστε εδώ άς πούμε δυο λόγια μαζί. 'Ελάτε στο αυτοκίνητό μου και θα σ'αυς πάω στο σπίτι σας, μαζί με τόν χυμό φρούτων σας! —Θά προτιμούσα να περπατήσω, έπε ο Κλαίην. Μ' άρεσει ναχω σταθερή γη άπό κάτω μου, να κοιτάξω τις διτρίνες τών καταστημάτων που έχουν τόσο άραία πράγματα, και... —Ναί, ναί, ξέρω... Μα θα μπορούσατε να μπήτε σ' αυτοκίνητο μαζί μου κ' έτσι μ' ένα σμπάρο να σκοτώσωμε δυο τριγόνια. 'Ισως σ'αυς πάρω μακριά απ' αυτή τη γειτονία, κ' άφού μιλήσω μαζί σας, να σ'αυς άφήσω να κάνετε περιπάτο όπου θέλετε! —Μά τι έχει αυτή η γειτονία; ρώτησε ο Κλαίην. Πανούκλα; —'Ισως, έπε ο επιθεωρητής Μάλλου. Έχω σκοπό να την δάλω σε καραντίνα. —'Ολόκληρη τη γειτονία; Τό γέλιο του επιθεωρητή Μάλλου έδειξε πως απολάμβανε την κατάσταση. —Μάλιστα, Κλαίην, έπε. Ένα είδος καραντίνας. Είναι άσυνήθιστο. —Για πόιν; —Για σ'αυς. —'Εδώ; —Ναί. —Δέν βλέπω γιατί. —Μπορώ να σ'αυς τό εξηγήσω πολύ εύκολα. 'Αλλά πρώτα πρέπει να μπήτε σ' αυτό τό αυτοκίνητο. Δώστε μου τό πακέτο σας. Δό κονσέρβες χυμού άνανα, έ; Πολύ ενδιαφέρον, πάρα πολύ ενδιαφέρον. 'Από δώ είναι τό αυτοκίνητο, κύριε Κλαίην. 'Ελάτε, μη διατάξετε. Θά μπορούσα να κάνω την πρόκλησή μου έπίσημα, ξέρετε... 'Ο Κλαίην συνάδνε τόν επιθεωρητή Μάλλου στο αυτοκίνητο της αστυνομίας, άνέβηκε και κάθισε πλάι του. —Λοιπόν, έπε σοβαρά ο Μάλλου, θα ήθελα να σ'αυς προειδοποιήσω. Οι άνθρωποι σαν κ' έσ'αυς που παίζουν τούς κλέφτες κ' αστυνομικούς, δημιουργούν πάντα φασαρίες! —Τι έννοείτε; ρώτησε ο Κλαίην. —Ξέρετε τι έννοώ: Γυρίζετε σ' αυτά τα μαγαζιά και προσπαθείτε να βρήτε πού άγόρασε ο 'Εντουαρντ Χάρολντ τις προμήθειες που υπήρχαν σ' αυτή την κρυψώνα! —Δέν ρώτησα τίποτα σ' αυτό τό κατάσταση. —Ξέρω, ξέρω... Δημιουργήσατε τις προϋποθέσεις για μιά τέττα άνάκριση, άγοράζοντας δυο κονσέρβες χυμού φρούτων άνανα. 'Ελάτε, κ. Κλαίην, μην προσπαθήτε να με κοροιδέψετε. Εξρω τ'αυς λέω. 'Ολ' αυτά δημιουργούν δυσχέρειες στην αστυνομία. 'Αφήστε τα στους αστυνομικούς. 'Ο Μάλλου ώδήγησε τό αυτοκίνητό του προσεχτικά. —Αυτή η Σύνθια Ρέντον, έπε σε λίγο, πρέπει να είναι πολύ άραία καπέλα. —'Είναι. —Δέν την είδατε άπό τότε που γυρίσατε; —Δέν καταλαβαίνω τί σχέση έχει αυτό με... —'Απλουστα, η αστυνομία ψάχνει να τη βρή για να της κινή μερικές έρωτήσεις. 'Ηταν σχεδόν άρραβωνιασμένη με τόν 'Εντουαρντ Χάρολντ. Πρέπει λοιπόν να ξέρη πού βρισκείται. —'Η πού βρισκόταν, έπε ο Κλαίην. —Ξέρομε πού βρισκόταν. Βρισκόταν εκεί σ' αυτή την αποθήκη κ' είχε προμηθεύσει για δολοκλήρη πολιορκία. Κάποιος άγόρασε ένα σωρό τράφιμα, καθώς φαίνεται όλα μαζί. Έτσι, ο Χάρολντ μπορούσε να μείνει εκεί ένα μήνα, χωρίς να χρειάζεται να βγάλει τό κεφάλι του απ' την πόρτα! —Νομίζετε πως αυτό τό πρόσωπο ήταν η μίς Ρέντον; —Στό έπάγγελμά μου, δέν χάνομε καιρό σε είχασιες, κύριε Κλαίην. Κάνομε άνακρίσεις. Κ' οι άνακρίσεις μας πρέπει να καλύπτουν όλα τα ένδεχόμενα. —'Ετσι είναι, παραδέχτηκε ο Κλαίην. —'Ακόμα κι αυτόν τόν άινιγματικό Κινέζο ύπηρέτη σας, τόν Γιατ Τόι. —'Χμ! Θά χρειάζεται να έχετε άφάνταστη ύπομονη... —Δέν έχομε δυστυχώς καιρό για να είμαστε τόσο ύπομονητικοί. Πρέπει να κάνομε τη δουλειά μας γρήγορα, προσέχοντας τα ούσιώδη σημεία. 'Ας πάρουμε λ. χ. τη δική σας περίπτωση, κ. Κλαίην. Είστε βέβαιος πως πήγατε χτες τό βράδυ εκεί με ταξί; —Γιατί; —Θά είμαι ειλικρινής μαζί σας. 'Τάχαγε κάποιο στοιχείο που δέν δώσατε στις έρωτήσεις. —'Εκτός άπό την τσάντα της μίς Ρέντον; ρώτησε ο Κλαίην. Τό πρόσωπο του Μάλλου έγινε άκαμτο. —Δέν λέμε πάντα όλα δσα ξέρομε. —'Αναρωτιόμουν μήπως ο Γκλόστερ δοηκε την τσάντα της μίς Ρέντον στην αποθήκη και γι' αυτό ήθελε να με όη... 'Ισως ναδελε να μου τη δώσει για να της την επιστρέψω. —Και τι σ'αυς κάνει να πιστεύετε ότι μπορεί να δοηκε την τσάντα; —'Αν η μίς Ρέντον την άφησε στην αποθήκη, μπορεί ο Γκλόστερ να την δοηκε. 'Ο Μάλλου μείωσε την ταχύτητα του αυτοκινήτου του κ' έπειτα γύρισε σε μιά πάροδο και τό σταμάτησε. Έβρισε τη μηχανή και γύρισε προς τόν Κλαίην. —Και τώρα, άς μιλήσω καθαρά, έπε. 'Ο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 53

Αλίκη Βουγιουκλάκη

ΠΟΛΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΕΣΑ
ΣΕ ΛΙΓΟΥΣ ΜΟΝΑΧΑ ΜΗΝΕΣ...

Αλίκη... 'Αλίκη... ξύπνα, κόρη μου! "Εφιασε το αυτοκίνητο!

"Η κυρία Βουγιουκλάκη κούνησε ελαφρά την κόρη της από τον ώμο. Με τα πλούσια μαλλιά της απλωμένα πάνω στο μαξιλάρι, η 'Αλίκη έδειχνε πολύ νεώτερη από τα είκοσίενα της καλοκαίρια. "Εδειχνε, όμως, πως ήθελε ακόμη λιγάκι ύπνο.

Χθές τη νύχτα το θέατρο είχε δυο παραστάσεις. "Η 'Αλίκη έπεσε να κοιμηθί στις 2 μετά τα μεσάνυχτα. Και τώρα, τέσσερις μόλις ώρες αργότερα, έπρεπε να σηκωθεί πάλι.

Είχε έρθει να την πάρη το αυτοκίνητο, γεμάτο τεχνικούς. "Ενας Θεός ξέρει πού θα την πήγαιναν σήμερα. Στη Ραφίνα, στο Ναύπλιο, στην Αίγινα. Μπορεί, όμως, και στο στούντιο, στην 'Αθήνα, για την ήχοληψία ή για το γύρισμα κανενός έσωτερικού. "Ισως ακόμη και στο θέατρο για τις πρόβες του έπομένου έργου.

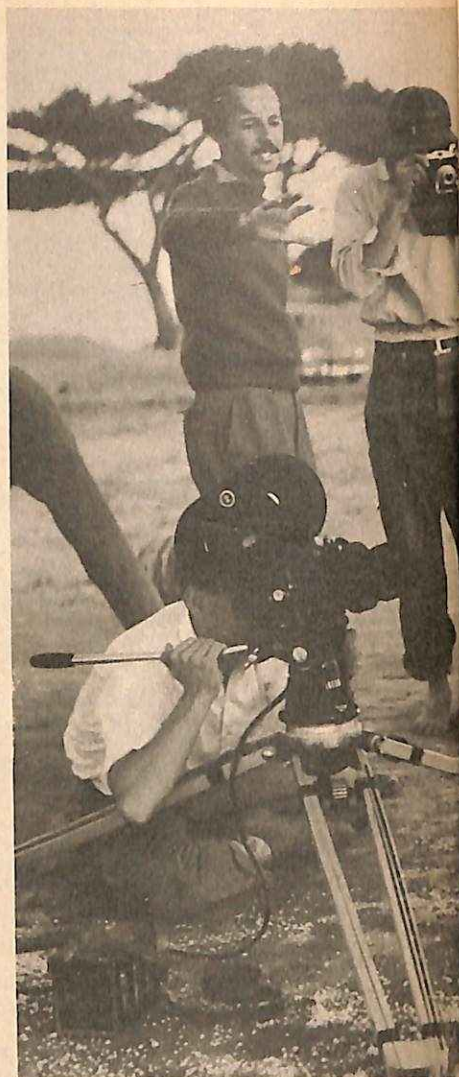
Θάλειπε όλη την ημέρα. "Αν γύριζαν σκηνές από το «Σκιάχτρο», θάπρεπε να τσαλαβουτάη ξυπόλητη στα βρώμικα νερά της λίμνης, στη Λούτσα. Σαν 'Αννού-

λα πάλι, ντυμένη μπαλαρίνα, με το εύλογιστο σώμα της φυλακισμένο στη μαύρη εφαρμοστή φόρμα, θα έπρεπε να χοροπηδάη σ' ένα κινηματογραφικό στούντιο, που ή συγκεντρωμένη ακτινοβολία καμμιά δεκαριά προβολέων θα το είχε μεταβάλει σε προθάλαμο της Κολάσεως.

Και για μεσημεριανό φαγητό θα κατάνιπε γρήγορα-γρήγορα, στο διάλειμμα δυο σκηνών, λίγο μωσχάρι ψητό και ρούσικη σαλάτα, σερβιρισμένα σ' ένα χάρτινο πιάτο, που μόνο να το βλέπης σου κόβεται ή όρεξη.

Κείμενο και φωτογραφίες Β. ΜΙΓΚΟΥ

ΕΞΑΝΤΑΗΜΕΝΗ ή 'Αλίκη έγειρε καταγής, κάτω από τα πεύκα, για να κλέψη λίγο ύπνο. Δύσκολα ο θεατής μπορεί να καταλάβη πόσο κόπο και πόση προσπάθεια ζητάει μιιά ταινία, όταν γυρίζεται, από την πρωταγωνίστρια

ΠΕΡΥΣΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ Η ΑΛΙΚΗ

ΕΛΑΒΕ ΜΕΡΟΣ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΘΗΚΑΝ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ

Φυσικά, για μεσημεριανό ύπνο ούτε λόγος να γίνεται. Τέτια σπατάλη χρόνου; "Αποκλείεται...

"Αργά τ' απόγευμα ή 'Αλίκη θα γύριζε στο σπίτι Ισα-Ισα να κάνει ένα θιαστικό μάνιο και να τρέξει για να θρίσκειται στο θέατρο έγκαιρως.

Αυτό ήταν το πρόγραμμα της ημέρας —όπως και της προηγούμενης, όπως και της αόριανής— συλλογίζόταν ή κυρία Βουγιουκλάκη, καθώς παρακολουθούσε την 'Αλίκη να σηκώνεται και να τεντώνεται για να ξευστάξη. Κ' ένας οίκτος πλημμύρισε τη μητρική της καρδιά.

Γιατί τάχα να θασανίζεται έτσι ή κόρη της; Γιατί ν' αποστερηται όλες τις χαρές που απολαμβάνουν οι κοπέλες της ηλικίας της; Γιατί να μην είναι κ' ή 'Αλίκη σαν τ' άλλα κορίτσια;

Γιατί; "Επειδή μέσα στην 'Αλίκη καίει ή άγια φλόγα που την κάνει να ξεχωρίζη από τα άλλα συνηθισμένα κορίτσια. "Η 'Αλίκη είναι γενημένη ήθοποιός. Το να προσπαθήση να την έμποδισή κανείς να είναι ήθοποιός, θα ήταν το ίδιο μάταιο σά να προσπαθήση να κόψη το τραγούδι ενός πουλιού, να έμποδισή ένα λουλούδι να σκορπάη το άρωμά του. "Εδώ και λίγους μήνες, ή 'Αλίκη δέλυσε τόν άρραβώνα της, όταν της έτέθη το δίλημμα να διαλέ-

ξη ανάμεσα στη σκηνή και στην οικογενειακή ζωή.

Διαθέτει σε αξιοσημείωτο βαθμό εκείνο που συνιστά την ουσία του ταλέντου στον ήθοποιό, την ικανότητα να παριστάνη άλλα πρόσωπα εκτός από τον εαυτό του.

Δείγμα του ευστροφου ταλέντου της 'Αλίκης, έξω από τη σκηνή, έχετε αν την παρακολουθήσετε να μιμνται διάφορους χαρακτήρες που της έκαναν εντύπωση στη διάρκεια ενός σύντομου ταξιδιού στο Νέο Κόσμο, το περασμένο καλοκαίρι. Τον Πέρση φοιτητή που της προσέφερε «πέψι-κόλα» στο αεροπλάνο της TWA που ταξίδευε. Τον τραχύ αξιωματοχο του αεροδρομίου 'Αϊντλου. Αίλντ, την γριά 'Αγγλίδα στο Μοντρέαλ.

Εύαισθησία, ευφύια, χάρη.

Στο ταλέντο της 'Αλίκης πρέπει να προστεθούν ή εύαισθησία, ή ευφύια, ή χάρη της και ή ακτινοβολία της προσωπικότητάς της. Αυτός ο σπάνιος συνδυασμός έξηγει και τη μεγάλη αγάπη του κοινού —απόκτησε αρκετή δημοτικότητα, μέσα σε λίγους μήνες, τόσο σαν ήθοποιός του θεάτρου, όσο και του κινηματογράφου.

Στις αρχές του περασμένου χρόνου προσελήφθη στο θίασο Κατερίνας. Στο πλευρό της δια-

κεκριμένης αυτής πρωταγωνίστριας της ελληνικής σκηνής, απέδειξε την αξία της σαν «ένζεν» στη «Θεατρίνα» του Σώμερσετ Μάμ και κυρίως στο «Κοντέρτο» του Χέρμαν Μπάρ, στο οποίο ήταν πραγματικά υπέροχη. Κατόπιν, ή ευκαιρία να προβληθί ακόμη περισσότερο της δόθηκε στον «'Αγωνα κήπο» του Μπακε νιόλ. Τώρα παίζει το ρόλο της δεκαπεντάχρονης Πέπυ, στο «Δί-κτυ της άραχνης» της 'Αγκάθα Κρίστι.

Κατά πρώτο λόγο, ή 'Αλίκη Βουγιουκλάκη είναι ήθοποιός του θεάτρου. Και οι προτιμήσεις της κλίνουν προς αυτή την κατεύθυνση. Κατά την ταπεινή μου γνώμη, ωστόσο, θα γνωρίση μεγαλύτερες έπιτυχίες στη σταδιοδρομία της στην οθόνη.

Μέρα με την ημέρα μεγαλώνουν οι προσφορές των κινηματογραφικών οργανισμών της 'Αθήνας. Το περασμένο καλοκαίρι έλαβε μέρος σε πέντε διαφορετικές ταινίες, που γυρίσθηκαν ταυτόχρονα. Την είδαμε κιόλας στη τράχονα. Την είδαμε κιόλας στη «Μαρία Πενταγιάτισσα». Δεν έλεγε, είναι αλήθεια, πολλά πράγματα, γιατί ο ρόλος δέν της πήγαινε. 'Αλλά, φυσικά, ή 'Αλίκη δέν φταίει γι' αυτό. "Ας ελπίσου-με ότι οι τέσσερις άλλες έκμεταλλεύονται καλύτερα τις κινηματογραφικές της δυνατότητες.

Β. ΜΙΓΚΟΣ

Στην ταινία, του Δήμη Λαδάρη «Χαριτωμένοι μάγκες» ή 'Αλίκη Βουγιουκλάκη παίζει το ρόλο μιάς χορεύτριας, κ' έτσι υποχρεώθηκε να πάρη μαθήματα κλασικού χορού.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΦΩΚΝΗΤΩΝ

- ♦ Γιατί όχι;
- ♦ Αφού για τον χορό των βιστουόζων του «σαρδάμ» θα όμιλησμε, γιατί να μην αρχίσουμε κι' εμείς μ' ένα «σαρδάμ»;
- ♦ Πρώτα λοιπόν, —περί σαρδάμ: ο καθολιστικός αυτός όρος (άγνωστου ετυμολογίας και προελεύσεως) υποδηλοί το μπερδεμα της γλώσσας που μπορεί να συμβή σ' ένα ρήτορα, έναν ήθοποιό ή έναν εκφωνητή (μεταξύ μας, και ο μη γένοιτο, ακόμα και σ' ένα δουλευτή) κατά την διάρκεια της εκφωνήσεως ενός ούσιδηποτε κειμένου. Στους θεατρικούς και ραδιοφωνικούς κύκλους τα σαρδάμ συλλέγονται σαν πολύτιμοι λίθοι και προσφέρονται ως αναμφικτικά στις ανέλιες-τες ώρες της άναμνής για μία πρόβα ή για το γύρισμα μίας κινηματογραφικής σκηνής.
- ♦ Δεν γράφονται, βέβαια, όλα τα σαρδάμ, αν και, μεταξύ μας, τα διασκεδαστικώτερα είναι ακριβώς εκείνα που δεν γράφονται. Είς το ενεργητικόν της Νιόβης Πηνιότογλου υπάρχει ένα από τα κλασικώτατα, και μάλιστα προσφάτως ο εκλεκτότατος εκείνος και συμπαθέστατος πρωταγωνιστής του «Θεάτρου Τέχνης» Γιώργος Λαζάνης, έκανε, εν ώρα παραστάσεως, και τον έαυτο του και την πλατεία να έρυνε, εν ώρα παραστάσεως, στην σταχυολόγηση των σαρδάμ είναι έθροισαν! Αύθεντία πάντως στην σταχυολόγηση των σαρδάμ είναι άλλος διαπρεπής εκφωνητής, ο Γιώργος Άνεστόπουλος, και από την εξαιρετικά έμπειροστατωμένη επιστημονική αυτή εργασία του δεν έφρει κανείς τί να πρωτοδιαλέξη:
- ♦ Τό «νεκικήκαμεν» που ανέφωρνε ως άλλος Μαραθωνομάχος ο Στέλιος Κυριακίδης; Τα «μαθήματα χειροπλεκτικής» που προσφέρει γνωστό περιοδικό; Τον «καθύτατον υποκλεισμών» που έκαναν τα μέλη του Διπλωματικού Σώματος; Την «άνταλλαγή άναπτών» μετά θεραπευτικούς σκοπούς; Τα «διαφυστήρια» του νέου Πρέσβευς; Τον «ίπποκόμο» Άτλν που άφίχθη στο άεροδρόμιο του Έλληνικού; "Η «πυροπόμο» που πωλεί γνωστό διδισπωλεις, μαζί με τα στυλό και τα αυτόματα μολύβια;
- ♦ Άλλά έχουν είπωθ και τα έξης ώραία καίριους: «λόγω της συνεχιζόμενης συναυλίας διακόπτομεν την μετάδοσιν της βροχής», «παίζει η όρχήστρα του Μπι-Μπι-Σι και διαφθείρει ο Άρθούρος Τσκαβάνι», «η Έλλάς εύρίσκει εις το μεχμαίτιον των δύο κόσμων», «ο καιρός θα είναι αίθριος μετά πιθανότητος πιθανών βροχών» και «εδώ σιδηροδρομικός σταθμός Άθηνών».
- ♦ Είναι εκπληκτικό το πως μερδεύεται η γλώσσα, ακόμη και η πιό έξησκημένη, αντίκρυ στο μικρόφωνο...
- ♦ Αντιλαμβάνεται λοιπόν κανείς γιατί η συμπαθεστάτη αυτή τάξη των εκφωνητών έχει κάθε δικαίωμα στη στοργή μας και στη συμπάραστασή μας και γιατί όποιος έχει κέρι την τελειότητα Κυριακή της Άποκρήας σε χαρούμενο περιβάλλον πρέπει όπωσδήποτε να προμηθευτή έγκαιρώς τα εισιτήρια του για τον χορό του «Πτι Παλάι».
- ♦ Διότι όσοι ζούν επικινδύνως πρέπει να προστατεύονται, και το έπαγγέλμα του εκφωνητού, έδώ που τά λέμε, στον τόπο μας δεν προστατεύεται και δεν άρείβεται ανάλογα με τους κινδύνους και τις κακουχίες που συνεπάγεται. Σαν ακροβάτης σε σκονί είναι ο καμμένος ο εκφωνητής απ' τη στιγμή που θα ανάλαβη ύπηρεσία (πολύ συχνά απ' τ' άγρια χαράματα) μέχρι που θα τελειώσει τη δάρδια του (συχνότερα μέσ' στα βαθεία μεσάνυχτα) στους περιφημούς έκείνους ραδιοθαλάμους που έχουν κτισθ για κλίμα τροπικό και έτοιμή μετάβαση από το ένα στούντιο στο άλλο μέσ' στη βροχή συνεπάγεται όπωσδήποτε ένα συνάχι, όταν δεν έχη βαρύτερα αποτελέσματα.
- ♦ Άλλά μέρα που είναι σήμερα, ως ξεχάσουμε τα δυσάρεστα. Στο χορό των εκφωνητών πάει κανείς για να κάνει κέφι και μόνον τα παρακολούθης τον Τζόν Βεινόγλου να πρόσταται της όλης χορευτικής διαδικασίας είναι μία ένωση αίσιοδοξίας και χαράς. Και υπάρχει βέβαια και το κάλλος, —όχι μόνον του Γιώργου Κάρτερ, αλλά και των θηλυκών συνδέλων του, και μη λησμονούμε ότι ανάμεσα σ' αυτές υπάρχουν κυρίαί με περγαμινές καλλιστείας και άλλαι κυρίαί με δάφνες κοσμικές, θεατρικές και κινηματογραφικές. Άλλωστε με τους άθέατους αυτούς της Ραδιοφωνίας άσκολήθηκαν και πέρσι οι ΕΙΚΟΝΕΣ σ' ένα ώραίατατο φωτογραφικό ρεπορτάζ του Βάσου Μίγγου.
- ♦ Αυτά φυσικά για όσους σκοπεύουν να πάνε σε χορό την τελευταία Κυριακή της Άποκρήας. Όσοι τυχόν δεν πάνε —θα έχουν την Δευτέρα πιό καθαρό μυαλό να κινήσουν ναρίς για το Ξυλόκαστρο. Γιατί ειδικά το Ξυλόκαστρο; Θά το αναλύσουμε κι αυτό, σε μία προσεχή έλπίζω... έκπομπή!

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 24 Φεβρ. έως 2 Μαρτίου 1958

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: Θα περάσετε μία πολύ εύχρηστη εβδομάδα. Πολλά εύχρηστα γεγονότα που δεν περιμένατε θα σας δώσουν καινούργιο κουράγιο για να συνεχίσετε τις προσπάθειες. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 1.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 21 Μαΐου: Πολλές έλπίδες και μία εύχρηστη έκπληξη που θ' αποδείξει για μία ακόμη φορά ότι είσατε τυχερός. Προσέξτε μόνο την υγεία σας. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, άριθ. 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Άλλεπάλληλα γεγονότα θ' αποδείξουν την σταθερότητα ενός προσωπικού σας δεσμού και θα στενοχωρηθούν πολλούς που δεν πιστεύουν ότι υπάρχει ρομαντισμός. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 2.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: 'Η καινούργια εβδομάδα σας φέρνει ένα σωρό έπιτυχίες. 'Η ευκαιρία είναι μοναδική. Μπορείτε να σχεδιάσετε όλη την εργασία σας. Θα εύτυχησετε. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 8.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου: Ένα εύχρηστο ταξίδι θα σας δώσει την ευκαιρία να κάνετε μία διακοπή στην καθημερινή ρουτίνα. Καινούργιες επιχειρήσεις εμφανίζονται στον ορίζοντα. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 19.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ. - 22 Σηρίου: Όσο ταχύτερα πάρετε αποφάσεις, τόσο καλύτερα θα διοργανώσετε άρισμένα σημεία της δουλειάς σας. Τα αισθηματικά εύνοούνται. Εύνοική ημέρα: Σάββατο, άριθ. 11.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: 'Η υπερδιέγερση που σας έχει καταλάβει τον τελευταίο καιρό θα υποχωρήσει και η ζωή σας θα ξαναβρεί τον κανονικό της ρυθμό. Θα παρουσιασθούν πολλές ευκαιρίες. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, άριθ. 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 'Νηρίου: Μία πρόσκληση που περιμένατε από καιρό θα σας δώσει μία πρωτόγονη χαρά και θα αλλάξει όλο το ρυθμό της ζωής σας. Να είστε εξοισαστοί. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 20.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δεμβρίου: Μία ακόμη προσπάθεια και πολύ σύντομα θα μπορέσετε να έπιτυχετε εκείνο που περιμένατε από καιρό. Προσέξτε μόνο μην είστε διασπαστικοί. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 5.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιαν.: Μερικοί ακόμη εύστοχοι έλιγμοι και σύντομα θα δώγη από τις οικονομικές δυσχέρειες που σας έχουν φέρει οι τελευταίοι μήνες. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 17.

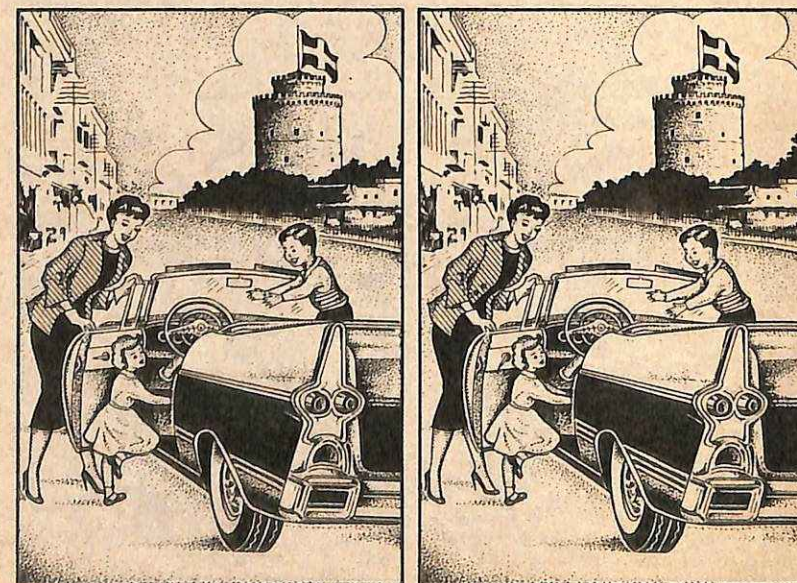

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φηρίου: Διατηρήστε την ίδια μαχητικότητα και μη σταματήσετε ακόμη κι αν βρεθήτε μπροστά σε μία πολύ δύσκολη στιγμή της ζωής σας. Κουράγιο. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 23.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Όρισμένα σχέδια που είχατε κάνει από καιρό, θα πάρουν σάρκα και όστα και θα αποδείξουν την όρθότητα της σκέψέας σας. Ξεκουρασθήτε. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 2.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε έννεα σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

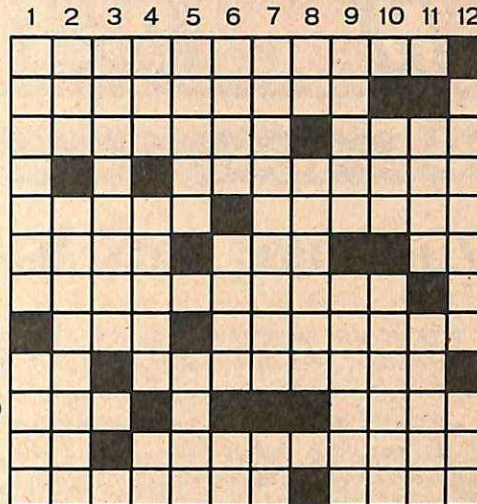
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. 'Ιταλός συνθέτης μελοδραμάτων και όπερετών (1858-1919)
2. 'Η ύψηλιος
3. Το στερούμενο στύλου άνθος — Προάγγελοι βροχής
4. Αυτή ένθουσιάζει κάθε καλλιτεχνική ψυχή
5. Πέριε αυτών περιστρέφονται τα όμηρικά έπη (γεν.) — 'Ητο ή φαντασία του Μπωνταιλέρ
6. Πολεμική κραυγή — Τρία όμοια εκ των όποιών δύο άνήκουν εις τον ΟΤΕ — 'Αρθρον
7. 'Ακαθόπτερυγιον Ιχθύος με μεγάλην κεφαλήν (γεν.)
8. Τελικός σύνδεσμος, αντιστρέφως — Στρατιωτικών σώμα των Ρωσικών, αντίστροφο προς το σημερινό τάγμα
9. Πρόθεσις — Κοινή όνομασία ποικιλίας άμπελου εις Κεφαλληνίαν
10. 'Όρος του σκακιού — Κλητική άνδρικού όνόματος (χαϊδ.)
11. Συμπλεκτικόν της άρχαίας, αντιστρέφως — 'Ανεπιτήδευτος, λιτός
12. Μία μεγάλη φυλή — Όρος του ποδοσφαίρου

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Πρωτεύουσα πορτογαλικής αποικίας της 'Αφρικής (γεν.) — 'Ενα κόμμα
2. 'Αριθμητικόν και πρόθεσις — 'Ιταλική πόλις, ή γενέτειρα του Λεοπάρντι
3. Χρονικόν διάστημα
4. «Ο λωλός με τα θυμάτα χαίρεται, και με τα... πλουταίνει» (παροιμ.) — Γεννητικά κύτταρα — Συμπερασματικός σύνδεσμος πρό φωνήεντος
5. 'Αθηναίος εύπατρίδης, γαμβρός του Θεογένης, γνωστός από έ-

- να... άγος — Φολίς
6. 'Ενώπιε καρδιές... λατινιστί — Τεμάχιον ξύλου προς ύποστήριξιν (αίτ. δημ.) — Πρόθεσις
7. 'Ο σπουδαιότερος εκκλησιαστικός ποιητής της Δύσεως κατά τον ΣΤ' αιώνα, ο επικληθείς Φορτουάτος (γεν.) — Κοράκι της πολιτικός
8. 'Υποθετικόν — 'Όταν φεύγουν θυμώνουν οι γυναίκες... αντιστρέφως
9. Το πατητήρι — Όλλανδός ζωγράφος (1738-1805)
10. Χρονικά περίοδοι — Σ' αυτών βασίζεται σχεδόν το κράτος (αίτ. δημ.)
11. Το έπίσημον έπίκειον της νήσου Θήρας — 'Ιδρυτής θρησκείας (γεν.)
12. Ένας προφήτης, ενάθρως — Τόσων έτών άπέθανεν ο Γ. Ροσσίνι

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχιστε λοιπόν από οποιοδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όρίζοντιως, καθετίως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Βάζετε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

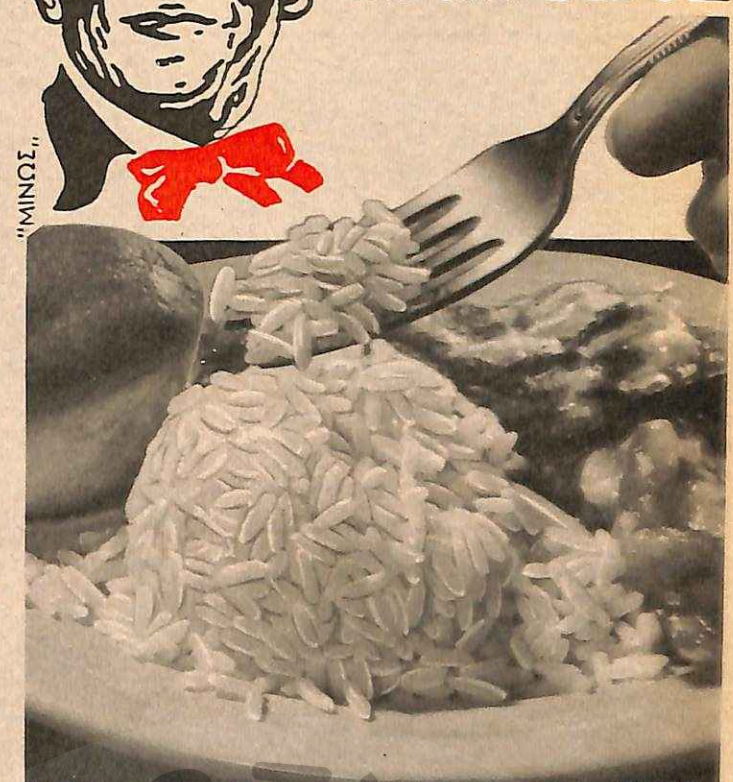
Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσέξτε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ», Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 47

ΡΥΖΙ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

- Πολλές φορές κρύνει ξαναζεσταίνεται και παραμένει σπυρωτό
- Διπλάσιο σε άπόδοσι
- Τώρα πιό άγοράσατε χύμα ρύζι με τα πεταλάκια του

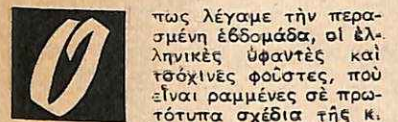
ΕΠΙΤΥΧΙΑ 100%.

“ΟΛΥΜΠΙΑ” ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
Ο Δ Ο Σ Κ Ο Ρ Α Η 1 0 Τ Η Α. 34.720 • 25.708

Με τις ΕΙΚΟΝΕΣ σας βλέπει
ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ
είναι το
ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΣΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

Η αλήθεια στη Χώρα των Θαυμάτων

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

πως λέγαμε την περασμένη εβδομάδα, οι ελληνικές ύφαντες και τσάχνες φούστες, που είναι ραμμένες σε πρωτότυπα σχέδια της κ.

Ελληνικής Εργασίας Πωλητικής, δολοφονούνται από άρατες ζέρσεϊ ή πλεκτές μπλούζες. Τώρα, λοιπόν, που η άνοιξη αρχίζει να σταθεροποιείται, κάθε γυναίκα στρέφει την προσοχή της σε κάτι καινούριο, ζωντανό και ωραίο, που θα την βοηθήσει να χαρή τον ερχομό της εποχής των λουλουδιών. Το ωραιότερο και φθηνότερο ξανάκιμα της εμφάνισής της είναι άναμφισβήτα μια κομψή μπλούζα σ' έναν ωραίο χρωματισμό, που μπορεί να δώσει τελείως καινούργια μορφή σε μια απλή μαύρη, μπλε ή γκρι φανελλένια φούστα. Και η μπουτίκ Εύαγγελίδου-Κουρτίδη, στην Λεωφόρο Πατισσίου 6, έχει μια από τις μεγαλύτερες και ωραιότερες συλλογές για πρακτικά και εύκολα φορετά μπλουζάκια, σε κάθε απόχρωση και σχέδιο. Οι ωραιότερες αγγλικές ή ελβετικές δημιουργίες δεν μπορούν να παραβληθούν σε λεπτότητα υφάνσως, πρωτοτυπία και γούστο με τις πραγματικά όμορφες μπλούζες της μπουτίκ Εύαγγελίδου-Κουρτίδη.

Αρχίζουμε από τα μπλουζάκια χωρίς μανίκια, μ' ένα απλό ζαпонέ κάλυμμα του ώμου, που γαρνίρονται με μπετό ντεκολτέ και τονίζουν τη μέση και το κορμί μ' ένα λεπτό λαστίριο που τελειώνει πιο κάτω από το στήθος. Αυτή η μπλούζα υπάρχει σε κάθε απόχρωση και μπορεί ωραία να συνδυαστεί με τις ελληνικές ύφαντες φούστες, που αναφέραμε την περασμένη εβδομάδα. Άλλα η ποικιλία επεκτείνεται σε δεκάδες σχέδια, από το κλασικό εγγλέζικο πουλόβερ με τα κουμπιά από πάνω ως κάτω, ως τα ριγέ σπώρ μπλουζάκια και το συμπλήρωμα των παντελονιών, τις χονδρά πλεγμένες μπλούζες, που ολοκληρώνονται από ένα φανταζιγκ σκολ. Ένα από τα πιο όμορφα πουλόβερ είναι μια κίτρινη σπώρ μπλούζα με χαμηλή μανικακόλληση, που το μανίκι της είναι πλεγμένο δυο λάστιχο, καθώς και το τελειώμα του γιαντά. Φυσικά, δεν είναι δυνατόν ν' αναφέρουμε όλες τις πρωτότυπες πλεκτικές δημιουργίες της μπουτίκ Εύαγγελίδου-Κουρτίδη, που τις ετοιμάζει σε δική της πλεκτήρια και γι' αυτό διακρίνονται για την ποιότητα και την τέλεια εφαρμογή τους. Πάντως, είναι γεγονός ότι, μ' ένα από τα μπλουζάκια αυτά του μεγάλου αθηναϊκού καταστήματος μόδας, μπορείτε φθηνά και ωραία να ολοκληρώσετε μια κομψή ανοιξιάτικη εμφάνιση

Λέν υπάρχει αμφιβολία πως το ωραίο δεν είναι πάντοτε και το ακριβό. Κι αυτός ο κανόνας ισχύει απόλυτα στην διακόσμηση του σπιτιού σας, διότι, όπως μας είπε και την περασμένη εβδομάδα η έλκετική διακομητρία και δημιουργός του «ΗΟ-ΜΕ» της οδού Βουλής 15, κ. Ρέτη Στυροπούλου, είναι απαραίτητο να φροντίσετε προσεκτικά κάθε λεπτομέρεια του, ώστε να κατορθώσετε να δώσετε ψυχή και ζίστασια στο δωμάτιο. Στην Ελλάδα υπάρχουν πολλά δωμάτια υλικά για τη διακόσμηση ενός σπιτιού. Τα ελληνικά υφάντα, τα ωραία κρετόν που κατασκευάζουν τα ελληνικά εργοστάσια, τα ωραία πιάτα, εκτός φυσικά από εκείνα που κοσμούνται με την Ακρόπολη και διάφορες αρχαίες παραστάσεις, ένα δυο παλαιά αντικείμενα που μπορείτε να βρείτε στο σεντούκι της γιάγας ή μερικά νησιώτικα ποτήρια, παλιές λάμπες και κροκηγιά, που υπάρχουν με ελάχιστες τιμές στην οδό Πανδρόσου. Το ωραίο σπιτί, άλλωστε, πρέπει να είναι και χαρούμενο. Το ελληνικό φως σας βοηθάει σ' αυτό, εάν απαλλάξετε τα παράθυρά σας από τις βαρείες κουρτίνες και τα σκιάσετε με ελαφρά έμπριμε υφάσματα, βάζοντας χαρούμενα υφάσματα στους τοίχους και γεμίζοντας το σπιτί σας με λουλούδια και γλάστρες. Έτσι, θα έχετε ένα τέλειο αποτέλεσμα ομορφιάς και ζίστης ατμόσφαιρας. Εκείνο, όμως, που πρέπει να προσέξετε περισσότερο είναι η εκλογή του ριθμού των επίπλων. Έπικρατεί, βέβαια, προτίμηση στα παλιά επίπλα, που αποκαλύπτει ένα εκπληκτικό γούστο και μια καλλιτεχνική διάθεση, που στοιχίζει, βέ-

Με τα πρώτα μηνύματα της άνοιξης, κάθε γυναίκα αρχίζει να ενδιέφευται περισσότερο για τη σιλουέττα της. Το καινούργιο ταγιέρ, που θα φτιάξει για τις ήλιόλουστες μαρτιάτικες ημέρες, ή το απλό μονοκόμματο φόρεμα χρειάζονται ένα συμπλήρωμα: Το τέλειο κορμί! Και να ή λυση: Τα ελαφρά λαστέ ή παντελονάκια της αμερικανικής φήρμας «Ε-Λάνκας», που διαθέτει το κατάστημα Δέλτα της οδού Φωκίωνος 13, είναι, πράγματι, μοναδικά, γιατί έχουν διπλή ελαστικότητα και δεν σφίγγουν το κορμί, δίνοντάς του άνεση και να κινείται. Ακόμη και οι λεπτές γυναίκες, που δεν έχουν ανάγκη να κρύψουν κανένα μικρό σωματικό ελάττωμα, χρειάζονται το ελαφρό λαστέ, που στο Παρίσι και στη Νέα Υόρκη το χρησιμοποιούν ακόμη και τα πιο αδύνατα μαννεκέν. Εάν, όμως, θέ-

ματικά ανώτερη από την ευρωπαϊκή ή αμερικανική εργασία αυτού του τύπου. Τα μεγάλα εργοστάσια της Μακεδονικής Κλινοποιίας παρουσιάζουν γραφεία με ειδικές θέσεις για γραφομηχανές, πολλά εξηρητικά χωρισμένα ή βαθεία συρτάρια, περιστροφικές καρέκλες και άλλα μετέλλνια είδη, που το απλό πράσινο χρώμα τους δίνει μια εύχρηστη άψογη αλλάζει κυριολεκτικά την άποψη του καταθλιπτικού παλιού τύπου γραφείου με τα ξύλινα βαρεία επίπλα και τις διδωλθικές. Έτσι, ο σύγχρονος εργαζόμενος Έλληνας μπορεί ν' αποκτήσει ένα αντίστοιχο των ξένων διομηχανιών μετέλλνιο γραφείο, που του δίνει περισσότερο κέφι για δουλειά και απόδοσης.

Το Παρίσι εξακολουθεί να λανσάρη τη γούνα σ' ανοιξιάτικα μοντέλα του. Μετά τα διζόν και τα άστρακάν, ο Πιέρ Μπαλμάν παρουσιάζει στη συλλογή του επανωφόρια και ζακέτες από ανώ ντέξ έντ, σε πολλούς παστέλ χρωματισμούς, που έδειξε προ καιρού, στην έκδοσή του της «Μεγάλης Βρετανίας», ο μεγάλος Αθηναϊκός Οίκος Γουναρικών Χάλιφας (Βουλής 24). Τα ίδια ακριβώς μοντέλα, που λανσάρει τώρα ο Μπαλμάν, έχει προ δημήνιο περίπου παρουσιάζει ο οίκος Χάλιφας σε ανώ ντέξ έντ γκρι φονέ, ντιανέντ, μπρόνξ, σαρμπάν και κόνιακ. Οι ζακέτες και τα μπουλό, λοιπόν, από την ώραία αυτή και θαυμάσια επεξεργασμένη από τους Έλληνες γουναράδες γούνα, είναι πραγματικά ιδεώδη για τις φωτεινές πρώτες ανοιξιάτικες μέρες.

Αν υπάρχει αμφιβολία πως το ωραίο δεν είναι πάντοτε και το ακριβό. Κι αυτός ο κανόνας ισχύει απόλυτα στην διακόσμηση του σπιτιού σας, διότι, όπως μας είπε και την περασμένη εβδομάδα η έλκετική διακομητρία και δημιουργός του «ΗΟ-ΜΕ» της οδού Βουλής 15, κ. Ρέτη Στυροπούλου, είναι απαραίτητο να φροντίσετε προσεκτικά κάθε λεπτομέρεια του, ώστε να κατορθώσετε να δώσετε ψυχή και ζίστασια στο δωμάτιο. Στην Ελλάδα υπάρχουν πολλά δωμάτια υλικά για τη διακόσμηση ενός σπιτιού. Τα ελληνικά υφάντα, τα ωραία κρετόν που κατασκευάζουν τα ελληνικά εργοστάσια, τα ωραία πιάτα, εκτός φυσικά από εκείνα που κοσμούνται με την Ακρόπολη και διάφορες αρχαίες παραστάσεις, ένα δυο παλαιά αντικείμενα που μπορείτε να βρείτε στο σεντούκι της γιάγας ή μερικά νησιώτικα ποτήρια, παλιές λάμπες και κροκηγιά, που υπάρχουν με ελάχιστες τιμές στην οδό Πανδρόσου. Το ωραίο σπιτί, άλλωστε, πρέπει να είναι και χαρούμενο. Το ελληνικό φως σας βοηθάει σ' αυτό, εάν απαλλάξετε τα παράθυρά σας από τις βαρείες κουρτίνες και τα σκιάσετε με ελαφρά έμπριμε υφάσματα, βάζοντας χαρούμενα υφάσματα στους τοίχους και γεμίζοντας το σπιτί σας με λουλούδια και γλάστρες. Έτσι, θα έχετε ένα τέλειο αποτέλεσμα ομορφιάς και ζίστης ατμόσφαιρας. Εκείνο, όμως, που πρέπει να προσέξετε περισσότερο είναι η εκλογή του ριθμού των επίπλων. Έπικρατεί, βέβαια, προτίμηση στα παλιά επίπλα, που αποκαλύπτει ένα εκπληκτικό γούστο και μια καλλιτεχνική διάθεση, που στοιχίζει, βέ-

Με τα πρώτα μηνύματα της άνοιξης, κάθε γυναίκα αρχίζει να ενδιέφευται περισσότερο για τη σιλουέττα της. Το καινούργιο ταγιέρ, που θα φτιάξει για τις ήλιόλουστες μαρτιάτικες ημέρες, ή το απλό μονοκόμματο φόρεμα χρειάζονται ένα συμπλήρωμα: Το τέλειο κορμί! Και να ή λυση: Τα ελαφρά λαστέ ή παντελονάκια της αμερικανικής φήρμας «Ε-Λάνκας», που διαθέτει το κατάστημα Δέλτα της οδού Φωκίωνος 13, είναι, πράγματι, μοναδικά, γιατί έχουν διπλή ελαστικότητα και δεν σφίγγουν το κορμί, δίνοντάς του άνεση και να κινείται. Ακόμη και οι λεπτές γυναίκες, που δεν έχουν ανάγκη να κρύψουν κανένα μικρό σωματικό ελάττωμα, χρειάζονται το ελαφρό λαστέ, που στο Παρίσι και στη Νέα Υόρκη το χρησιμοποιούν ακόμη και τα πιο αδύνατα μαννεκέν. Εάν, όμως, θέ-

μως, αρκετά ακριβά. Και επειδή δ-λοι δεν μπορούν να έχουν πραγματικές αντίκες επίπλων και καταφεύγουν στις απομιμήσεις, είναι ίσως προτιμότερο να αγοράσουν ένα ωραίο σύγχρονο επίπλο, παρά μια κακή αντίγραφο που θα χαλάσει την αρμονία του συνόλου.

Κουβεντιάζοντας προ ήμερών με τον έλκετο Αθηναίο κομμωτή κ. Άντουαν Κάμερ, που τα μεγάλα κομμωτήριά του έχουν πλυμμήσει όλες τις γωνίες της Αθήνας, μου έλεγε πως η γραμμή «Μπέλ Άμι», που τόσο άρεσε στις γυναίκες, μια και καλ-κεί το πρόσωπο και το προσδίδει θηλυκότητα και γοητεία, θα εξακολουθήσει να επικρατεί και τους καλοκαιρινούς μήνες. Μερικές παραλλαγές, που φυσικά θα δώσουν την ευκαιρία μιας καινούργιας εμφάνισης της τεχνουργίας των Γάλλων κομμωτών, θα φρεσκάρουν κάπως τη βασική γραμμή του «Μπέλ Άμι» και, ασφαλώς, θα μπορέσει μ' αυτό τον τρόπο ν' αποκτήσει ακόμη περισσότερες θιασώτριες. Ο κ. Κάμερ υποστηρίζει πως βασικός λόγος της επιτυχίας του «Μπέλ Άμι» είναι ότι ταίριαζει στο ίδιο σε μαλλιά όχι πολύ μακριά και όχι πολύ κοντά. Έτσι, όλες οι γυναίκες είναι ευχαριστημένες

Ευχε, αλήθεια, ποτέ να αναλογισθώ τις γυναίκες όλων των ηλικιών που έχουν ν' ένα καινούργιο χρώμα που έδωσαν στα μαλλιά τους. Τα παραδείγματα είναι πάρα πολλά και ιδιαίτερα στους κινηματογραφικούς αστέρες, όπως η Μονρόε και η Χαίηγουορθ, που ενώ περνούν απαρτήρητες με τα ούβετρα καστανά μαλλιά τους, έγιναν διεθνούς φήμης ήθοποιες, παίρνοντας η πρώτη ένα πλατινέ ξανθό χρώμα και η δεύτερη ένα ακαζού (χρυσόκκκινο). Τα παλαιότερα χρόνια καμιά γυναίκα δεν αποφασίζει ν' αλλάξει το φυσικό της χρώμα, μια και την εποχή εκείνη έθεωρείτο μεγάλη αμαρτία. Στον αιώνα μας, όμως, καμιά γυναίκα δεν υπομένει τις παραξενιές της φύσης, αλλά φροντίζει με επιστημονικά μέσα να συμπληρώσει τις ατέλειές της. Και το ωραιότερο, λοιπόν, πρόσωπο δεν μπορεί να αποκτήσει την ακτινοβολία της γοητείας, εάν δεν το πλαισιώσουν ένα ωραίο χρώμα μαλλιών που δίνει έκφραση και ζωντάνια στη γυναίκα. Άλλα έλα αυτά με μια συμφωνία: Δεν θα προσπαθήσετε να μεταβάλετε το χρώμα των μαλλιών σας μόνες σας. Όλα τα κομμωτήρια της Ελλάδος διαθέτουν την περίφημη βαφή των εργοστασίων Όρ αλ Ρεζέ Κολόρ, σε 16 μοντέρνες αποχρώσεις, που μπορεί να δώσει στα μαλλιά μια καινούργια ανταύγεια που θα κρατήσει δυο μήνες. Επειδή, όμως, κάθε μαλλί είναι και μια διαφορετική ποιότητα, γι' αυτό πρέπει να καταφύγετε στον κομμωτή σας, που με τη βαφή αυτή της Όρεάλ μπορεί να κάνει ένα επιτυχημένο συνδυασμό και να τονήσει την ομορφιά σας. Το «Ρεζέ Κολόρ», που είναι τελείως αβλαβές, δεν είναι κατάλληλο για τη βαφή λευκών μαλλιών, μπορεί, όμως, να επιτευχθεί μεγάλη ποικιλία αποχρώσεων από έναν ειδικευμένο κομμωτή, ανάλογα με το φυσικό χρώμα των μαλλιών σας. Α-έξίζει να σημειωθεί ότι το «Ρεζέ Κολόρ» όχι μόνο δεν φεύγει από τα μαλλιά με το λούσιμο, αλλά τους δίνει μια γοητευτική ανταύγεια και παράλληλα τα δυναμώνει και τα τανώνει. Έτσι, με τα κατάλληλα συστατικά που περιέχει το «Ρεζέ Κολόρ» και την πείρα του κομμωτή σας, επιτυγχάνετε εκατό τοις εκατό ένα φωτεινό μοντέρνο χρώμα, που θα αναδείξει την προσωπικότητά σας.

Με τα πρώτα μηνύματα της άνοιξης, κάθε γυναίκα αρχίζει να ενδιέφευται περισσότερο για τη σιλουέττα της. Το καινούργιο ταγιέρ, που θα φτιάξει για τις ήλιόλουστες μαρτιάτικες ημέρες, ή το απλό μονοκόμματο φόρεμα χρειάζονται ένα συμπλήρωμα: Το τέλειο κορμί! Και να ή λυση: Τα ελαφρά λαστέ ή παντελονάκια της αμερικανικής φήρμας «Ε-Λάνκας», που διαθέτει το κατάστημα Δέλτα της οδού Φωκίωνος 13, είναι, πράγματι, μοναδικά, γιατί έχουν διπλή ελαστικότητα και δεν σφίγγουν το κορμί, δίνοντάς του άνεση και να κινείται. Ακόμη και οι λεπτές γυναίκες, που δεν έχουν ανάγκη να κρύψουν κανένα μικρό σωματικό ελάττωμα, χρειάζονται το ελαφρό λαστέ, που στο Παρίσι και στη Νέα Υόρκη το χρησιμοποιούν ακόμη και τα πιο αδύνατα μαννεκέν. Εάν, όμως, θέ-

Με τα πρώτα μηνύματα της άνοιξης, κάθε γυναίκα αρχίζει να ενδιέφευται περισσότερο για τη σιλουέττα της. Το καινούργιο ταγιέρ, που θα φτιάξει για τις ήλιόλουστες μαρτιάτικες ημέρες, ή το απλό μονοκόμματο φόρεμα χρειάζονται ένα συμπλήρωμα: Το τέλειο κορμί! Και να ή λυση: Τα ελαφρά λαστέ ή παντελονάκια της αμερικανικής φήρμας «Ε-Λάνκας», που διαθέτει το κατάστημα Δέλτα της οδού Φωκίωνος 13, είναι, πράγματι, μοναδικά, γιατί έχουν διπλή ελαστικότητα και δεν σφίγγουν το κορμί, δίνοντάς του άνεση και να κινείται. Ακόμη και οι λεπτές γυναίκες, που δεν έχουν ανάγκη να κρύψουν κανένα μικρό σωματικό ελάττωμα, χρειάζονται το ελαφρό λαστέ, που στο Παρίσι και στη Νέα Υόρκη το χρησιμοποιούν ακόμη και τα πιο αδύνατα μαννεκέν. Εάν, όμως, θέ-

Με τα πρώτα μηνύματα της άνοιξης, κάθε γυναίκα αρχίζει να ενδιέφευται περισσότερο για τη σιλουέττα της. Το καινούργιο ταγιέρ, που θα φτιάξει για τις ήλιόλουστες μαρτιάτικες ημέρες, ή το απλό μονοκόμματο φόρεμα χρειάζονται ένα συμπλήρωμα: Το τέλειο κορμί! Και να ή λυση: Τα ελαφρά λαστέ ή παντελονάκια της αμερικανικής φήρμας «Ε-Λάνκας», που διαθέτει το κατάστημα Δέλτα της οδού Φωκίωνος 13, είναι, πράγματι, μοναδικά, γιατί έχουν διπλή ελαστικότητα και δεν σφίγγουν το κορμί, δίνοντάς του άνεση και να κινείται. Ακόμη και οι λεπτές γυναίκες, που δεν έχουν ανάγκη να κρύψουν κανένα μικρό σωματικό ελάττωμα, χρειάζονται το ελαφρό λαστέ, που στο Παρίσι και στη Νέα Υόρκη το χρησιμοποιούν ακόμη και τα πιο αδύνατα μαννεκέν. Εάν, όμως, θέ-

Με τα πρώτα μηνύματα της άνοιξης, κάθε γυναίκα αρχίζει να ενδιέφευται περισσότερο για τη σιλουέττα της. Το καινούργιο ταγιέρ, που θα φτιάξει για τις ήλιόλουστες μαρτιάτικες ημέρες, ή το απλό μονοκόμματο φόρεμα χρειάζονται ένα συμπλήρωμα: Το τέλειο κορμί! Και να ή λυση: Τα ελαφρά λαστέ ή παντελονάκια της αμερικανικής φήρμας «Ε-Λάνκας», που διαθέτει το κατάστημα Δέλτα της οδού Φωκίωνος 13, είναι, πράγματι, μοναδικά, γιατί έχουν διπλή ελαστικότητα και δεν σφίγγουν το κορμί, δίνοντάς του άνεση και να κινείται. Ακόμη και οι λεπτές γυναίκες, που δεν έχουν ανάγκη να κρύψουν κανένα μικρό σωματικό ελάττωμα, χρειάζονται το ελαφρό λαστέ, που στο Παρίσι και στη Νέα Υόρκη το χρησιμοποιούν ακόμη και τα πιο αδύνατα μαννεκέν. Εάν, όμως, θέ-

Με τα πρώτα μηνύματα της άνοιξης, κάθε γυναίκα αρχίζει να ενδιέφευται περισσότερο για τη σιλουέττα της. Το καινούργιο ταγιέρ, που θα φτιάξει για τις ήλιόλουστες μαρτιάτικες ημέρες, ή το απλό μονοκόμματο φόρεμα χρειάζονται ένα συμπλήρωμα: Το τέλειο κορμί! Και να ή λυση: Τα ελαφρά λαστέ ή παντελονάκια της αμερικανικής φήρμας «Ε-Λάνκας», που διαθέτει το κατάστημα Δέλτα της οδού Φωκίωνος 13, είναι, πράγματι, μοναδικά, γιατί έχουν διπλή ελαστικότητα και δεν σφίγγουν το κορμί, δίνοντάς του άνεση και να κινείται. Ακόμη και οι λεπτές γυναίκες, που δεν έχουν ανάγκη να κρύψουν κανένα μικρό σωματικό ελάττωμα, χρειάζονται το ελαφρό λαστέ, που στο Παρίσι και στη Νέα Υόρκη το χρησιμοποιούν ακόμη και τα πιο αδύνατα μαννεκέν. Εάν, όμως, θέ-

Με τα πρώτα μηνύματα της άνοιξης, κάθε γυναίκα αρχίζει να ενδιέφευται περισσότερο για τη σιλουέττα της. Το καινούργιο ταγιέρ, που θα φτιάξει για τις ήλιόλουστες μαρτιάτικες ημέρες, ή το απλό μονοκόμματο φόρεμα χρειάζονται ένα συμπλήρωμα: Το τέλειο κορμί! Και να ή λυση: Τα ελαφρά λαστέ ή παντελονάκια της αμερικανικής φήρμας «Ε-Λάνκας», που διαθέτει το κατάστημα Δέλτα της οδού Φωκίωνος 13, είναι, πράγματι, μοναδικά, γιατί έχουν διπλή ελαστικότητα και δεν σφίγγουν το κορμί, δίνοντάς του άνεση και να κινείται. Ακόμη και οι λεπτές γυναίκες, που δεν έχουν ανάγκη να κρύψουν κανένα μικρό σωματικό ελάττωμα, χρειάζονται το ελαφρό λαστέ, που στο Παρίσι και στη Νέα Υόρκη το χρησιμοποιούν ακόμη και τα πιο αδύνατα μαννεκέν. Εάν, όμως, θέ-

Κατασκευάζει μπαγκέττες αρχιμουσικών

Κάθε μαέστρος ανάλογα με τον χαρακτήρα του θέλει να έχει μια ξεχωριστή μπαγκέττα

Ο Ισαάκ Κάρν κερδίζει το ψωμί του από μια εργασία, που δεν είναι και τόσο κοινή. Ζώντας εδώ και χρόνια στο Σάιπτεν Άιλαντ της Νέας Υόρκης, κατασκευάζει στο κελλάρι του σπιτιού του, όπου έχει εγκαταστήσει το εργαστήριό του, «μπαγκέττες» για διευθυντές ορχήστρας. Οι μπαγκέττες του Κάρν χρησιμοποιούνται από τους μουσικούς κάθε υπάρχοντος είδους, και σ' αυτούς περιλαμβάνονται όλοι όσοι διευθύνουν ορχήστρες «ρόκ-έντ-ρόλλ», σουίνγκ ή απλού ταγκό, αλλά και οι αρχιμουσικοί, που διευθύνουν τις μεγαλύτερες συμφωνικές ορχήστρες των Ηνωμένων Πολιτειών. Μεταξύ των καλύτερων του πελάτων βρίσκονται ο Πάλ Ουάιτμαν, ο Άντρέ Κοστελάνετς, ο Ντ' Αρτέγκ, ο Κάμπ Κάλλογουοι, ο Ντιούκ Έλλιγκτον, ο Ουγκο Γουίντμπερτερ και ο Γκάυ Λουτάρντο. Έξ άλλου, ο μεγάλος Ιταλοαμερικανός αρχιμουσικός, ο Άρτοουρ Τσκανίνι, καθώς και ο Τόμμου Ντόρσο χρησιμοποιούν και αυτοί τις μπαγκέττες του εργαστηρίου του κ. Κάρν.

Πρέπει να σημειωθεί ότι κάθε διευθυντής ορχήστρας ή υπάνας έχει κάποια ιδιαίτερη προτίμηση σε όρισμένο είδος μπαγκέττας και για να ικανοποιηθούν όλα τα γούστα ή και οι παραξενιές των αρχιμουσικών, ο κ. Κάρν έχει δημιουργήσει έννεα διαφορετικά είδη μπαγκέττας. Συνήθως οι μπαγκέττες, που κατασκευάζονται στο εργαστήριό του, ποικίλλουν σε μήκος από 30 ως 60 πόντους, και ο πολύτερος κ. Κάρν έχει την πεποίθηση ότι μπορεί να καθορίσει με απόλυτη σχεδόν ακρίβεια τον χαρακτήρα του πελάτου του, ανάλογα με το είδος της μπαγκέττας που θα του παραγγείλη...

Έτσι, πάντοτε κατά τη γνώμη του κ. Κάρν, ο Άντρέ Κοστελάνετς και ο συνάδελφός του ο Ντ' Αρτέγκ πρέπει να είναι άνθρωποι με ύψηλα ιδέες, γιατί πάντοτε ζητούν οι μπαγκέττες τους να έχουν ιδανικές αναλογίες βάρους και μήκους. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο πληρώνουν πάντοτε καλύτερες τιμές για τις μπαγκέττες τους —έννετε δολάρια ή 1 λίρα και 15 σελίνια την κάθε μία— και ο κ. Κάρν διαφέρει πολλές ώρες για να μπορέσει να βρή το κατάλληλο ξύλο, από το οποίο θα φτιάξει τις μπαγκέττες που οι δυο πελάτες του προτιμούν. Και οι δυο τους δεν συνιθίζουν ποτέ, σε στιγμές θυμού ή ανυπακομής, να σπάνε τις μπαγκέττες τους, ενώ συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο με τον Κάμπ Κάλλογουοι, που δεν περνάει εβδομάδα χωρίς να σπάσει το λιγότερο δυο μπαγκέττες.

Ο Πάλ Ουάιτμαν, που είναι άσπρο βαρείας σωματικής κατασκευής, παραγγέλλει πάντοτε μπαγκέττες που έχουν μήκος 84 πόντους και ζυγίζουν τρεις ούγγιες ακριβώς. Κάποτε ζήτησε από τον κ. Κάρν να υπολογιστεί πόσο ξύλο χρησιμοποίησε τα τελευταία είκοσι χρόνια για να κατασκευάσει τις μπαγκέττες που του παραγγέλει. Οι υπολογισμοί του τεχνίτη απέδειξαν ότι οι μπαγκέττες του Πάλ Ουάιτμαν είχαν κοστίσει στην αμερικανική ύπαιθρο τέσσερα δολάρια δένδρα... Λίγο άργότερα, η Επιτροπή Αναδόσεως των Ηνωμένων Πολιτειών έλαβε ως δώρο από τον μαέστρο τέσσερις λεύκες, με την παράκληση να φυτευθούν στην πολιτεία του Μάιν.

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 122

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΛΕΟΝΚΑΒΑΛΛΟ. 2. ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ. 3. ΑΣΤΥΛΟΝ — ΝΕΦΗ. 4. ΠΡΑΙΟΤΗΣ. 5. ΤΡΩΝ — ΝΟΞΗΡΑ. 6. ΑΕΡΑ — ΤΤΤ — ΑΙ. 7. ΣΚΙΟΡΠΑΙΝΙΑΣ. 8. ΙΝΑ — ΚΟΟΡΤΙΣ. 9. ΕΝ — ΑΛΟΥΠΗΡΗ. 10. ΠΑΤ — ΝΑΞΟ. 11. ΤΕ — ΑΠΕΡΙΤΟΞ. 12. ΚΙΤΡΙΝΗ — ΣΟΥΤ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΛΟΑΝΤΑΣ — ΕΠΕΚ. 2. ΕΙΣ — ΡΕΚΑΝΙΑΤΙ. 3. ΟΚΤΩΡΟΝ. 4. ΝΟΥ — ΩΡΙΑ — ΑΡ. 5. ΚΥΛΩΝ — ΛΕΠΙ. 6. ΑΜΟΡ — ΤΑΚΟ — ΕΝ. 7. ΒΕΝΑΤΙΩΝ — ΡΗ. 8. ΑΝ — ΠΟΝΤΟΙ. 9. ΑΗΝΟΣ — ΑΡΕΝΤΣ. 10. ΕΤΗ — ΣΤΡΑΤΟ. 11. ΦΗΡΑ — ΗΣΟΥ. 12. Ο «ΗΞΑ-ΙΑΣ» — ΟΣΤ» (76).

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 122

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχ με τον συνδυασμό των λέξεων: ΧΑΡΑ — ΑΝΤΙΠΡΟΣΑΓΩΓΗ — ΜΕΛΙΤΑ — ΡΟΔΕΣ ένα σύνολο 47 βαθμών.

“ΜΙΝΩΣ”

Κάθε δοκιμή...
μια κατάκτησις

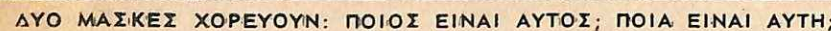
“ΟΛΥΜΠΙΑ” ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΗ 1 - ΤΗΛ. 34.720, 25.708
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: ΟΔΟΣ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΣΤΟΣ ΠΕΖΜΑΤΟΓΛΟΥ) ΤΗΛ. 23-619

“Άλλους συνδυασμούς επιτυγχάνουν ίσως οι λέξεις: ΑΧΑΪ-ΡΕΥΤΟΣ — ΣΑΥΧΑΛΙΝΗΣ — ΕΠΙΤΕΛΑΡΧΑΣ — ΑΝΤΙΠΟΔΕΣ — ΕΥΡΟΑ — ΑΙΣΤΟΡΙΑ — ΤΣΟΥΕ-ΔΕΡΟΣ — ΣΠΑΡΟΥΣ — ΤΣΟΥΡΑΦΙΑ — ΤΣΟΥΕ-ΝΙ — ΑΡΑΦΙΑΣ — ΣΑΧΑΡΑΝ — ΜΑΡΤΙΝΙ — ΧΑΡΤΙΝΗ ΚΑΤ.”

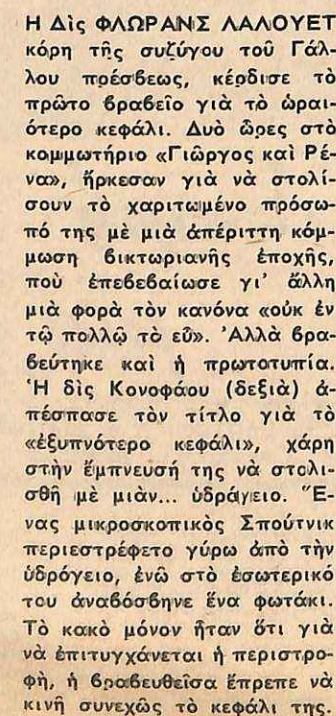
ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 122

1. Η κυρία έχει το άριστερό της πόδι πλησιέστερα προς το δεξιό. 2. Η ζακέττα της κυρίας έχει μια

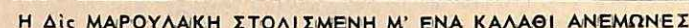
μυιά. 3. Της μικρότερης φαίνεται το άριστερό χέρι. 4. Ο μικρός έχει το άριστερό του χέρι πιο χαμηλά. 5. Στο πίσω φτερό του αυτοκινήτου και στο ύψος του τροχού υπάρχουν τρεις λευκές γραμμές, αντί δυο. 6. Η ασφάλεια της θύρας του αυτοκινήτου έχει την χειρολαβή της κατεδαμμένη. 7. Το άνω μεσαίο παραθυράκι του λευκού Πύργου αβρίσκεται πιο ύψηλα. 8. Το φύλλωμα των δένδρων, δεξιά του Λευκού Πύργου και στο άκρον διαφέρει. 9. Στα σπίτια άριστερά, το μεσαίο έχει ένα μαύρο παράθυρο, αντί δυο.

Η ΔΙΣ ΛΑΛΟΥΕΤ. ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

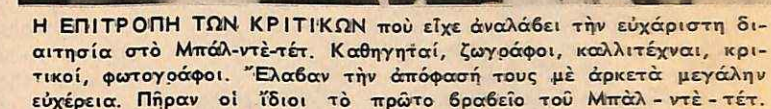
Μιά ματιά στο Μπάλ ντέ τέτ, πού παρουσίασε φέτος
μερικές πρωτότυπες κομμώσεις, σ' έναν ιδιωτικό χορό
και στον επιτυχημένο, όπως πάντα, χορό της Χ.Ε.Ν.

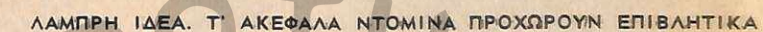
Σ το Μπάλ-ντέ-τέτ, που έγινε στις ωραίες νέες αίθουσες του ξενοδοχείου «Βασιλείς Γεωργίου», παρουσιάστηκε θαυμαστή ποικιλία από ωραία πρωτότυπα, παράξενα και περίεργα κεφάλια και ή «Επιτροπή, που όποτελείτο από τούς καθηγητάς της Σχολής Καλών Τεχνών κ. κ. 'Ιωάν. Μόραλην και Μιχαήλ Τόμπρον και από τούς κυρίους Γ. Κοσμάδου-πouλoν, Παύλον Μυλωνά, Γιώρ. Βακαλό, 'Αγγελoν Προκοπίου και Δ. Πατρίδιον, θρέθηκε σέ αρκετά μεγάλη δυσκολία να διαλέξη. 'Αλλά είχαν δλοι μαζί μία νόστιμη έμπνευση. 'Εθράβευσαν, εκτός συναγωνισμού, τόν έαυτό τους. Πραγματικά, όπως τούς θλέπετε στή παραπλεύρως φωτογραφία ήσαν έπαθλητικοί με τίς όλόκληρες περούκες, πού θυμίζουν άσπληρους Βρετανούς δικοστάς. 'Η «ντέμπ» τής άθηναικής σαιζόν, ή κόρη τής Γαλλίδος πρέσβειρας, δις Φλωράνς Αλου-έτ, κέρδισε τó πρώτο θραβείο. 'Ίσως, γιατί θά τó κέρδιζε πάντως, έστω και άν έχει έλθει κτενισμένη... άχνίος, γιατί έχει κέρδισε από μωvón τó πρώτο θραβείο τó «συζέ» σάν χαριτωμένη και κεφατή κοπέλτσα, γεμάτη από τήν χαρά τής ζωής.

"Όχι όπως πρώτα...

Ενας ιδιωτικός χορός, του κ. και της κ. Μίλτου Μεσσηνίου, συνεκέντρωσε μεγάλη ευθυμία μέσα σε άτριμφορα καθαρά μπωξέρ, ή μόνη τριμφορα καθαρά άρμόζει στην άλλη που πραγματικά άρμόζει στην άλλη θινή "Αποκριά". Όσο και να προσφέρη μεγάλο ή αΐθουσα του γεννοδοχείου, όσο και να ικανοποιή τις συνειδήσεις, ο σκοπός ό φιλανθρωπικός, είνδη σεν μπορεί ποτέ να άνάνη την φλόγη κάποιος τρέλλας, να δώση αποφωγή σε άποκηρήατικό ξεφάντασμα... Οί παλιοί, που πάντα θυμοούνται τα περασμένα ζωρηότερα χρώματα τα περασμένα χρόνια, μιλούν γιά την αποκηρήατική χαρά που ξεχωνόταν άκόμη και μέσα στους δρόμους στην Άθήνα, που έδινε σε έλη την πόλη διαφορηετική μορφή, που άντηκούσε τραγουδι, φωνή, γέλιο μέσα στα σοκάκια ώς την αύγή, πέρα από δημέρωμα, ως τον πρού. Αύτά ό φρονιμός "Αθηναίους δεν τά χαίρεται. Πι Ή ζωή άλογύρου, είτε τό θέλει, είτε όχι, τόν έχει σοβαρέψει και λίγες είναι οι στιγμές που λίγο χορεύει, λίγο πινει, λίγο τό ρίχνει έξω...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΟΡΟ ΜΕΣΣΗΝΕΖΗ. ΜΕΤΑΞΥ ΑΥΤΩΝ ΟΙ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΑΙ

ΕΛΙΝΟΡ ΤΣΕΒΙΟΥΤ

(Συνέχεια από σελ. 25)

τεροι άνθρωποι, όταν πεθαίνουν γίνονται μονομιάς αξιοσέβαστοι. "Α, κυρία Τσέβιουτ, θαπρεπε να σάς είχα πη άπ' την πρώτη στιγμή πώς ο ρόλος μου σήμερα είναι διπλός. "Ερχομαι σά θεός και ξαδέρφος μαζί. Πολύ παράξενο, αλήθεια!

—Ο λόρδος Μπέντλιγκτον... δε θα έρθη στην κηδεία; ρώτησε ή "Ελινορ δειλά, παραχαλισμένη άπ' την εύλωττία του νέου.

—Όχι, δυστυχώς! Σας στέλνει τους χαιρετισμούς του και τὰ θαύτατα συλλυπητήριά του και παρακαλεί νά τόν συγχωρήσετε. Είναι άρρωστος. "Η σύγχιση, βλέπετε... ή ή προχθεσινή διαδρομή μέσ' στο κρύο—ποιός ξέρει;—τόν έρριξε στο κρεβάτι. "Αδύνατο νά βγή άπ' τὸ σπίτι. Κ' έτσι, νάμαι εγώ εδῶ, στο διπλό ρόλο μου.

—Ελπίζω νά... νά μὴν ελμαι ανεπιθύμητος;

—Ω, όχι! άποκρίθηκε ή "Ελινορ γρήγορα. Πώς σας πέρασε τέτια ιδέα; Καθίστε, παρακαλώ. Καί θα μείνετε, φαντάζομαι, στό..

—Είσαστε πολύ καλή, ξαδέρφη μου! "Ο πατέρας μου με βεβαίωσε, είναι αλήθεια, πώς θα ήμουν εύπρόσδεκτος στο Χάιγους. "Αλλά, σάς παρακαλώ, δε θέλω νά ένοχληήτε καθόλου. "Ενα όποιοδήποτε δωμάτιο' μου κάνει, φτάνει νά μὴν καπνίζη τὸ τζάκι του —έχω κακή ανάμνηση άπ' την τελευταία φορά που έμεινα νύχτα σ' αυτό τὸ σπίτι— και νά μὴν είναι δορεινό. "Ο γιατρός μου έίπε ν' άποφεύγω τὰ κρύα δωμάτια, γιατί δεν έχω διόλου γερή κράση.

—Δέ μπορείς νά μείνης εδῶ, Τσέβιουτ! έίπε

ὁ Νίκυ ξερά. Στο χάνι τοῦ Ούτισμπορτ Γκρήν θα βρῆς ένα πολύ καλό δωμάτιο.

—"Ο Φράνσις άποκρίθηκε με τὸ ίδιο πάντα μείλιχο ύφος:

—Δέ θα τὸ ρισκινδύνευα ποτέ, γιατί, ξέρεις, δέν πήρα σεντόνια μαζί μου και τῶς άρχή νά μὴν κοιμάμαι σέ χάνια, άν δε δώσω νά μου στρώσουν δικά μου σεντόνια στο κρεβάτι. "Αγαπητή μου ξαδέρφη, σάς είπα, μου είναι αδιάφορο ποιό δωμάτιο θα μου δώσετε. Βάλτε με στην κάμαρα τοῦ καμημένου τοῦ Μάικλ. Είναι λιγάκι σκοτεινή, αλλά δε με πειράζει.

—"Η "Ελινορ κοίταξε τὸν Νίκυ. Στα μάτια του, που ήτανε σπληγμένα επάνω της, διάδασε καθαρά δλη του τὴ σκέψη. "Ενοιωσε τὸ αίμα ν' ανεβαίη στα μάγουλά της. Σηκώθηκε, γιά νά βρῇ την κ. Μπάροου —έξήγησε— και νά της πῇ νά έτοιμάσῃ τὸ δωμάτιο. "Ο Νίκυ τὴν άκολουθήσε κατί μωρμουρίζοντας πώς ήθελε νά βεβαιωθῇ, άν ὁ Μπάουσερ ήτανε μέσ' στο σπίτι. "Εκλεισε πίσω του τὴν πόρτα τοῦ σαλονιού και ψιθύρισε διαστικά:

—"Ελινορ, δέν πρέπει νά τὸν άφήσουμε μόνο με κανένα τρόπο! "Ο Νέντ είχε δικιο! "Ηρθε εδῶ νά ψάξῃ γιά τὸ χαρτί, δε χωράει άμφιβολία. "Αλλά, μὴ σάς νοιάξῃ, δε θα τὰ θάγῃ πέρα μαζί μας. Είδατε ποτέ πὸ ἀντιπαθητικό πλάσμα;

—Ω, Νίκυ, τὸν φοβούμαι! "Αν μπορούσες νά τὸν καταφέρῃς νά μείνη στο Χάλ!

—Τὸν φοβάστε; Μά αὐτὸς τρέμει μπροστά σ'

ένα ποντίκι! Είμαι δέβαιος πὸς κι ὁ Νέντ θά πῇ πὸς κάναμε καλά νά τὸν κρατήσουμε εδῶ. Γιού ξέρετε; Μπορεῖ τὸ έγγραφο νά βρίσκεται στην κρεβατοκάμαρα τοῦ Μάικλ; Προσέξате πὸς τῶφερε με τρόπο νά σάς πῇ νά τοῦ δώσετε εκείνη τὴν κάμαρα; Νά σάς πῶ τί θα κάνουμε: Θά τὸν βάλουμε νά κοιμηθῇ στο δωμάτιο πλάι στο δικό μου. "Ετσι, άν πῶς νά κάνῃ καμμιά κατηγариά τὴ νύχτα, θα τὸν άκούσω.

—Νίκυ, θα τρελλαθῶ εδῶ μέσα! "Ας ήταν, Θεέ μου, νά μὴν είχα έρθει ποτέ σ' αὐτὸ τὸ σπίτι!

—"Οχι δά, "Ελινορ! Γλεντάμε σπουδαία! έίπε ὁ Νίκυ χαμογελώντας πονηρά.

Ξαναγύρισε στο σαλόνι και βρῆκε τὸν έπισκέπτη νά καθεται ήσυχα μπροστά στο τζάκι, με τὰ λεπτά, κομψά πόδια του σταυρωμένα με χάρη τὸ ένα πάνω στ' άλλο. "Ο Φράνσις Τσέβιουτ θέλησε νά μάθῃ λεπτομέρειες γιά τὴν κηδεία. Θά είχε πολλὸν κόσμο; Καί πόσα άμάξια είχε παραγγείλει ὁ Καρλίσον;

—Τὸ ξέρω πὸς ὁ καμημένος ὁ Μάικλ δέν είχε πολλές συμπάθειες εδῶ, πρόσθεσε, αλλά είχε, ξέρεις, αρκετοὺς φίλους, που θα θελήσουν άσφαλῶς νά έρθουν στην κηδεία. "Εγὼ ὁ ίδιος είπα στον Λουί ντὲ Κάτρ ποιά μέρα θα γίνη ή κηδεία και δέν άμφιβάλλω πὸς θα τὸν δούμε νά καταφθάη αύριο.

—"Ο Νίκυ έμεινε μ' άνοιχτὸ τὸ στόμα. Τέτιο θράσος δέν τὸ περίμενε.

—Θά τὸν γνωρίζῃς, υποθέτω, έ; έίπε ὁ Φράνσις με κάποια άπορία. "Εκτακτος τύπος! "Ενας άπ' τοὺς πὸ παλιούς μου φίλους!

—Ναι, άποκρίθηκε ὁ Νίκυ, ναι, νομίζω πὸς τὸν είδα κάποτε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΣΑΪΝΑΤΑΟΥΝ

(Συνέχεια από σελ. 37)

Γκλόστερ σάς έίπε πὸς είχε βρῇ τὴν τσάντα της μίς Ρέντον;

—Δέν μου έίπε τίποτα, έκανε ὁ Κλαίην.

—Μά νομίζετε πὸς γι' αὐτὸ σάς ήθελε;

—Είπα πὸς άναρωτιέμαι μήπως με ήθελε γι' αὐτό... Νά σάς πῶ τὴν αλήθεια, κύριε έπιθεωρητά, δέν ξέρω τί με ήθελε.

—"Ο Μάλλου έμεινε σιωπηλὸς γιά λίγο. "Επειτα έίπε ξαφνικά:

—Μιά δυνατότης υπάρχει μόνο...

—Ποιά; ρώτησε ὁ Κλαίην.

—Θά σάς πῶ σέ δυὸ λεπτά, έκανε ὁ Μάλλου και ξαναάνθοντας τὴ μηχανή, έβαλε σάλι μπροστά τὸ αὐτοκίνητο με κατεύθυνση τὸ διαμέρισμα τοῦ Κλαίην.

—Φαίνεστε ξαφνικά διαστικός, έίπε ὁ Κλαίην.

—Θά σάς πῶ στο διαμέρισμά σας κ' έπειτα θ' άρχίσω νά έρευνῶ μιά ἄλλη φάση της υποθέσεως.

—Μπορῶ νά ρωτήσω ποιά; έίπε ὁ Κλαίην.

—"Οχι, όχι, κύριε Κλαίην! "Η μάλλον...

—Συνεχίστε.

—Χτὲς τὸ βράδυ, κύριε Κλαίην, ψάξαμε τὸ διαμέρισμά σας.

—Μπᾶ; Βρήκατε τίποτα;

—Τίποτα, κύριε Κλαίην. "Αλλά δέν ήταν πλήρης έρευνα. "Ηταν ἄπλῶς έπιθεώρηση. Καί μπορεῖ νά παραλείψαμε κατί. Τὸ σπίτι σας βρίσκειται ὑπὸ έπιτήρηση άπό τότε, μά... "Αν δέν έχετε

άντιρρηση, θα ξαναπαίμε και θα ψάξουμε πὸ συστηματικά.

—Κι άν έχω αντίρρηση; ρώτησε ὁ Κλαίην.

—Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, έχω ένταλμα κατ' οίκον έρευνῃς.

—Συνεπῶς, δέν χρησιμεύει σέ τίποτα νάχω αντίρρηση, έ;

—Τώρα μιλήσατε σάν πραγματικὸς φιλόσοφος, έίπε ὁ Μάλλου. "Εχετε δικιο, κ. Κλαίην, δέν μπορείτε νά κάνετε άπολύτως τίποτα!

—"Ο Μάλλου ώδήγησε γρήγορα τ' αὐτοκίνητο και τὸ σταμάτησε μπροστά στο διαμέρισμα τοῦ Κλαίην.

—"Ο Κλαίην έκανε δυο μπορὸς περισσότερο καιρὸ γιά νά κατέβῃ, παρακαλώντας τὸ Θεὸ νά τὸν δῇ ὁ Γιάτ Τόυ άπ' τὰ παράθυρα τοῦ διαμερισματός του πὸς έβλεπαν στο δρόμο.

—"Ελάτε, ελάτε, έίπε ὁ Μάλλου ανυπόμονα. Στο κάτω-κάτω είναι άπως ένα κρύο ντούς. "Οσο γρηγορότερα γίνη, τόσο τὸ καλύτερο!

—"Ο Κλαίην κοίταξε πρὸς τ' άπάνω, αλλά πίσω άπ' τίς νταντελλένιες κουρτίνες δέν φανόταν ή παραμικρὴ σιλουέττα.

—"Εγὼ δέν θάρῳ, έίπε.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

Τὸ τέταρτο μέρος άπό τὰ άπομνημονεύματα της "Ελσας Μάξγουελ άναβάλλεται γιά τὸ προσεχές τεύχος.

—"Ω, ὦ, τ'είν' αὐτὰ πὸς λέτε, έκανε ὁ Μάλλου. Στο κάτω-κάτω, κύριε Κλαίην, ή θέση σας είναι μάλλον έπισφαλής! "Η άστυνομία θα μποροῦσε νά φανῇ λίγο άσθηρὴ μαζί σας, άν ήθελε...

—"Αν έχετε ένταλμα έρευνῃς τοῦ σπιτιού, ψάχτε το, έίπε ὁ Κλαίην. Δέν χρειάζεται νά είμαι κ' εγὼ εκεί.

Γύρισε κι άρχισε νά προχωρῇ στο δρόμο.

Πρὶν κάνει πέντε δῆματα, ὁ Μάλλου βρέθηκε κοντά του.

—"Αν θέλετε νά φερθῶ άσθηρὰ, κύριε Κλαίην, μπορῶ νά τὸ κάνω κι αὐτό! Θά ρῳήτε μαζί μου. Προτιμάτε νά γίνη αὐτὸ με τὸ καλό, ή θέλετε νά γίνη με τὸ κακό;

—"Ο Κλαίην καταλαβαίνοντας πὸς δέν μποροῦσε νά τραβήξῃ περισσότερο αὐτὸ τὸ παιχνίδι και πὸς ή παντομία του άρκοῦσε γιά νά πείσῃ όποιοδήποτε θεατὴ στ' άπάνω παράθυρα πὸς οὔσα-στικά ὁ έπιθεωρητής τὸν συνελάμβανε, έίπε κατασφαισμένος:

—"Αν τὸ θέτετε έτσι τὸ ζήτημα, έρχομαι.

—"Ετσι τὸ θέτω, έίπε ὁ Μάλλου και τὸ χοντροῦ του χέρι έπεσε στον άμιο τοῦ Κλαίην. "Ελάτε, κύριε Κλαίην, ἄς πηγαίνομε!

—"Ο Κλαίην συνώδεψε τὸν έπιθεωρητὴ Μάλλου στην είσοδο τοῦ σπιτιού.

—"Ελπίζω νά έχετε τὸ κλειδί, έίπε ὁ Μάλλου.

—"Ο Κλαίην έψαξε νά βρῇ τὸ κλειδί, έπειτα τῶ-βαλε στην πόρτα κ' έίπε εὐγενικά:

—Περάστε, κ. έπιθεωρητά!

—"Ο Μάλλου γέλασε:

—"Οχι, όχι, κ. Κλαίην, ή έθιμοτυπία σας δέν μ' άρέσει! Σέ περιπτώσεις σάν κι αὐτὴν, ὁ ιδιοκτήτης μπαίνει πρώτος κι ὁ φιλοξενούμενος άκολουθεῖ... Θ' άνέβω έπειτ' άπό σας!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

1^η: ΠΡΙΤΚΗΠΙΣΣΑ ΣΙΣΣΥ
2^η: Η ΝΕΑΡΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΔΑ

καί τώρα ή Κορωνίς!

ΡΟΜΥ ΣΝΑΪΝΤΕΡ

Η ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Μ'έναν ύπεροχο Ζέν-Πρεμιέ
ΑΝΤΡΙΑΝ ΧΟΒΕΝ

και τούς **ΜΑΓΔΑ ΣΝΑΪΝΤΕΡ**-**ΠΑΒΛ ΧΕΡΜΠΙΚΕΡ**
ΚΑΡΛ ΛΟΥΝΤΒΙΧ ΝΤΗΛ

Μας είναι άδύνατον νά περιγράψωμε τὴς **ΩΜΟΡΦΙΕΣ** του

Τὸν ίδιον **Σκηνοθέτου** και **Παραγωγὸ**
ΕΡΝΣΤ ΜΑΡΙΣΚΑ

ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ **ΠΑΛΛΑΣ * ΤΙΤΑΝΙΑ**

Μετά τὰ Άδέσκατα Έργα "ΡΙΦΙΦΙ," και "ΣΤΙΣ 8 ΤΟ ΠΡΩΪ," τῆς Νέας Γαλλικῆς Παραγωγῆς

τό θρυλικὸ φίλμ τῶ

ΡΕΝΕ ΚΛΑΙΡ

Ο ΜΑΓΚΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΖΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

* PORTE DES LILAS *

ΑΝΡΙ ΒΙΝΤΑΛ

ΠΙΕΡ ΜΠΡΑΣΣΕΡ

ΡΕΥΜΟΝ ΜΠΥΣΣΙΕΡ

Η ΠΙΟ ΘΕΡΜΗ ΔΡΑΣΙΣ εἰς τὰ **Αδύτα** τοῦ **Παριενίου** **ΥΠΟΚΟΙΜΕΜΟΥ**

και ή **έμμερινη ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΡ** τῆς **Γαλλίας** **ΝΤΑΝΥ ΚΑΡΡΕΛ**

ΘΑ ΠΡΟΒΛΗΘΗ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ξέρει τί θέλει τὸ παιδί της...

Σοκολάτα Αμυγδαλού **ΙΟΝ**

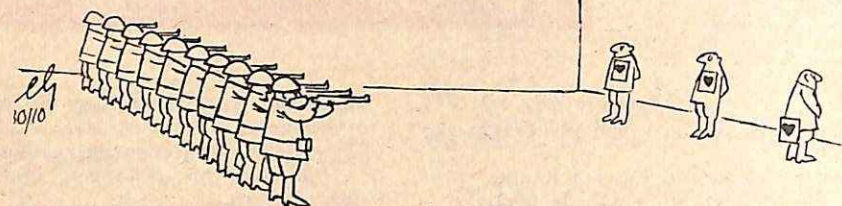
Όλες οί Μητέρες γνωρίζουν πὸς ή σοκολάτα γιά τὸ παιδί τους είναι ή πὸ γευστική, ή πὸ άσύγκριτη ΤΡΟΦΗ: Άρκεῖ νά είναι σοκολάτα

ΙΟΝ

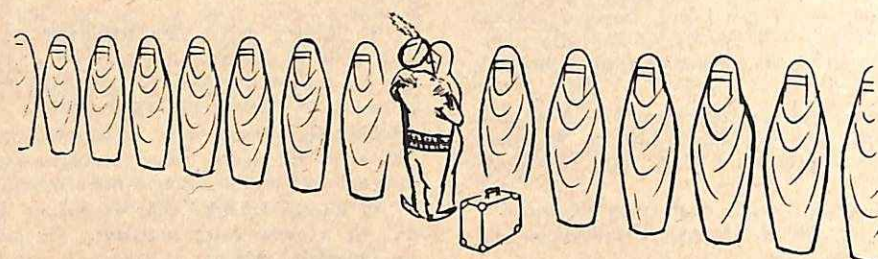
Σοκολάτα Αμυγδαλού **ΙΟΝ** ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ

Η ΟΡΕΠΤΙΚΩΤΕΡΗ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

Χιούμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

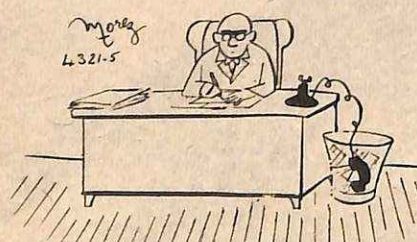

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

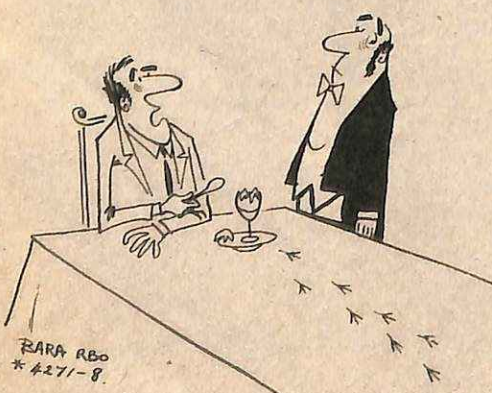

ΗΚ' 4233-8

ΛΑΒΕΤΕ ΘΕΣΙΝ...

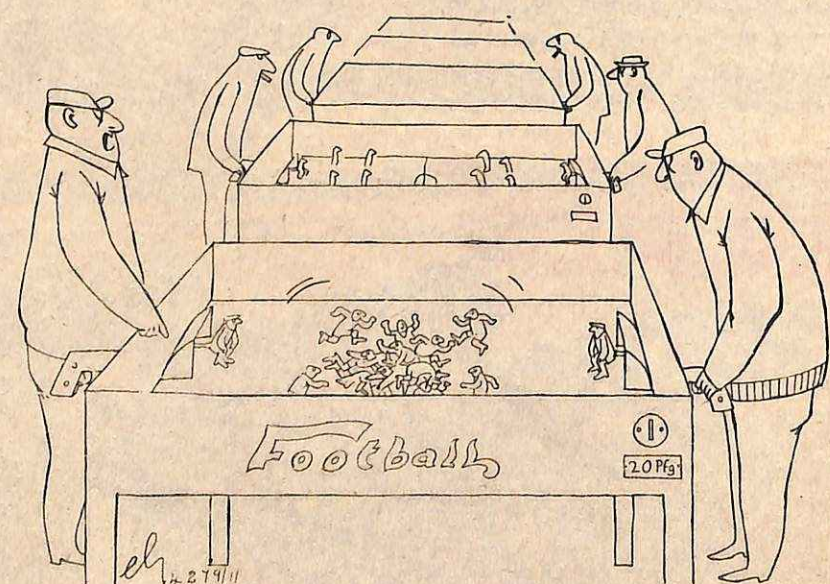

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

BARA RBO
* 4271-8

—Επιμένεις ότι αυτό το αυγό είναι φρέσκο;—

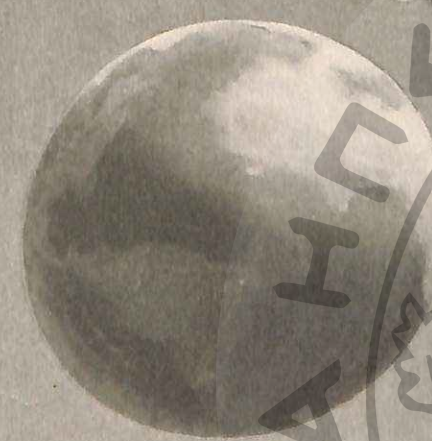
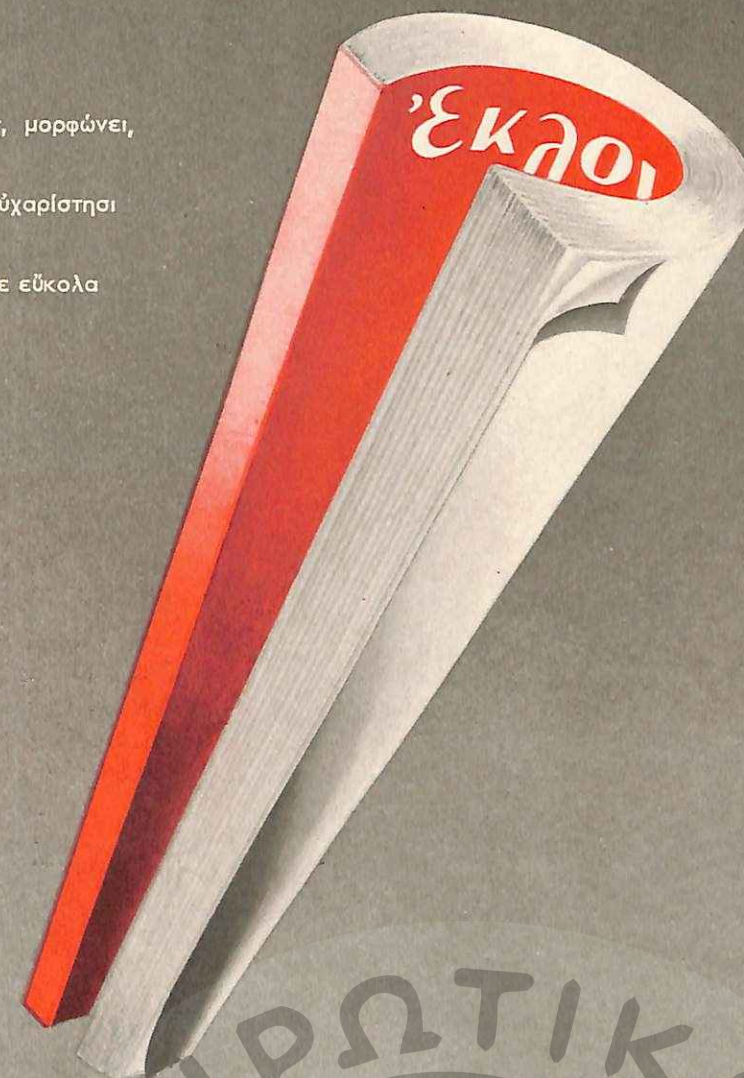
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Η Έκλογή, με τις 144 σελίδες της, μορφώνει, διασκεδάζει, ξεκουράζει, ενημερώνει.

Η Έκλογή διαβάζεται όπουδήποτε με ευχαρίστησι και ενδιαφέρον.

Το σχήμα της σας επιτρέπει να την πέρνετε εύκολα μαζί σας σε εκδρομές και ταξίδια.

Το περιεχόμενό της είναι επίκαιρο και πλούσιο.

Έκλογή

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΤΗΝ...

Μη κοιτάζετε μαζί σας χρήματα!

— Κάμετε σέ όποια-
δήποτε Τράπεζα και
γιά τὸ μικρότερο πο-
σὸν πού διαθέτετε μία
«ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΟΨΕΩΣ»
πού εἶναι και τοκοφό-
ρος.

— Θά σᾶς ἐφοδιά-
σουν ἀμέσως μέ ἕνα
ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ.

— Κόβετε ΜΙΑ ΕΠΙ-
ΤΑΓΗ γιά τὸ ποσὸν
πού θέλετε νά πληρώ-
σετε και ἐξοφλεῖτε τήν
ὕποχρέωσίν σας.

— Διευκολύνεσθε ἀ-
πολύτως στίς συναλ-
λαγές σας και στίς πιό
μικρές και γιά τὰ πιό
μικρότερα ποσά.

— Ἐπί πλέον ἐνισχύ-
ετε τήν πίστιν σας, ἡ
ὅποια μέ τήν διαρκή
κίνησιν τοῦ λογαρια-
σμοῦ σας, σᾶς συνδέει
μέ τήν Τράπεζάν σας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΙΣ ΟΨΕΩΣ